condam' nobis ipis mlta libera
pn̄cia: congregem' in eaz copiosa.
trāsponam' vniusa i celū: ubi
i tpe decēti & i quo eis maxie
idigem' oībz fruam' i gra & phi
lantropia dn̄i nr̄i Jhū xp̄i. cū gl'a
& ipiū nc & sp & i scl'a sclo2 Am.

Nullus Omelia. xxi.
pt duobz dn̄is suire.
Aut .n. vnū odio hebit & alte2
diliget: aut vnū adhebit & alte2
ptēnet. Vides q̄lr p̄lati ab
hys q̄ sr amonet. & p plura s'
monē q̄ estab rēnūciacōe pos
sessio' iducit: & auaicie spi'nt
tyra'nide. Rez .n. anteiorib; suf
fecit: s; & alia appoint ap'liora
& tribiliora. Qd .n. his q̄ nuc sut
dicta sr tribiliora: si tn̄ a xpi suitu
te p pecuias excidem'. Qd .n. desi
dabili' si tn̄ eas despiētes ētis
sima ad ipi cunor & amorē hebi'.
Q .n. & s p dico & nc dico: qm p ale
uta ipellit auditorē ad obediaz
co2 q̄ dicūt: & p utilia & p noci
ua: q̄ad' medic' optim' & cgtu
dine q̄ z a negligēcia: & sanitatē
q̄ z ab obia demiāns. Vide itaq;
q̄lr rurs' mutat hac utilitatē: &
q̄lr pbat id qd' pfert ab excepcōe
ptrio2. Qd .n. i hoc solū nob nocet
ait dicie. qm latrones adusu nos armāt.
nc; qm itellcm obtnbrat cū in
tēsione vniusa: s; qm a suitute
nos expellūt dei captiuos i aialiū
pecūia2 faciētes. & altitrīq; nocē

tes. & i suos faciendo q̄ 2 dnari optebat
& i pficiendo a suitute dei. cui maxie
om' ē suire ncm nob. Q̄ad' .n. ille
duplicē mostrauit iactura & & hi po
ne ubi tinea destruit. & ill' nō ponē
ubi icoruptibil' ē custodia: ita & hi
duplex mutat dānū. & p ea p q̄re
trhit a deo: & p ea p q̄ sbijcit mamo
ne. Qd; nō pfesti id ponit. s; a coib;
pn̄u pbat itē coib; Null' pt duo
b; dn̄is suire: duos eos q̄ ptria ipi
gut dicēs hic. qm nūq̄ lrcat nc; duo
utiq; ēent. Etēi multitudis credētu
ērat cor vnū & aīa vna: q̄ēius i mul
ta corpa erat diuisi. s; tn̄ ccordia
multos vnū fecit. Deīn intedēs ea.
ait. No solū suiet nō: s; & odio ha
bebit & auertet. Aut .n. vnū odio he
bit ait & alte2 diliget: aut vnū ad
hēbit & alte2 ptēnet. Et videt q̄de
alte2 dixisse idē: nō tn̄ simplr ita
& id posuit: s; ut mostret facile ēntē
trāsmutacōē q̄ z ad meli'. Ut .n. non
dicas. sii' fcus su sel' tyrānice posses
s' su a pecuus: mostrat q̄ possibi
le z trāsponi. q̄ad' inde i hi. ita & hi'
i illd venire. Dicēs g' indeiminate
ut suadeat auditorē inflexibilē in
dicē eē eo2 q̄ dicūt: & ab ipā re2 nā
calculū pfir q̄ n acrepit cū ccordat
sr. tuc & seipz reuelat. Indicit itaq;
nō potestis do suire & mamone. Tre
mam' ergo tūc q̄ pcauim' xp̄z
dicē. & tn̄ deponē au2. Di aūt hoc
tribile ē p opa fieri. & ppone tiram
de auri. tiore dei: multo ē tribili'.

cupimus mlt's & magis grauitibz q̄ e

Q̄d g̃. ĩ vetib; nō fuit h̄ possibile:
Neq; ẽĩ. Q̄ualiṫ g̃ abrahā aut q̄lit̃
iob bn̄ ꝓbati sūt. s; nec nūc dites dicā
s; sc̃os: qm̄ ⁊ iob diues fuit. s;
nō s̃uiuit mãmone. s; h̄uit eas ⁊ te
nuit ⁊ dn̄ator. nō s̃uꝯ fuit. Q̄asi g̃
alienaꝝ dispensator pecuniaꝝ. ita
oĩa illa possidebat: nō solū q̄ aliena
erāt nō rapiens s; ⁊ ꝓpria ꝑmittens
indigētib;: ⁊ qd̄ utiq; maiꝯ erat: qm̄
nō p̄ntib; letabat: qd̄ ⁊ manifesta
bat dicēs. Si letatꝯ sū multis diciis
exn̄tib; m̄i: ⁊ ꝑp̄t eas nūc doluit abeū
tib;. Nūc nō tales q̄ ditant sūt:
S; ⁊ oĩ famulo deteriꝯ dispositi: q̄asi
tyrāno alicui difficili censū ferētes
Q̄asi. n. arcē q̄ndā eoꝝ suscipiēs
mentē pecuniaꝝ cupido: p̄cepta
oĩ iniq̄tate plena inde eis scd̄m unā
q̄nq; mittit diē: ⁊ nō obediēs nullꝯ.
Non g̃ sup̃flua ph̄are: etenī enūcia
uit d̄s sel': ⁊ dixit īpoīe ee hanc ⁊
illā ꝯuenire s̃uitutē. Nō g̃ tu dic
qm̄ possi̇le ē. Cū. n. h̄ q̄dē rapere iu
beat. h̄ autē ea q̄ sūt exuere: h̄ q̄dem
sobriū ee. ille aūt fornicari: hic
q̄dē inebriare ⁊ lascivire. ille aut
ventrē ꝯtinē. et h̄ q̄dē despicē ea
q̄ sūt: ille aūt affigi p̄ntib;. h̄ q̄dē
mirari marmora ⁊ muros ⁊ tec
ta: ille aūt h̄ despiciari honorare aūt
ph̄iaz. Q̄ualiṫ possi̇le ē ꝯuenire h̄.
Dn̄z aūt h̄ mamonā vocauit: nō
ꝑp̄ ꝓp̄ā naturā: s; ꝑp̄ eoꝝ q̄ ei īflec
tūt miseriā. Ita ⁊ ventrē vocat:
nō ab huiꝯ dn̄i dignitate. s; a sine

tū miserabilitate: qd̄ oĩ pena
deteriꝯ ē. ⁊ an̄ penā sufficiens pu
nire eū q̄ captꝯ ē. Q̄ualib;. n. ꝯde
natis nō eēnt miseãbiliores: q̄
dn̄m dn̄atorē h̄ntes ⁊ mãsuetū il
lo īgno ad difficilē spōte abe
unt tyrānidē. ⁊ maxĩe cū tāta
ex hac re ⁊ h̄ iactura nascat̃:
Etenī dānū ineffabile ex hac re ē
⁊ lites ⁊ vexatões ⁊ agones ⁊ la
bores. ⁊ aīe orbatio qd̄ oĩb; est
difficiliꝯ: ⁊ qm̄ bonis sup̃iorib; excidit
qd̄ ē s̃uitꝯ dei. Cū docuisset ꝑ oĩa
id qd̄ ofert pecuniaꝝ despcõi. ⁊
ad ip̃az pecuniaz custodiā ⁊ ad
aīe voluptatē ⁊ ad ph̄ie posses
sionē ⁊ ad pietatꝯ stabilitatē:
deinceps iā q̄ ⁊ possibile sit h̄ āmo
nicio. Hoc. n. maxĩe ē ꝓp̄ū optĩe
legislatiōis: ut nō ea q̄ ꝯferūt
solū iniūgē: s; ⁊ possibilia ip̃a facē.
Ideoq; īducit d. Ne solliciti sitis
aīe v̄re q̄d mādūcetis. Ut. n. ne di
cant q̄ g̃ si oĩa ꝓiecerĩꝯ q̄liter
poterimꝯ viuē: huic iā instat oppor
tune valde optime. Q̄asi. n. si in
p̄ncipio dixisset ne solliciti sitis: videret̃
s̃mo h̄ grauius: ita postq̄ mōstrauit
iacturā q̄ nascat̃ ex philargia .i. amor argenti
facile susceptibilē iā hanc āmo
nicionē fecit. Ideoq; nō simplr̃ dixit
ne solliciti sitis: s; cām ponēs
ita h̄ intulit. Postq̄. n. dixit nō
potestis deo s̃uire ⁊ mamone: induxit.
Ꝑp̄ h̄ dico vob: Ne solliciti sitis.
Hoc q̄le dāni ineffabilitas: Neq;

enim in pecuniis solum nobis est iac-
tura: sed et in principalibus est vulnus et
necessitas salutis custodia est. Ab eo enim quod
fecit nos et procurat et animat ex-
pellit deo. Propterea hoc dico vobis: ne
solliciti sitis. Postquam enim iacturam
ostendit ineffabilem: et extendit iam hoc
preceptum. Non enim quod solum iubet proicere
solum: sed neque pro necessariis sollicitos esse
cibo dicens. Ne solliciti sitis anime
vestre quid manducetis. Non enim quoniam anima
cibo indiget incorporea enim est: sed secundum
communem locutus est consuetudinem. Etsi
enim non indiget cibo. aliter utique non
sustinet morari in corpore nisi ci-
bato eo. Et hoc dicens non simpliciter
id ponit: sed et hic cogitaciones re-
ducit. Has quidem ex hiis que extite-
runt iam nobis: has autem ex aliis ex-
emplis. Ab hiis quidem que extiterunt ita
dicens. Nonne plus est anima cibo et
corpus indumento. Qui ergo quod maius
est dedit: qualiter quod minus est non
dabit. Qui carnem que cibatur plas-
mavit: qualiter cibum non afferret.
Propter quod neque simpliciter dixit ne sol-
liciti sitis quid comedatis aut quid induam-
ini. sed corpori et anime. quoniam ab ipsis
demonstraciones facturus erat. secundum compa-
racionem sermonem inducens. Sed animam
quidem semel dedit et manet talis. cor-
pus autem secundum singulam augmentat diem.
Que utique utraque ostendens et
huius quidem immortalitatem: huius autem
corruptionem induxit dicens. Quis potest
apponere ad staturam suam cu-

bitum unum. Et animam silens cum non
recipientem additamentum. de corpore
disputavit solum: ab hoc et illud ostendens
quod non cibus id auget sed dei providen-
cia. Quod et paulus alia ostendens palam dixit:
Neque utique neque qui plantat neque qui ri-
gat est aliquid: sed qui auget deus. Ab
hiis quidem que extiterunt ita commonuit.
Ab aliis autem exemplis ita. Inspicite
ad volatilia dicens. Ut enim non
dicat aliquis quoniam proficimus sollici-
tudinem habentes: et a maiori et a mi-
nori eos dimovet sollicitudine.
A maiori quidem ab anima et corpore:
a minori autem a volatilibus. Si enim in
hiis que valde deficiunt tanta cura est
ei: qualiter nobis non dabit ait. Et ab
hos quidem ita. Erat enim adhuc iam ple-
beia: dyabolus autem non ita. Sed qualiter?
Non in solo pane vivit homo: sed in omni
verbo procedente de ore dei. Hic autem avium
meminit et valde incitative quod magnam
in admonitionis racionem habet virtutem. Et in
tantam amentiam venerunt quidam: ut et in ex-
emplo capiant. Non enim ait oportebat
electione egentem naturalibus superabundantius
in hoc induci. Illis enim secundum naturam hoc adest
avibus. Quid ergo? Nos hoc utique dicemus. quoniam
et si secundum naturam illis adest: sed possibile
est nobis ex electione inesse hoc. Neque enim
dixit quoniam volant volatilia. quod impossibile
erat homini: sed quoniam nutriuntur sine sollici-
tudine: quod et a nobis si voluerimus faci-
le est dirigi. Et hoc mirantur; qui per
opera hoc expleverunt. Propter quod dignum est
maxime admirari legislatoris prin-

dēciā qm̄ ex hoīb3 h̄ns hoc ex̄ tri
bue' z potens dic' helyā z moyse' z
iohēm z alios tales q̄ nō sollicti
fiert ut eos tangat iro͞nalīt me
mit. Di. n. dixi3 iustos illos hz eīn
hy dic' qm̄ nondū scd̄m illos fu
sum'. Sic at silens eos z volati
lia celi īducēs orem eo4 aufēns
occasione z h' veterē īduces lege
eteri z vet' testm̄ z ad ape mittit
z ad formicā z ad ture z ad y
rudine. Nō pua at hic honor' ē
ōnsio. cū ea q̄ illa a natā hnt h' pos
sum' nos dige ex electe. Di g' eo4 q̄
pt nos s̄t tantā fcit pudēciā: multo
mag' mz. Di suo4 nō tomas dnātō4
ppt h' dixit. rspicate ad volatilia celi
Et nō dixit. qm̄ tabnas nō intrant.
nō mittant q' n. eo4 q̄ valde s̄t abiec
ti erāt. Sz qd. Nō seiant neq3 metūt
Quid g'. Nō oz seiare nos. Nō dixit
qm̄ seiare nō oz. s; qm̄ sollicitos ee
nō oz. Nez qm̄ opari nō utile ē: sed
qm̄ pusilla' ee z tende' semp3 curis
nō utile ē. qm̄ z cibari iussit. s; non
sollicitos eentes. Hoc z dd' antiq̄t'
pmittit simone enūtiūs ita dicēs
Apis tu manū tuā: z iples omē
aīal bn̄placito. dans iumentis ci
bū ipo4 z pull' coruo4 īuocātib3
eū. Q' g' nō sollicti fuerit aio. Nō
audisti qn̄tos īduxi iusto4. Nō
ne videbtū ill' iacob a pr̄na domo
nudū recedente. Nō aud' eū ora
tē ī dicentē: si dedit m̄i dns pane
comede z vestimētū cōtendū. q

nō sollicitudine h̄ntis s; a deo oīa
petentis erat. Hoc z apli dixerit
oīnia dīa pcietes: z nō sollicti erā
tes. Et v milia z tamilia. Si aūt
nō sustines tāta audiēs v̄ba. absol
ue temp3 a difficilib3 his vīnclis: z
sensibilitatē h'm'i excogitās dis
solue curas. Qs n. ex vob' aūt solli
citi' e.ns pt appone' ad staturā suā
cubitū vnū. Vides qlit z a cto
z īcertū maifestū fecit. Quad'. n.
corpi aūt nez pūū potis appone'
sollicitus ens. ita neq3 cibū 9gga'
Et si ita existimes: ab h' mani
festū z. q nō m̄m studiū s; dēi pro
uidēcia. ī qb3 estimam' agere
totū 9plet. ut si ille nos deliqit
nō cura nō sollicitudo nō labor
nō aliud aliq̄d talium appet vnq̄.
Ne g' estimem' īpossibilia ee
h' p̄cepta. multi n. s̄t q̄ digne h' i
nuc. si at ignoras. mirabile m̄ z:
qm̄ z helyas putauit ee solus
s; audiuit qm̄ deliq̄ m̄i ipi septē
milia viro4: vn̄ maifestū q z
nūc m̄lti aplicā s̄t ondentes vita
qmad' z tunc milia tūc z v milia
Si at nō credim' nō an̄ eēndo
eos q̄ diligūt vitā aplicā s; a
distando m̄ltū ab hac re. qmad'
g' ebri' nō facile credet qm̄ ē alīq̄s
hō neq3 de aq̄ gustās. z s; z hoc
m̄lti dixerit ī nob' monachi z ex
mulib3 mulierib3 ipet' qm̄ v̄gīta
te custodire facile ē. neq3 aliena
rapiens. qm̄ z sua aliq̄s facile tri

buat. Ita nec q̄ scḋm vnūquēq; die
x milib; eius servos delinquat;
nō facile utiq; h' suscipiet. Qm̄ ḡ
multi sꝫ q̄ hoc dixerunt : ab ipis
possibile ē nob' oñdi q̄ h' phant'
ꝛ ī nrā gnacōe. Sz nob' sufficiat ī
terā nō auaros ēē addiscē : ꝛ qm̄
bona ē elemosina scire q; oz de hijs
q̄ sꝫ aliis tribuē. Hoc. n. si dixeris:
ducē velocit' ꝛ ult' pcedes. Interī
tt. sfluā pciositatē deponat ꝛ mo
dacōe stenti sim' : ꝛ dista a iustis
laborib; possidē vniusa q erim'
hituri. Qm̄ ꝛ btūs Iohēs cū disse
bat his q̄ circa theloneū vacauerāt
ꝛ militatib; stentos ēē pulmēt
precepit. Volebat. n. ꝛ ad illā ꝛ ad
aliā maiorē eos ducē phīaz. Qm̄
aūt nondū ad hoc erāt apti : que
minora sꝫ dixit. q: si altiora his
dixisset. nec ill' intendisset. Ppt h'
ꝛ nos ī his q̄ minora sꝫ nos exerca'
Etenī interī sciam' qm̄ maius nob' ab
renunciatōis possessio est onꝰ : ꝛ
qñtū distat celū a tra tm̄ a nob'
phīa illa. Qꝰ circa saltē in ultimis
pceptis capiam'. Nec. n. h' pua est
mitigacio : qm̄uis apḋ grecos qdā
ꝛ hoc dixerit ꝛ si nō cū decēti ꝑsc'
ꝛ q erat oīa exuerit. Sz tn̄ nos suf
ficim' ī nob' elemosina copiosā tribui
a nob. Velocit'. n. ꝛ ult' veie' si ita
pcessi. Si aūt nec hoc fecei' : qua
eum' veīa digni q̄ eos q ī veteri
testa' sꝫ sicē decē iussi sum' ꝛ his q̄
apḋ grecos sꝫ phīs minoris appear'

Qd utiq; diceim' cū debērēs ēē āgeli
ꝛ filii dei : nec hoīes ēē obseruauerit'.
Rapere. n. ꝛ auaros ēē nō hoīz māsue
tudīs ē, s; feraz ē crudeliū : magis
aūt ꝛ ill' detiores : q̄ alienis supap
ponunt. His. n. a natura h' adest : nos
aūt q̄ rōe honorati sum' ꝛ adeo q pt'
naz ē cecidim' ignobilit' q̄ potum'
venia. Excogitates ḡ mēsurā pla
centis nob' phīe : saltē ad media de
ueniā : ut ꝛ a futuro eruam' supplicio
ꝛ via pueniētes ad ipm̄ veniam'
ōtuē bonoz : qb; sit nos oēs potiri
grā ꝛ phīlātropia d'ni nri ihu xpi
cū glā ꝛ ipui ī sc̄la sc̄loz Amē.

C ōsiderate Omelia. xxij.
lilia agri q'lr augentur.
Non laborāt neq; nent. Dico aūt vob'
qm̄ nec salon ī omī glā eī cop̄tꝰ
ē sic' vnū hoz. Dicēs de nētio abo
ꝛ miranis nil ꝑ h' sollicitos ēē : ad id
qḋ leuiꝰ ē ptransit iā. Nec. n. tū neīm
ē indumētū sic' tibi. Cur ḡ nō utit'
h' eodē ex volucr; : neq; dt pauonē
ꝛ cignū ꝛ oue. Etenī multa talia ex'
erat inde accipe. Qm̄ vult altitu
ꝙ manifestiuē sꝑabūdanciā : ꝛ a
vilitate tale pticipātiū decorē
ꝛ a munificētia plenitudīs data
liliis. Ppt h' qm̄ ea illustrat. nec lilia
ea iā vocat : s; fenū agri. Et neq;
ī noīe h' sufficit : s; rsus aliā vili
tatē apponit dicēs. hodie exīstēcia ꝛ
nō dix' cras nō existēcia : s; qḋ multo
difficili' rsus ꝛ deficientius ī clib'
nū mittit'. Et nō dix' ētū induit :

sz ita induit. Vide multas superabundan-
cias et intentiones fecit hic ut eos tan-
gat. Propter hunc numerum et induit non
multomagis vos. Etenim multum hz et hon-
orationem. Vos n. nil aliud ē enigtice
formationis quam multitudo hominis et dign(itatis)
humani generis. At si dicet. Vos quibus
animam dedit et quibus corpus plasmavit:
propter quos omnia que vident fecit. propter quos
prophetas misit et legem dedit et x milia
operatus est bona. Propter quos unigenitum filium
tradidit. Postquam autem demonstravit ma-
nifeste: tunc et ingerit dicens parvi fi-
deles. Tale n. est quod consiliat. Non amo-
net solum: sz et tangit ut erigat amplius
ad persuasionem eorum qui dicit. Ab his
nos non solum docet non sollicitos
esse solum: sz neque trepidare ad precio-
sitatem vestimentorum. Herbe n. est hic
decor: et herbe est hec pulchritudo. Magis
autem et preciosius est fenum tali stola. Quid
igitur magis superbis in hiis in quibus victoria
apud herbam est et cum multa superhabundancia.
Et vide qualiter ex principio prohemium leve
monstrat hoc preceptum: cursus a consuetis
eos a quibus formidabant abducens. Di-
cens n. addiscite lilia agri quomodo crescunt
non laborant: quare a laboribus nos e-
ruere volens hoc iussit. Non ergo non
sollicitos de hiis est labor: sz sollici-
tos esse. Et quando dicens non serunt
non semen eicit sz curam: ita dicens
non laborant neque nent. non opera destruit
sz sollicitudinem. Si autem Salomon victus est
a pulchritudine eorum. et non semel neque
bis sz per totum regnum eius. neque n. hz ali-
quid dicere quoniam nunc quidem talibus circu-
miciebatur. postea non ultra: sz neque
uno die ita decoratus est. Hoc n. significat
dicens in omni regno eius. Et non ab hiis quidem
victus est flore. alium autem imitatus est. sz
omnibus simul cessit. ideo dixit ut unum horum.
Quantum n. distat ad mendacium: tantum
vestimentorum illorum et florum horum est me-
dium. Si igitur valde ille confessus est victum
omne qui omnibus regibus aliquando gloriatus
fuit preclarior: quando tu vincere poteris
magis autem quomodo vel parum tale speciosum
efficere: hinc nos nec utiliter cupere talem
pulchritudinem. Vide numerum eius fine
post hanc victoriam. Si enim clibanum mittit
Dicit autem etiam vilia et nulla digna cura
et quelibet obviencia utilitate decus
tanta prudencia demonstravit: qualiter te
pretermittet omnium maxime necessarium animal.
Cur igitur ita bona ea fecit. Ut suam
sapientiam demonstret et superabundanciam virtutis
ut undique eius gloriam discamus. Non n. so-
li celi enarrant gloriam dei: sz et terra.
et hoc David ostendens dicit. Laudate dominum
ligna fructifera et omnes cedri. Hec quidem per
fructum hec autem per magnitudinem hec autem per
pulchritudinem mittunt factori laudatorem.
Aliter n. et hec superabundancie et sapientie
est signum: cum et ad valde vilia tan-
tam effundit pulchritudinem. Quod n. est vi-
lius eo quod hodie est et cras non est.
Si igitur fenum quod non est in utilitate
dedit. quod n. eius pulchritudinis cibum
offert: qualiter tibi quod est in utilitate non
dabit. Si quod omnibus est vilius decoravit
ex superabundancia et hec non ad utilitatem

sed ad munificenciam faciens: multo magis
te vniuersis honorabiliorem in his que secundum
utilitatem sunt honorabit. Postquam itaque de
monstrauit multam dei prudenciam existentem
et oportet imitari: iam et hic vult veram
non infidelibus sed potius fidelibus eos inu
sans. Si enim fenum agri aut deus ita cir
cumdat: multo magis vos parue fidei.
Et hec omnia ipse operatur. Omnia enim per ipsum facta
sunt. Et nec vnum sed tamen misericordiam sumpsit
meminit interim. Sufficiebat enim ad
monstrandum auctoritatem interim hoc dicere
secundum singulum mandatorum. Audistis
quia dictum est antiquis: ego autem dico vobis
Neque miremur cum in posterioribus occul
tat semper: vel huiusmodi aliquid de seipso
loquitur. Vnum enim studebat interim facile
susceptibilem eius efficere sermonem: et per
omnia monstrare non deo contrariam sequidam
existentem: sed concordantem et conuenientem patri
Quod et hic facit. Tantos enim consumens sermones
continue patrem in medio ponit. Et sapienciam
eius admirans prudenciam prouidencie
que per omnia et per paruam et per magnam. Et cum quidem
de iherusalem dixit ciuitatem magni regis
eam nominauit. Et quando celi meminit: thro
num rursus nominauit dei. Et quando de dis
pensacione eorum que secundum mundum sunt dispu
tauit. ei rursus omnia asscribit dicens. quoniam
solem suum oriri facit super preciosos et
bonos et pluit super iustos et iniustos
Et in oracione docuit dicens. quoniam ipsius est regnum
et virtus et gloria. Et hic de prudencia eius
disputans et monstrans qualiter et in paruis
optimus artifex est. aut quando fenum agri
circumdat. Et nusquam sumpsit patrem vo

cat sed illorum: ut et in ipso honore tangat
eos. et cum sumpsit dicat patrem non ulterius
molesti sunt. Si autem per mundanis et necessariis
non oportet sollicitos esse in quibus utique erunt
digni venia qui pro preciosis solliciti sunt.
Magis autem qui erunt venia digni: qui neque
dormiunt tamen qui aliorum sunt rapiant.
Nolite ergo solliciti esse dicentes quid comedemus
vel quid bibemus vel quo operiemur. Omnia
enim hec gentes mundi inquirunt. Vides
qualiter eos et erubescere magis: et ostendit quoniam
neque graue neque onerosum precipit.
Sicut ergo cum dicebat si dilexeritis eos qui
vos diligunt nichil magnum facitis etenim
ethnici hoc faciunt. a memoria ethnicorum
eos erigebat ad maius: ita et nunc
in medium illos ducit: tangens et monstrans
quoniam necessarium a nobis expetit debitum.
Si enim scribis et phariseis plus ostendi oportet: quali
utique erimus digni qui non solum illos
non superauerimus sed et in ethnicorum vilitate
manemus et eorum pusillanimitatem zelamus. Non
tamen usque ad increpacionem stetit sed tangens
hic et erigens eos et conterens cum stabili
dilectione vniuersa et aliunde deprecatur dicens.
Scit enim pater vester celestis quoniam opus habe
tis his omnibus. Non dixit scit deus sed non
uit pater: ut eos in maiorem spem ducat.
Si enim pater est et pater talis non poterit despicere
filios in ultimis malis: cum utique neque homines
patres existentes hoc sustineant. Et aliam cum
hoc rursus inducit cogitacionem. Qualem?
Utique hanc: quoniam opus habetis eis. Quod
autem dixit tale est. Numquid enim superflua sunt
hec ut contempnat quoniam neque in superfluis con
tempsit in fenum. Sunt autem et necessaria sunt.

Quare quod estimas causam quod hac tue cure hec sufficiens est aio ac cura te abducere. Sicut enim dixi quoniam propter hec me oportet sollicitum esse que necessaria sunt: econverso ego aio quoniam propter hec ipsum potius ne solliciti sitis que necessaria sunt. Si enim superflua essent: neque ita sperare pro eorum largitore oporteret. Que autem necessaria sunt: non ita dubitare oportet. Qualis enim est pater qui sustinet nec necessaria tribuere pueris. Certe et propter hec omnibus providebit deus. Etenim conditor nature ipse est et naturam eius cum certitudine novit. Neque hoc habes dicere quoniam pater quidem est et necessaria sunt que dicit: ignorat autem quoniam in necessitate eorum sumus constituti. Qui enim naturam ipsam scivit et conditor eius factus est et talem eam plasmavit: manifestum quoniam et necessitatem eius novit te magis qui in necessitate eorum constitutus es. Etenim hic ei placuit: ut in tali necessitate sit ipsa. Non igitur adversabitur his que voluit constituens quidem in necessitate tali utilitate: privans autem rursus tali utilitate et necessitatibus eam. Ne igitur curemus. Nil enim nobis erit amplius quam tedere nos ipsos. Cum enim et sollicitis et non sollicitis crastinus tribuat et magis non sollicitis omnibus: quid tibi amplius ab hac cura quam vindictam temporis superflua expetere. Neque enim ad copiosum aditurus prandium aliquis plasturam tollabit sollicitus esse. neque qui ad fontem vadit pro bibendo sollicitatur. Ne igitur neque nos et fonte divinorum et ex millibus cenis gratiis copiosiorem habentes largitionem dei prudentia solliciti simus neque pusillanimes existamus. Cum predictis enim et aliam cogitationem rursus pro confidendo de his talibus ponit dicens.

Querite regnum celorum: et hec omnia apponentur vobis. Cum enim retraxit a cura animam et tunc celorum meminit. Etenim antiqua ve solutum venit: et ad maiorem vocaturus patriam. Propter hec omnia facit ut a superfluis nos eripiat et a compassione que est ad terram. Propter hoc et ethnicorum meminit dicens quoniam gentes inquirunt hec quorum labor universus est secundum presentem vitam quibus cura nulla est de futuris neque intelligentia celorum. Vobis autem non hec sunt principalia sed alia. Non enim propter hec nati sumus ut manducemus et bibamus et vestiamur cum bonis. Sicut igitur in studio nostro prius opus sunt: ita et in petitione propter opus supra. Ideoque dicit: petite regnum celorum et hec omnia apponentur vobis. Et non dixit dabuntur sed apponentur: ut discas quoniam nihil eorum dantur que presentia sunt ad magnitudinem futurorum. Propter hoc utique neque petere ea iubet: sed petere quidem alia confide autem quod et his appositis illis. Quere igitur futura et accipies et presentia. Non petere que videntur: et omnibus his potieris. Etenim indignum te est adire dominatorem pro talibus. Cum enim universum studium et sollicitudinem pro bonis illis ineffabilibus debes facere: valde temporis confundit in presentem fluentia rerum consumens tempus. Quid igitur? Nunquid non iussit panem petere. Sed cotidianum apposuit et hic rursus hodie quod et hic fecit. Non enim dixit non solliciti sitis: sed ne solliciti sitis pro crastino. Simul et libertatem nobis tribuens et animam nostram affigens his que magis sunt necessaria. Etenim illa petere propter hec iussit.

no ut deo indigente rememoratore q3
a nob; sed ut discam9 quam tu eius
auxilio dirigim9 quia direxim9
et ut familiares efficiam continua de
hijs peticione. Vides qualit et h suasit
sit; quam suscipiet puncia oro. Q.
n. maiora tribuit; multominus mi
nora dabit. Pro. n. hoc aut dixi
no sollicitos esse neque parem ut mise
ri sitis et nudi circueatis; sed ne coram
i superabundancia sitis quod utique max
ime deus sciens erat eos attrahere.
Quod autem in celia prohibens eos hominib3
i h maxime suasit permittendo eis
amplior id tribuere munificencia eius
pr n tu9 ait qui videt in abscondito
reddet tibi i manifesto: ita et hic retra
hens eos a non querendo ea, i hor
marum suasit permittedo non que
tib3 eis ampliora tribuere superabundancia.
Propter h n. ait iubeo non querere: non
ut non accipias sed ut copiose ac
cipias cum decente te fama cum
conveniente utilitate: ut non solli
citus eris neque rescissus in horum cura
indiget temporalibus et hijs a spiritualib3 absti
tias ut non miseria sit fluxa susti
neas et a propositorum excidas.
Ne solliciti sitis de crastino. Suf
ficiens n. est diei malicia sua eius.
hic est miseria et contritio. Non sufficit tibi
in sudore vultus tui comedere panem tuum
quod et aliam apponis miseriam que est
a curis et a primis iam dissolvendo
laborib3. Maliciam autem hic ait non
pravitatem absit. sed miseriam et laborem

et calamitatem. Quod autem et alio aut
loco si est malicia in civitate quam deus
non fecit: non supinas neque invasio
nes dicens non aliquid talium nl. sed
plagas que desuper feruntur. Et rursus si ego
aut faciens malum et creans pacem.
Neque n. hic maliciam ait sed famos
et pestilencias que videntur esse mala
apud multos. Consuetudo n. est multis
hoc dicere mala. Ita et quinque satrapaz
sacerdotes et arioli qui vaccas sibi
curates arche sine vitul dimiserunt
ambulare: maliciam adeo illatas pla
gas illas vocabat et tristiciam et dolo
rem eos ex ipsis innatum. Hoc et hic significat d.
sufficiens est diei malicia eius. Nil n. ita
dolorem infert anime ut sollicitudo et
cura. Ita et paulus in virginitate indu
cens consulebat iam d. Volo autem vos
non sollicitos esse. Cum autem dicit quoniam cra
stina dies erit sollicita de ipsa non
ut dies sollicitudine curante hoc ait; sed quia
ad plebem imperfectiorem sermo erat ei vo
lens manifestius facere quod dicit prosopopeia
facit temporis secundum multorum consuetudinem
loquens. Et hic quidem consulit: procedens aut
ideo et in legislacionem deducit d. Ne
possideatis aurum neque argentum neque pe
cuniam in zonis. Quam n. per opera ostendit ea
tunc iam et legislacionem quam et a verbis induc
validiorem quam et facit susceptibilis
sermo factus est operibus suis preverificatus.
Ubi igitur ostendit per opera? Audi eum dicentem
filius autem hominis non habet ubi caput suum
reclinet. Neque in hoc sufficit solo; sed in
discipulis tribuit hanc apodoxin;

+ demonstracio

& eos ita informans & non dimittens
ullo indigere. Intende autem eius & p(ro)u
tac(i)o(n)em q(ua)lit(er) p(ri)mis o(mn)ibus superaddit amorem
Hi' n. indeo ait quod aliud quidem nichil: s(ed) ut vos
eruat a s(upe)rfluis curis. Et si n. hodie
sollicitus eris p(ro) crastino: & i(n) s(upe)rfluis curas
sollicitus eris. Quid ei qui s(upe)rfluum & qui eo
quod diem ap(osto)lus sortitur ei miseriam re
nuere & cum p(ro)p(ri)is laboribus o(mn)is suppu
tationi diei appones. & hec facis in nullo
aliud die ab hac adiectione qua sit
alleuiatur. s(ed) s(upe)rhabundancias solum
s(upe)rfluorum laborum o(mn)is suis. Pt. n. magis
eos tangat qui t(em)p(o)re ip(s)o curas eum iniusta
pateris induxit & ip(s)os dies clamantes
adu(er)sus eos p(ro) s(upe)rflua hac vexatione. Et ei
accepisti diem ut quod s(ibi) ei curas. Cur
g(o) & quod alterius diei s(un)t ei appones.
Nunquid non sufficies hoc o(mn)ibus & sua cura.
Quod g(o) eum aggrauas magis? Cum
legislator hoc dicat & quod noui est discere
turbans. Intende q(ua)lit(er) nobis benignam
(con)tendit spem cum ip(s)e testaretur q(uonia)m mi
seria est vita hec & laboriosa: ut et
vnius diei cura sufficiat ad flagel
landum & (con)tendum nos. Sed t(ame)n talibus
& tantis p(re)ceptis nos p(ro)hibis sollicitu
dinis: p(ro) his aut que in celis s(un)t non adh(uc)
s(ed) vtimur g(ra)c(ia) alterutrique i(m)pugna
ea que dixit. Intende n. Ne g(ra)tis qui
p(ro)uincia s(un)t aut vniu(er)sali: nos aut hec
q(ua)rum (con)tinue. Querite que celestia
s(un)t aut: nos aut nec p(ro) p(ar)ua hora illa
querimus. Sz q(ua)nta p(ro) vite h(uius) rebus ondi
sollicitudinez: tanta in sp(irit)ualibus
inexpeditate. magis aut & multo am

pliorem. Sz non sp(eci) hec p(ro)cedunt: nec s(un)t
(con)ueniunt. Et tec x dies (con)tinuo vertere
ex ecce certi. non nunc & o(mn)io abire
& iude in manus iudicant. Sz hij mi
tigaciones tardacio. Et q(ua)lis mitigacio
p(ro) (con)uingens die exspectant penam &
supplicium. Vi. n. vis mitigaciones
quandam a tarditate hac accipe: ac
cipe correctiones qui & apud iustificabis.
Et tu si tardiore supplicium refrige
raciones quandam ee estimas. multo magis
emolumentum & non inade in suppli(cium).
Vtaris g(o) tarditate hac: & in sue
o(mn)io eruam ab imminentibus malis.
Neque n. onerosum nec triste aliquid inuenit
torum e: s(ed) ita facilia s(un)t o(mn)ia & leuia
quod electorum solum inferentes p(ro)pria. o(mn)ia
possis exple(re) & si x mulibus fuerimus
obnoxij delictis. Et ei manasses
abho(m)inacionis infinitas ausus est (com)mittere
et ei adu(er)sus sc(an)ta manus extendit & inqui
namenta & templum induxit & occi
sionibus ciuitatem impleuit & alia mul
ta operatus est venia maiora. Sz t(ame)n
post tanta & tam magna iniquitatem
vniu(er)sa illa lauit. Qualit(er) & quo.
p(ro)p(ri)a & (con)silio. Ho. n. nullum peccatum est
quod non cedat & succumbat p(ro)mie virtu
ti: magis aut xpi g(ra)cie. Et ei si transmu
teri solum. ip(s)e hec que copulat nobis
Et si volueris effici eius: nichil est quod p(ro)hi
beat magis aut est p(ro)hibens quando d(e)p(re)ha(n)d(itur)
non t(ame)n p(otes)t optime negligere. & ita
dim attraheret ad (con)u(er)sionez. Si aut
tu nolueris: q(ua)lit(er) p(ro) te obijciet se.
Nec. n. vi & neccessitate s(ed) volentem vult saluare.

Si n. ipe famil; hns odio hnte te &
aucente & otinue resilietē & fugiete:
no utiq; eligēs retinē. & h' facēs idi
gens eius mistio & qntomagis dñs q no
ppt pria utilitatē. s; ppt tuā salutē
oia facit no utiq; eligēt te vi retinē.
Quād' g' si electos ondens solū. no
eligēt te vnq; pptc. nec si qdcūq; dnl'
ferit: qre nos ta pdictis nec sum'
Neq; n. accedim' ad eū nec itpellam'
eū. nec depcam' ut oz: s; & si accesseri'
h' facim' no ut debentes accipe
nec cū decenti fide. nec ut expetētes
s; osilitates & pietantes h' facim'.
Quis vult expeti a nob': & graz h;
ti obl' multa. Sol'. n. h' debitor eū
expetit gram h;: & q no mutuati
sum' dat. Et si qde vehent' tacete
videat eū q expetit: & q no accepit
a nob' solu'. Si at pietant': & ipe
retardat: no q no vult dare. s; q
libent' a nob' expetit. ppt' h' ti & er'
dixit illi' amici q nocte accedebat
& panē petebat: & iudicē q deū no
timebat nec hoies vēcūdabat. Et
no stetit us; ad h' er'': s; & i ipis opib;
ostendit: cū femie illa mlier magna
munē iples emisit. ppt' hac. n. qm
& q non detestia sit expetentib; ve
hent' dat ondit. Non. n. bonū ē cū
accipe panē filioz & dare canib;:
s; tn dedit q valde eū expetijt. p
iudeos at manifestat: qm pietā
tib; nec q eoz sit dat. Ñō q accepe
rūt qd' illi: s; q eoz sit pdiderūt.
Et hij q de q no petierūt nec ppa
acceperūt. illa at q vehent' istetit
& q aliena erat potuit defende'
& q filioz erat accepit canis. Tn
bonū ē itcessio. Et si. n. canis fueris:
isistens pponeris filio pietati. Qn
tacit; n. no oplet amicicia: tanta
expleuit assistio. Ne g' dicas qm
inimicus mis ē dns & no exaudiet: osisti
ti videt otinue molestati q isides.
& nec inimicicia nec iopotunitas nec
alid' aliqd fit phibicio. Nec dicas
no su dignus & no oro. etēi syra femīe
mlier tal' erat. Ne dicas qm mlt
ti pctaui & no possu depcari eū
uat'. Non. n. digtatē dns ispiat. s;
osiliū. Si. n. pncipe dīn no timete
nec hoies vēcūdante iflexit vidua
mltomagis eū q bonus ē aithet oti
nua itpellacio. Erz & si no amicus
fueris & si no ea q debent petieris
& si pna coedisti & si multo tpe ex
uisu fueris & si igbil' & si oz ultim'
& si irato & si molesto accessis: vel'
solū orare & reuti & oia accipies
& ira & odenacoez osesti extingues.
Sz ecce oro ais & nil fit aplis. Ño
n. scdm illos oras. puta femie &
amicū optume accedente & vidu
ā q otinue molesta erat iudici &
filiū q pna osupsit. Si n. ita o
raris: cito poteris. Etei & si otul
lia passi sit: pz ē. Et si irat' sit: a
mator filioz ē. Et vnū petit solū.
no vindicaz accipe otuellaz sed
vide te penitēte & depcante. Sic
& nos ita calidi effci eē: ut illa
viscera ad iumī amorē erugam'
Sz otrusione inqt solū h' ignis

z si pua ei tbuas scintillā, integrā
bnficij accend' flāmā. Nez. n. qm i
iuriā passy' e molestȝ e. s; q tu iu
rians es z ita effꝰus es ebꝰ. Si n.
nos puciosi exntes filij iuriati
b; p ill' dolem': mltomgl de qui
nec iuriā pati pt, p te q iuriae
es molestȝ e. Si nos q nata diligim',
mltomgl q sup naz amator e
Et si n. oblita fuit au mlr filioꝝ
ventꝰ: s; z ego no oblivisar tu.
Acceda' g ad eu z dicat. Utiq; d
etei canes comedū de micis q ca
dūt de mensa dnoꝝ eoꝝ. Acceda'
optune. mag' at ; nisi iptune
acced'. Imptunū. n. e: no ontnue
acced'. Pcupiscente n. dare: sp op
tunū z pete. Sic. n. respuare nu
q iptunū: ita nez qre. S; no qre
; iptunū. Etei q ad' respuar lic
idigeꝰ: ita z cupi' q d' z ab ipo. Et
si voluiꝰ. facile ip; attrahe'. Et h'
Diues pphā z miāns ontinuā bn
ficij spacoez dixit. ut mane pate
iucē eu. Quotiescūq;. n. accessi'
expectante q a nob sit videbiꝰ. Si
at nl ab emanāte eis vtute hau
riam': tuā accusacio hec e. Sz itaz
z iudeis icusans dixit. Mīa mea
ut nebula matutīa, z ut ros ma
tutinꝰ ptnsiens. Qd aut dt tale
Ego qdē q a meipo sit vniusa p
bui: vos at sic sol caliḡ ssuciens
z nebula z roze pauit z occultat:
ita p mltā maliciā ieffabile ei
pnuitis munificentiā. Qd ipsū

rursꝰ pnudetie z. Eū. n. z didignos
vidit pati bn oinet bnficia. ut
nos no desidex opet. Sic aut paz tn
mulem' z im qntu ꝯgsce qm p
cauiꝰ. sic fontes emanat: s' pela
g' effūdit. Et qnto pl' accepis ta
to pl' letat: z ita ad ampliora da
da exgit rursꝰ. Etei dicias pps
nraz estimat salute z dare copi
osi petētibz: qd paulꝰ signās dix'.
Diues exnts ad oes z i oes q inuo
cat eu. Sū n. no peticiꝰ tuc nascit:
tu no peticiꝰ tuc audit. Ppt h' pap
sus ;: ut nos diuites opet. Ppt h'
z oia illa sustinuit ut nos pnocet
ad petendū. Ne g despe' s; hntes ta
tas occasiones z bngna spe. z si p
vnaqqz die peccauiꝰ: adueia' de
pcantes supplicātes dimissione p
catoꝝ petētes. Ita n. z ad pcandū
desidiores iā erim'. z dyab' expelle'
z dei philātropiā iuocabi' z fruis
potem bonis: gra z philacpia d'
nr ihū xi cū gla z ipi i scla s. AM'.

Non iudi Omel'. xxiij
care: ut no iudicemi. Cu
g: Jo oz pcaites icusare. Etei pal'
h' ide ait i mag' at z ill' xpi p pali
dices. Tu q iudicas frēz tuū. z tu
q anichilas fre: tuū? z tu ips eo
q iudicas aliū famlz. Et rursꝰ
Rix. no an tp' aliq iudicate: done
veiat dns. Xpūs at g alio ait: argue
icrepa depcare. z pcātes i ospcu
oim argue. S; z xpc petro vade ar
gue eū int te z ipm solū: z si no

audierit. z aliu ti ipsi appoin. Fui at
ne3 ita retrahet. z eme amicia. En
lator conituit increpatores: z no solu
increpatores s3 z punietes. Cui vo q
illu hoc audiui. ethnicu ee z pu
licanu. Quali at eis z claues dedit.
Fui n no st iudicati. nllor hebut
dnacones: z tanut ligandi z solue
di ptate acceperut. Et alius sicb te
nebit vniusa euanescent z q in
eccliis z q in ciuitatib; z q i domib;
st. Et ei dnatoz faulu dnacio acil
la z p filiu z amicu aicu si non
iudicaueris s3 addet malicia.
Et qd dico aicu aicu. inimicos si no
iudicaueris nuq3 dissolue potes
inimicicia; s3 sursu z deorsu omia
efficientis. Cui q e qd dem z. Inte
damsa diligencia ut no farma
salutis z pacis legeus ostinet aliquos
cusionis z dissionis leges. Narie
n z pcta q st deinceps deminaut
inente huib; leges hy vbute dicens.
Quid vides festuca in oculo fris tui z
trabe at q e i oculo tuo no oside
ras. Fui at mult desidioz no mai
festu adhuc ee videt. desup id dis
solue teptabo. Vi et ut m videt
no simplr vniusa pcta iubet no
iudicare. neq; siplr phibet h tale
fare: s3 z his q x multis plem sut
mal z aliis ptingetib; supueniut
vidi at m z iudeos h emgtice
isinuare. qm amori priorsu
gentes accusatores p puo z nlo
ipi q maiora erat isensibile pcca

bat. Quod z i fine exprobrans eos dixit
Qui ligatis onera grauia z diffici
le portabilia: vos at no vultis mo
uere ea. Et decimatis menta anetu z
delinqstis q grauiora st legis iudi
c miaz z fidem. Videt nunc z ad hos
inuehe: circa vopines eos in qbus
erat discipli accusati. Et fui n m
tale pccabat illi. s3 tn ill delicti
estimabant ee. utputa sabbi
no suare. manib3 no lotis mandu
care. cu publicanis omorari. Quod
z alio loco ait: q culice colat et
camelu trasglutiunt. verum z cog
de h ponit lecte. Fui z choritis
paulus no simplr iussit no iudi
care: s3 eos q st ipos st no iudicare
Et pp cum ofessa no simplr eos q
peccant no emedare: z neq; idet
minate vniusos tuc increpat: s3
z discipulos de migus h' fuentes v
berabat z x multis mal obnor
ios gentes: z eos q inocu erant
dectahetes. Fui z xpc h emgtice
isinuauit: z no simplr emgtice
isinuauit: s3 z mltu sbstituit tiore
z supplicium ineuitabile. In q n iu
dicio aut iudicauis iudicabis. Fui n
illu condenas ait. s3 teip3: z terribile
ti facis iudiciu z strictissimas rati
ones. Quod et in pecto rum discussione a
nob st pncipia. ita q z i hi iudicio
a nob mesure condenacois ponit
Pe3 n exprobrare or neq; stuiare: s3
admone. no accusare s3 osule. no
cu otepm supponi s3 cu dilcoe

emendare. Non n. illu si tepz ultra
tradis pena. no ignoscens ei tu
optuit calculare de his q delinquit
ab ipo. Vides qlr h duo madata
z leuia st z bonoz magna ca. his
q psuadent. qpad z maloz st ca
his q no attendunt. Etei q dittit
prio sempz an illu excusacoibus
eripuit nil laboras. Et q cu vera
z bona mete ea q delinquit ab
alijs inuestigat multa semp bone
ment copiositate a calculatore
recondit. Qd est. si fornicet aliq. n
dical qm malu e fornicatio: neq
emedabo ipudica. Emeda qde.
si no ut hostis neq ut im expetens
vindictam: sicut medicus farmaca ist
ens. Neq n. dixit ne q esse fcias p
cante: s ne iudicaueris. h z ne amar
sias iudex. Et alit neq de magnis
z phibitis qd ia dixi. s de no esti
mat delict h dcm est. Qd eo dixi
Qd vides festuca in oclo fris tui.
Etei multi nc h fciunt. Et si vidint
mo thu sericum vesti quite lege p
mittut ei dicetu: ipi a multa ra
pietes z p omnia q die inuadentes
Et si vidint copiosiori cibo potuu
amari efficiunt accusatores: cotid
ipi iebriantes z gula patietes. nesc
ientes qm cu p ppis peccatis maiore
sibi ipis h cogitant igne z oi sermone
priuant excusacoe. Cu n. oz ai di
ligencia inuestigare q tua st: tu pmo
lege posuisti ita ea q pri st discer
nens. Nec q graue estimes ee si et

ipe tales sbitur z es nondu. Ypocrita
ex the pmu trabe de oclo tuo.
H ua onde vult multa qua h
aduis z cos q talia faciut. Etei ubi
cu vult mostre magis aliqd peti
ctis z multa pena in ipo a stuc
hic incipit. Quad g z ad illu q ce
tu demonios expetebat. cu molestia
dixit pniciose suc oe debitu dim
h. ita z h ypocrita. Non n. affectus
h tal calculacio: s odij hoi e
Et multu qde philautrapos pmit;
op z at ultic pnicie splet ipys
sifluis z accusacoib; attendes
prios z doctoris ordine capies
neq discipuls digni eius et ypt
h ypocrita ipm vocatu. Cu n. his
q alioz st ita es amarus. ut z ea
q parua st videas: qlit i his q
tua st ita fcis es desses ut z q
magna st transeas. Eiice pmu
trabe de oculo tuo. Vides qm
no phibet iudicare. s iubet p
mu abstrahe trabe de oclo tuo
z tunc q alioz st emendare. Etei
q sua ipsi st aliqs mag nouit
q q alioz st. Et q maiora sut
mag videt q q minora. z sempz
mag diligit q [illegible]. Cu ne z si
pcurios sut, tepz paucora pris;
ubi z manifesti z mai e pctm
Qui at tepz otenis manifesta e qm
z fratrem no pauris iudicas. s odio
his z diffamare voles. Qui at
optuit hunc iudicari ab eo q nil
tale pfat no aut [illegible]. Cu an mag

⁊ excelsa p̄phẽ iposuit doctrinata.
nō ut aliq̄s dicat q̄m talia p̄sian
ōibꝫ facile ē. mirare liberã sua
ꝑpalitoꝫ ⁊ q̄ illi coꝝ q̄ dicta st
obnoxi⁹ ē. ſꝫ oīa dixerit: hāc pa
bolã iduxit. Etẽi ⁊ ip̄e postea ẽat
iudicaturꝰ: ve vob̄ scribe ⁊ ph̄isei
ypocrite dicẽs. Sꝫ nō ẽat obnoxius
his q̄ dicta st. Nec ꝯ festucã abstrat
nec trabẽ hẽbat ī ocul: sed ab oībꝫ
his exīs purꝰ. ita oīm emẽdabat
delicta. Nec ꝯ oportet aut iudicare
alios cũ aliq̄s eisdẽ obnoxi⁹ fuit.
Et q̄ mirar̄is si eandẽ legẽ ip̄e
posuit ubi ⁊ latro eã notã fecit
ī cruce. alteri latru ita dicẽs: nec
tu deū times q̄m ī eodẽ iudicio
sum⁹. eodẽ cũ xp̄o intelligẽs di
cens: Tu ⁊ huiꝰ p̄posiit quidẽ ibẽ
nō solũ nō abstrahis ſꝫ nec vi
des ſꝫ ⁊ iudicas ⁊ abstrahẽ tēp
tas: sic si aliq̄s ab ydropisi pos
sess⁹ difficili vl ab aliq̄ egritudine
alia incurabili. huic quidẽ ꝯtenet
incuset aut tumorẽ pũi ꝯtẽnẽtẽ.
Si aut malũ ẽ nō videre sua pec
cata. duplex ⁊ triplex malũ est
alios discutẽ: ⁊ eos q̄ sui dolore
ī ocul circuferũt trabes. Etẽi
trabe grauior ẽ pctm. Qd igitur
iussit p eã q̄ dicta st. hoc ẽ cũ
q̄ obnoxiꝰ ẽ x mulibꝫ mal nō
amarꝝ ẽẽ iudicẽ alioꝝ delictoꝝ
⁊ maxĩe cũ parua h̄ fuerit. nō
ab arguẽdo. nō a corrigẽdo aūt

tens ſꝫ p̄pria ꝯtẽnẽ p̄hibẽs ⁊ alienis iu
lire. Etẽi in magnã maliciã sciã di
scẽbat hoc: duplicẽ p̄uiciẽ introducẽs
Q̄ ꝯ meditat ꝯtẽnẽ sua mag̃ gr̄acia
inuestigare aut q̄ alioꝝ st amare p̄pria
gr̄acia ⁊ aliena duplicẽ incurrit: ⁊ in
ꝯtenendo p̄pria ⁊ ī suscipiendo inimici
as ⁊ odia aduſꝰ oēs ⁊ in ultimã cru
delitatẽ siñ venia p̄ vnaquaq̄ die icitã
do nos. Hoc igitur ꝯmiusa destruẽs p bona
hac legislatõe: iduxit ⁊ aliud p̄cep
tu dicẽs. Nō date sctm canibꝫ: neq
p̄iicite margaritas ant porcos. Quibus
precedens aut iussit: qui audisti ī aure
p̄dicate sup̃ domos. ſꝫ nec hoc ꝯtrariũ est
priori. Nec ꝯ illꝰ oībꝫ simplicẽ iniūxit
dicẽ. ſꝫ qbꝫ oꝫ dicẽ cũ libã p̄ricia dicẽ
Canes aūt hic eos q̄ ī impietate viuũt
incurabili ⁊ trãsmutacõis q̄z ad q̄d
meli⁹ spē nō hn̄t enigmatice. Timiant.
⁊ porcos eos q̄ ī incõtinẽti vita sp
onsant. Velut si vniuersos tales idignos
dixit esse tali audicõe. Hoc itaq et
paulꝰ ostendens dixit: Aial aũ hō nō
suscipit ea q̄ st sp̄s. Stulticia ꝯ est
ſꝫ ⁊ in multis aliis ī locis vite corrup
cõeꝫ cãz ẽẽ ait: nō suscipiẽdi p̄fec
tiora docta. Ideo iubet nō expãde
ianuas eis: etẽi p̄tinaciores effia
ut postq̄ didicerit. His ꝯ q̄ bene
ment st ⁊ intellectꝰ hñt reuelata
honesta apperit. His aũt q̄ insensi
biles st ignorãt magis ī indignũ
Cũ g a nā nō pnt eã addiscẽ: ab
igracia vidẽbit. Nec ꝯ porci nouit
q̄d vngꝫ ꝫ margarita. Ergo q̄ nō

novit nec videat ut non conculcet quod non
novit. Alia enim fit amplius hiis iactura maior
hiis qui ita dispositi sunt et audiunt. Sunt enim
sancta ut ebria viderunt ab illis nescientibus que
sunt hec et illi magis extolluntur et armantur ad
versus nos. Hoc enim est non conculcet: et versi sci
dant vos. Et tamen ita forcia oportebat esse
aut: ut et postquam didicerint in illo capi
possint et non habere aliis occasionem con
tra nos. Sed non illa habuit sed hec quod porci
sunt hiis comparandi et margarita dulcia non con
ceptibilia conculcent: sed qui porcos ciuid.
Igitur bene dixit vos scandalizant. Fingunt enim ma
suetudinem ut addiscant: deinde postquam
didicerint alii pro aliis esse comedere
debent sibi sanant derident ut deceptos
nos. Propter hoc et paulus dixit thimotheo. Que
et tu custodi. Valde enim ascendit tuis
sermonibus. Et rursus. Hos tale custodi: et hec
cum hominibus propter unam et secundam admonicionem
devita. Non ergo ab illis armantur sed et
ipsi insipienter ita efficiuntur ampliori
elacione pleni. Propter hoc non parva uti
litas est in ignorancia manere eos: ita
enim nec contemnent. Si autem didicerint: du
plex est iactura. Et enim ipsi nichil hinc fruc
tificabunt. Sed et nocumentum magis inde
habebunt: et tibi innumera habere negocia.
Audiant qui omnibus inverecundant coplicant
et honesta conceptibilia faciunt. Et enim
misteria propter hoc ianuas claudentes proficimus
et idiotas prohibemus: non quia imbecillitatem
accusamus eorum qui proficiunt: sed quia imperfecte
multi ad ea adhuc dispositi sunt. Propter
hoc et ipse in parabolis multa loque
batur quia videntes non videbant. Propter hoc

et paulus iussit scire qualiter oporteat unicuique
respondere. Petite et dabitur vobis: querite et inve
nietis: pulsate et aperietur vobis. Quia
enim magna iniunxit et mirabilia et omnibus
iussit passionibus esse superiores et ad
ipsum duxit celum et studuit quod iniunxit
non angelis nec archangelis sed ipsi
universorum conditori similes quantum possibile
est fieri. Discipulos autem non ipsos
solos hoc digne sed et alios digne iussit
et diiudicare porcos et eos qui non
sunt tales canes et non canes. Multa autem
correctio in hominibus ut non dicant quoniam
difficilia hec et importabilia. Et enim in positio
nibus petrus locutus est aliquid tale dicens.
Quis potest salvari. Et rursus. Si ita est
causa hominis cum uxore: non confert nubere. Ut
ergo non dicant et ne magis et per ante hora
ostendit difficilia exiciam cogitaciones
ponens multas et continuas precepcionem per
suadere. Jam autem et arte induxit levitatem
non consilibus excogitationibus mitigationem
et oracionem que est ab oracionibus assiduis. Non
enim ipsos studere oportet solos autem sed supernus
vocare auxilium: et omnia veniet et adiuvet
et copulabitur in agonibus nobis et omnia
faciet levia. Propter hoc et petere iussit et da
re fideiussit. Verum non simpliciter petere iussit
sed cum instancia multa: et roborare. Hoc enim
est querere. Et enim qui querit omnia projicies a men
te ad illud solum aspiciat quod querit: et nullum
presencium considerat. Et noscunt hoc quod dico:
quicumque aurum vel falsos perdentes inquirunt. Et
querendo ergo hoc et pulsando autem hoc. Quod
cum vehemencia advenire et calida mente
designavit. Ne ergo deses sis homo. neque

nun) ondas cca vtute studiu accipia
q3 ccra pcnuas. Illas .n. mitones pe
tens no nuenisti: sctu 7 haes sciens
qm oio iuicies ocm moues iuestiga
ciois modu. H) at 7 pmissioes hns
qm accipies oio: nec mima stu
du illi) ond9 ptiala. Si at no co
festi accipias: nec ita despes. Ipe
h9 .n. dixit. pulsate: ut mret qm 7
si osesti no apuent ianua cxpecta
re oz. Si at no ard9 mce cnnciacoi
salu cr9 crede. Rcs .n. e ex vob aut q
filiu) petit pane: nuq lapide dab9.
In hoib3 .n. si otinue h9 feris: 7 mo
lest) 7 ctinus ee videis. In do at a
no h9 feris: tue utitas mag. Si at
pmasis petes: 7 si no osesti accepis:
accipies oio. Ipe h9 .n. no osesti an
nuit ut petas. Nane q h9 sciens.
7 accipies oio. Ut .n. ne dicas. X qd si
peticio 7 no accepo: sedaw pabola
ti. cogitacoes pones 7 ab huanis
reb3 i osidend9 de his iduces: mini
p h9 qm no pete oz solu. Sz q oz pete
Qs .n. e ex vob pr q filius eius petet
pane: nuq lapide sradet ei. Ne
si no accepis: q lapide petis no acci
pis. Et si .n. filius es: no suff h9 ad sus
cipiendu qmmo 7 h9 ipz phibet acci
pe filui gnitr q non osesit pete
Et tu q nl petus mdanu: si spua
lia oia 7 accipies oio. Et ci salon
qz petijt q pete optebat: vide qlit
veloit accepit. Duo itaq ee oz ora
ti: 7 pete vehent: 7 q oz pete. Qa
7 vos ut 7 si pres suit. sustinens

pete filios: 7 si no osens aliqu a
vob peterit. phibet dacone: qad
7 si osendu fuit. iniut 7 tbuitis.
Et tu h9 comitus: no desistas don
accepis. Don9 iuenis no distessis.
ne dissoluais don9 apiat ianua
Si .n. cu haec aduenis mete 7 dicis
si no accepo no recedo. accipies
oio: si talia peteris qlia 7 prem
dare decet 7 ti peteti osenut. Que
at sit h9. Spualia que vniusa h9
sz 7 sed dittente delictib3 ita ac
cede dissione petete sn ira 7 ex
cogitacoib3 stus eleuare man)
Si ita peteris accipies. Eq ni dei
sio e peticio nra: 7 ebor3 hoiz migi
qz vigilatiu. Pdq aus ci spua
lia peteris no cu studio pulsasti
oio: sz tep3 idq ppuisti ad acci
piendu vl reto destitisti. Et cui
q spua aus no dix q oz pete. Et ni
miz dix vniusa 7 antioib3: 7
ondit p9 sib3 oz accede. Ro ci d9 qm
accessi 7 no accepi. Russi .n. e apo
d9m no accipe eu qu ita dilig9 ut 7
pres vincit ontu pnicie hac bonitas.
Si .n. vos pnicie cu sitis mali nouistis
dona bo dare filijs 7 qnto magis pr vr
celestis. H9 at dixit no detrahes hua
ne nate. nec malu osites gnumis:
sz ad diuinaz boitatis ei). dilcoez pnia
pnicie vocans. tanta ei) philathias
e stribudancia. Pdes cogitacoem
ieffabile sufficiente 7 valde despatu
ad bnignia suscitare spe. Nec g boi
tate mitat: i aliqib3 at ab hijs q

maiora sunt dedit ab aia a corpe. et
nusquam capl' bonorum ponit. neque i me
adducat suspsi' pritia. Q. n. filiu
sua ad occisione tradere studuit et qualiter
no oia nob' largiet. Respondit. n. eue
nerat ut cogitaverat: s pal' ipse hor
ponit d. Q. pprio filio no pepcit. qualiter
no et cu ipo oia nob' largiet. Ipse
autem ab humanis ea actis loqt' demde
mirans quam neque oz orei qside negli
gentes ea q sunt scdm corpos. neque stude
tes ppo soli cede studio: s et supius
iqre aurei et q et corporis sunt sit ifre
terminc h' et illd ponit. Ceterum amo
nes multa. et orare docuit: et dores
orare i suis ad amonitioes agedorum
vocat. Deinde ab ill' i suis. ad opte rursum
orare termine d. petite et quite et pulsa
te. Et hui i s ad opte et ipos studio
sos e. Oia. n. ut quecumque voluitis ut
faciant vob' hoies. et vos facite eis. In
breui oia recapitulas et mirans
quam citissima e vtus et facil' et oibus
cognita. Et neque simpli' dixit oia quecumque
voluitis: s oia g quecumque voluitis. Igitur
. n. h' simpli' apposuit: s enigmice i si
nuas. q si vult audi. nichil q dixi
et h' facite. Qualia g h'. Quecumque vult
ut faciant vob' hoies. Vides qualiter ond'
et hui cu orde et vbacitat' nob' dili
gentissie e necitas. Et no dixit quecumque
vis effici ti a deo h' fac ad pxi'.
ut no dicas. Qualiter e possibile. Ille de
equo aut ho. s. quecumque volueris effici ti
a pximo. h' et tu a pxi' ostende. Ecce h' est
leuis. Et iustis. Deinde et laus cente

pma e maria. Itaq. e lex et pphe
Vn maifestu q quam scdz naz nob' q
vtus et ex nob' q oz omnis no scim
et possib' q ad igracia nuq refuge
Intrate p angusta porta q quam la
ta q porta et spaciosa via q ducit
ad pdicoe: et multi sut q ingrediunt
p eam. Et angusta q porta et cpressa
e via q ducit ad vita: et pauci sut
q inueniut ea. Et nimirum postea dixit.
iugu meu bnignu e et onus meu le
ue e. Et et i hiis q an dixit idem e
nigmatice iinnuau. Qualiter g angusta
ea aut et cpressa. Rursu q de si at
tendas et h' mirat multu leue eum
et suaue et facile. Et qualiter aia angusta
et tribulata et cpssa. e facil'. Quomodo via
s et porta. Quadg et alta et si lata
et si spaciosa et ipa via et porta q
hac maz nil mansuz s oia pmi
scia et ptrestia et q bnigna sut h'
vite. Et no solu facilia sut q sut
vtutis: s et sut oia icure sui facilora
efficiut. No. n. pbasse labores et
sudores s et i bnignu fine deueire
i dicta. n. desinut sufficiens minui
gare eos q agones patiut. Et re
et pparen' qde labor et mimuntas
coniuz et crudele h' qde pma illa
aut postea maria labor fieretiq
cosolacio. Ideo et pal' leue tribloem
vocauit. no p naz eoz q fiat. s p
electoez eoz q agones patiut et fu
toz spe. Itaq tribl'io aurectna
gucdine gle opaf. no intedetib
nob' i hiis q videt' s i hiis q no videt'.

Nonne tempestates et pelagi nautis et occa-
siones et vulnera militibus et frigora et glacies
agricultoribus et pugillatoribus acute pla-
ge levia et portabilia sunt universa propter spem
premiorum preparatorum et peritiarum? Ut non igitur
tu celum preparatis fiunt et ineffabilia bona
et immortalia premia non aliquis sentiet immi-
nentium periculorum. Si autem quidam eam et ita la-
boriosam existimant sue desidie solum
est hec suspicio. Vide itaque qualiter et aliunde
eam facilem facit iubens non colluctari per (?)
neque tradere nosipsos petitis et custodire a
pseudoprophetis et undique eos sollicitos
constituens. Et hoc et angustam vocare max-
ime ad faciendum eam levem conferebat. Pigri-
tare enim eos preparabat. Quod et Paulus
cum dicit non est nobis colluctatio adversus sanguinem
et carnem non ut destruat sed ut erigat
sensus militum hoc facit. Ita utique et ipse
excitans itineratores asperam vocavit
viam. Et non ex hoc solum vigilare preparabat
sed et in apponendo quoniam et multos habuit via
que claudicare faciunt. Et hoc nempe est diffi-
cilius quoniam neque manifeste se immittunt
sed occultantes seipsos. Tale enim est pseu-
doprophetarum genus. Sed ne hoc inspicias aut
quoniam aspera est et angusta, sed ubi desinit
neque quoniam lata et spaciosa est que contraria
est, sed ubi desinit. Hec omnia dicit erigens
nostrum desidium quemadmodum et alio dixit: quoniam
violenti rapiunt illud. Qui enim in agone
certat cum videt agonothetam manife-
ste admirantem laboriositatem agonizantium
animosior fit. Ne igitur mesti simus cum mul-
ta nobis hic contingunt tristia. Compressa
est enim via et angusta porta, sed non ci-

vitas. Propter hoc utique neque hic remissionem oportet
expectare neque illic triste aliquid postolari.
Dixit autem quoniam pauci sunt qui inveniunt
eam. Rursus hic et multorum desidiam significat:
et audientes erudivit non multorum prosperi-
tatibus attendere sed paucorum laboribus.
Plures enim aut non solum eam non vadunt
sed neque eligunt quod ultime accusationis
est. Sed non multis oportet attendere neque hinc
tumultuari, sed zelari paucos et
undique applaudentes ita eam ambulare.
Etenim non solum angusta est illa, sed et mul-
ti sunt qui pervertunt qui illuc fert viam. Ideoque
induxit: Attendite a pseudoprophetis.
Venient enim ad vos in vestimentis ovium: deintus
autem sunt lupi rapaces. Ecce cum canibus
et porcis alia species insidiarum et machi-
nationis multo difficilior illa. Illi
enim confessi et manifesti sunt: hii autem obum-
brati. Ideoque ab illis quidem abstinere iussit,
hos autem et perscrutari cum diligentia,
tamquam non possibile existens ex prima eos
deprehendere immissione. Ideoque dixit atten-
dite: ad cognitionem eorum diligentiores
faciens. Deinde ut non angusta audi-
entes et compressa et quoniam contraria multis
oportet ambulare et porcos custodire et
canes et cum hiis aliud perniciosius genus
hoc luporum, ut non multitudine tristitie
desides efficiat et contraria multis incedunt
viam et cum hiis rursus et sollicitudinem
pro hiis habeant: meminit eorum qui in patribus
eorum facta sunt pseudoprophetas vocans.
Etenim et tunc talia contigerunt. Ne igitur tu
multitudinem autem: nichil enim novum neque con-
veniens contingit. Veritati enim semper di-

decepcioẽ substituunt. Pseudo prophas
aut h' nõ heticos euuglice insinuaẽ
m' videt' s; eos q̃ mete q̃de sunt
corrupti. Sic aut virtutis tuum induunt
q̃s adiectiuo incrpacõe vocare
assueuerũt multi. Ideoq; idixit δ.
Ex fructib; eoꝝ cognoscetis eos. Ipos he
ticos e mitones et vita inuenire
apd' hos aut q̃s dixi necesse. Quod g
aut si i ch'is ꝑporte fingunt. s; ca
pieẽ facile. Tal' e n. virtus nã quia
iussi ambulare laboriosa et fatiga
bil' ꝑporta aut laborare nõ umq̃
eliget. ideoq; arguunt facile. Ua
n. dixit quam pauci st' q̃ inueniũt
eã. excogitant isti eos a nõ inueni n
tib; q̃de fingentib; ap'hubes nõ
eos q̃ sunt. circuminduunt soli ispi
re. s; eos q̃ cu virtate pticipat ea.
Et q̃ de ea aut nõ manifestos eos
fecit. Sz nos' ad inuestigacioẽ simi
lit ut vigiles et sp'i agone simus
nõ agros solu. s; i omibus ianu
ros obseruantes. Et i paul' eung
lice insinuãs dixit. qm benigno
eloquio decipiunt corda innocentiu.
Ex g tumultuem cu vidim' multos
tales iam ee intes. etiã h' pdixit xps
antiq'. Et vide masuetudinẽ.
Sez. n. dix' punire eos. s; ne nõ
metu patiamur ab eis. ne incusto
diti eis crudant. Tem ut nõ dicas
qm impossibile cognoscere hos tales. rursus
cogitacioẽ ab exemplo humano po' ita
dicens. **Numq' colligũt de spinis vuas:**
aut de tribul' ficus? Ita oĩs arbor
bõ facit bonos fructus: putrida aũt
arbor facit pniciosos fructus. Nez
arbor putrida fructus bonos facit.
Id est tale e. sz l' hnt masuetu nez
dulce. usq; ad pelle e ouis. ideoq;
facil' cognito. Et ut nez de singeti
dubites carecib; necitatib; cõpat
ea q̃ nõ pnt aliter fieri. Prudencia n.
carnis mors. et legi n. dei nõ subicit.
nez n. pt. Sec at scdo expo' nõ est
tautologia. Ut n. nullus dicat qm p
niciosa arbor fert q̃de fructus pni
ciosos fert at et bonos. i difficile
facit cognicõni duplici placõe cõnte
nõ et aut pniciosos n. fert solu et
bonos nuq; affert cõpad' et ciria
Quod g. Ppo et v' bonus effrus pniciosi.
Et ciru rursus et i mult' aliis vita
plena et exempl'. Ipi at nõ h' dicit
qm imachinabile et pnicosu
transmutari ad bonu nõ et transire de
bono fuit pniciei adhenes nõ po
tuit fructu bonu afferre. Transmutari
n. i virtute pt pniciosus cns. ma
nes aut in pnicie fructu nõ affert
bonu. Quod g. Dauid bonus ceris nõ
pniciosu fructum attulit. Pro ma
nes bonus. s; transmutatus. Ca si
mansisset q̃d erat ceium. nõ umq̃
fructu tale attulisset. Neq; uti ma
nes i ordine virtut' aut' eet q̃d
aut' e. H' at dix' et eos q̃ simpli
decthũt obstruens. et accusatum cõra
refrenãs. Qa n. multi bonos a pni
cioso suspicati sunt ouis pelles eos circu
fiacoe h' dixit. Sez. n. hec dicẽ qm

deceptus sum i paralogismum passus sum. Ceteri
christiani sed habuit ti cognicione q3 ab operibus
et iubes adire ad oraciones et non omnia
simplr' cotidie. Deinde qu pumine eos qui de
non iussit obseruare at solum sil at et exer
citos ab eis mitigans tiens illos et
transmutans fundauit eis pena q3 ab
ipso. Omnis ois arbor non faciens fructum bonum
excidetur et in ignem mittetur. Deinde minus
difficile faciens hunc sermone induxit
utique a fructibus eorum cognoscetis eos. Et non
principales has minas videat induc
ere. Sed in ordine amonicionis et consilij eorum
daute mente. Sic in et iudeos e
magister insinuare vide: tales fructus
ondentes. Neque vbi eorum Iohannes meminit
per eadem nomina pena eas scribes. Et ei
ille h' dixit securem et arborem et ignem
terribilem ad ipsos minans. Et
vide quod vna ee pena .i. excidi: si
at aliqs diligenter inuestigat. due
he pene sunt. Qui at exurit et a regno
excidit omnino. Hec at pena difficilior est
illa. Et nouimus quam multi gehena
solum abhorrent. Ego at casum illius
gl'e multum amariorem gehene pena
ee dico. Si at non possibile est exprimere
sermone miserabile illud. Neque n. nostris
illorum bonorum beatitudines. ut et mise
ria a priuacione nostra. Rapaul
q h' manifestum nouit fuit qui exci
de n xpi gloria omnibus e difficilius. Et h'
sciemus tunc: cum in ipsa experiencia i
ciderimus. Sed neque h' potuit o vni
genite dei puer. neque accipiat aliquam
aliquis experienciam illius intolerabil pene

Quitu neque malu excide a bonis ill'
manifeste dicere non est. verum ut possibile
est cogitans mecum et conabor per exemplu
vobis id facere. Quum fiat manifestum. Sub
stituas n. puerum et mirabilem et cum vir
tute et regnum totius orbis etiam habere et ita
ex virtuosum vbique ut possit vniuersos
in dulcem constituere sine dispositionis.
Quod utique non estimat pic h' pati
quecumque liberius: ut non excidat ab eius
collocucione. Quod at vel primum vel magis
malum non utique sustineat. ut videat
et potiatur eo. H' itaque et in gla ille pu
temus. Non n. ita pu puer et si milies
virtuosus fuit suauis est et concupiscibilis
ut bonorum illorum reges. et dissolui
et ee cum xpo. Intolerabilis est gehena et
pena illa. verum et mille aliqs ponat
gehenas nil tale dicit quale e agla illa
excide odio habet a xpo. audire qui non
noui vos. incusari qui esurientem eu
videntes non cibauimus. Etenim et multa
melius e sustinere fulmina: quam fa
ciem illam mansuetam vide auersa a
nobis et tranquillum illum oculum non sen
te vide nos. Si n. ipse me existe
inimicum et odio habente eum et aduersu
ita persecutus e ut neque sibi ipsi pepercit. sed
tradidit semetipsum in mortem cum pro omnia
illa neque pane illum esurientem dignum
fecero. qualibus eum oculis conspiciabo.
Intende at eum et h' mansuetudinem. Ne
n. dicit beneficia. neque eum qui tanta nobis
prestiut despexisti. neque n. dicit me qui
ex eo quod non est ad id quod e te reduxi
et animam inspiraui et posui te omnibus

st i tra. q̄ pp te celū ⁊ trā ⁊ mare ⁊
aere ⁊ oīa q̄ st̄ feci. q̄ iniuria passꝰ
sū a te. ⁊ dyabolo ihonorabilior ee
opinatꝰ sū ⁊ nec ita destiti. s; ⁊ mu
lta postea excogitaui. Et elegi ee
suꝰ q̄ alapis cesꝰ sū ⁊ ɔsputꝰ. q̄ cr
cifꝰ q̄ mortuꝰ morte turpissīa. Et ⁊
supīꝰ p te itpello. q̄ sp̄ꝫ ti largitꝰ
sū q̄ regno te digꝰ feci q̄ talia pmi
si. q̄ caput tuū volui ee ⁊ sponsꝰ
⁊ vestimētū ⁊ domꝰ ⁊ radix ⁊ cibꝫ
⁊ pot⁊ ⁊ pastor ⁊ rex ⁊ fr̄ ⁊ h̄redem
te elegi. q̄ te a tribꝰ i ptate lucꝰ
deduxi. Vn̄. n. ⁊ ampliora hꝭ hꝭ
dīc nl̄ hoꝝ dt̄. S; q̄d. Solū eīꝰ
pctꝫ ⁊ ꝑ ti mirat amore ⁊ desideriū
⁊ hūr cita te condit. Sez. n. dr̄ ite
i igne q̄ patꝰ ē vbi. s; q̄ patꝰ ē dya
bolo. Et prꝰ dt̄ q̄ nūq̄ ferret. ⁊ nec
ita sustinet oīa dicē s; pauca.
Et ań hoꝝ illos vocat q̄ dixerit:
ut ruet ⁊ hīc iuste accusās. Vn̄
ta q̄ pena nō difficiliora st̄ vba
h̄. Si. n. hoīz aliq̄s bn̄fcore esu
riente vides nō utiq; despiciet.
Si at ⁊ despicet. si ⁊ exprobrat eli
get magꝭ inguēdi tra q̄ cora du
obꝫ ɫ trbꝫ amicꝭ h̄ audire. q̄ pa
tem nōs cora orbe trrꝝ vniuso
h̄ audietes. Que utiq; nec h̄ dix
issꝫ n̄ p hꝭ q̄ scdm scripos st̄ excu
sare studuissꝫ. Nō n. nō ipparās
h̄ ciusebat s; excusans. ⁊ p mo
strādo q̄ nō vane nec iamit ad
ipos dixit: a me: maifestū ꝫ
ex iēffabilibꝫ bn̄ficijs. Si. n. vellet

exprobrare: oīa utiq; illa bō i mediū
adduxisset. Nūc at q̄ passꝰ ē dt̄ solū.
Timeāꝰ q̄ dilā h̄ audire vba: q̄m
nō ludꝰ h̄ vita. Magꝭ at pn̄s vita
ludꝰ ē: futa at nō ludꝰ st̄. Fortassis
at nec ludꝰ solū h̄ vita ē: s; ⁊ alid
h̄ deterius. Nō. n. i risū desinit. s; ⁊ mul
ta fert iacturā hꝭ q̄ nō cū diligē
cia ea q̄ st̄ scdꝫ scipos dispensare
voluit. Q̄d. n. a pueris dr̄ m̄ distamꝰ
ludentibꝫ ⁊ domos fabricātibꝫ ⁊ nos
q̄ pclaras domos fabricamꝰ. Q̄d at
ab ill' fricātibꝫ pulmētū ⁊ nos q̄ las
ciuimꝰ. Sed n̄ q̄ntū q̄ cū pena h̄ agi.
Si at nondū ɔsidam vilitatē eoꝝ q̄
efficiūt ⁊ miabile nl̄ ē. nōdū. n. vi
ri sumꝰ. Qn̄. n. effti fuerimꝰ sciemꝰ
q̄m h̄ ludibra. q̄ ⁊ illa effti vi deri
demꝰ. Pueri at exntes: studiosa esti
mamꝰ ee. Et pulueꝫ ⁊ lutū ɔgre
gātes hꝭ q̄ magis ɔstruūt parietes
nō minꝰ sapimꝰ. S; tn̄ ɔfestī de
serit ⁊ deridet. ⁊ nec stantia utilia
fiet nob̄ q̄ad nec hec pclare do
mꝰ. Ciues. n. celi nō utiq; poterit
suscipe h̄ ⁊ nec utiq; patiet manē
i eo q̄ supiore pciaꝫ hꝫ. S; q̄ad
nos pedibꝫ h̄ destruiꝰ: ita ⁊ illa
prudēcia diruit. Et q̄ad nos pue
ros i ɔfusione plorātes deridēꝰ: ita
⁊ hij h̄ lugētibꝫ nob̄ nō derident
solū s; ⁊ lugēt. q̄ ɔpassibilia eoꝝ
st̄ viscera ⁊ multa hīc ɜ iactura.
Simꝰ q̄ vi. Vsq; ad tra trahemꝰ:
i lapidibꝫ ⁊ lignis magꝭ sapietes
usq; ludimꝰ. Et ut solū ludemꝰ:

nūc aūt mraꝫ tradimꝰ salute. Et q
admodū pueri cū vacacōe qꝫ ī his
ↄuerīt lr̄as negligētes ultra susti
nētes vbera, ita ꝛ nos ī his vniūsū
studiū ↄsumētes ꝛ spualēs expetim̄ do
trinas tūc q sꝫ ꝑ opa ī hītes ꝓbē: ad
timū dabiꝰ suppliꝰ ꝛ nō ꝫ q ēxpiat
ꝛ si pn̄ fuit ꝛ si fr̄ ꝛ si aliꝰ qcūꝫ. Ecce
hꝰ qde enacuabūt oīa: q aūt ex his
fiet examinacio ī mortal' manet et
ↄtinua. Quꝫ g ī pueris efficit puel
les qde has ↄgeries pr̄e ꝓ eoꝝ desi
diā destruētes: eos aūt ad plorādū
ↄstituētes. Et ut discas qm̄ hꝫ talia
sꝫ. q magīs oīz videt ee studiosissi
vl' dicias ī mediū adducaꝰ ꝛ ex ad
ūso eis ponaꝫ aīe ↄtute qcūꝫ vo
luis: ꝛ tūc eoꝝ magīs videbꝰ vili
tatē. Ponaꝰ g hoīes ee duos. ꝛ neq̄
dico de īuasione sꝫ de iust̄ diciis
Interī ꝛ hoꝝ hꝫ qde ↄgregat pecuīas
ꝛ nauiget mare ꝛ colat trā ꝛ mltos
alios negociacōis īueniat modos
qbus nō nouī si hꝫ faciens ꝑōit iuste
lucri. Veꝝtn̄ sit ꝛ supponat iusta
lucrā ipꝫ ꝛ agros emē ꝛ famlos ꝛ
qcūꝫ talia ꝛ nlla accedat his iniusti.
Q̄dā aūt alī tāta possidēs vēdat
domos ꝛ vasa aurea ꝛ argētea
ꝛ tribuat īdigētibꝫ subueniat īopibꝫ
curet egrotātes. eos q ī nccitate sꝫ
soluat. eos q ī vīcul' sꝫ abstrahat
q ī metall' sꝫ libet q ī laqis sꝫ eri
piat. captiuos soluat a penis. Cuiꝰ
g vult ꝑtis ee. Et nōdū q futa sꝫ.
sꝫ iteri q hꝫ sꝫ dicimꝰ. Cuiꝰ g vultis?

ↄgregātꝫ auꝝ vl soluētis calamitates.
Emēntꝫ agros vl ↄstituētꝫ semꝑ porti
hoīm nāre. Coruscāti auro vl' coro
nati ꝛ multibꝫ laudacōibꝫ. Pone hꝫ
qde āgeloꝝ cuidā assilaꝫ excelso. des
cēdentī ad reliqꝫ hoīꝫ emēdacōem.
Hic aūt neꝫ hoīm sꝫ puero cuidā iam
oīa ↄgregāti. Si aūt iuste pecuīas
ↄgregare ita ē derisibile ꝛ amēcie ul
time: neꝫ iuste cū coacuauit. qlis nō
oībꝫ miserabilioꝝ ē hꝫ talis. Si n. hic
ruꝫ sꝫ tantꝰ cū ꝛ gehēna cadit ꝛ reg
ni cæli ꝑmitēs utiqꝫ erit luctibꝫ dignꝰ
ꝛ viues ꝛ deficiēs. Sꝫ vis ut ꝛ aliā
vtriuꝫ itēꝫ mꝰ ꝑte. Itaꝫ ducaꝰ ī sub
aliū hoīꝫ ī potestatū grāte oībꝫ ꝓ
cipiētē dignitate cū īndutū magnā.
ꝑone hītē ꝓlaꝫ ꝛ zonā ꝛ armi
geros ꝛ mltū famloꝝ choꝝ. Pone
vidēꝫ hꝫ magꝰ ee ꝛ honorabile. Erga
ꝛ hꝫ ī sub ↄ ponaꝰ aliū īnocentē
hoīꝫ ꝛ humilē ꝛ mitē ꝛ longāīꝫ ꝛ hꝫ
īiuria patiātꝫ ꝑcutiātꝫ ꝛ ferat facile
ꝛ eos q fuīt hoc bndicat. Q̄s g mi
rabil' dic m: q īflatꝰ ꝫ vl īflāmatꝰ
vl q ↄtriꝰ ē. Pone hꝫ qde assilat
ī sub supioribꝫ āgel' q mltā hnt
īpassibilitatē. ꝛ hꝫ aūt nāre spasma
te vl' ydropisi hnti ꝛ mltū flegmo
ne. Et hꝫ qde medico spuali: hꝫ aūt
ↄtenās īflati puero derisibili. Q̄d
n. magꝰ sapis o hō. Cum celsꝫ sup
eqm̄ veheris. Cum te iugū mulaꝫ
trahꝫ. Et q hꝫ. Hꝫ n ꝛ ī lignis ꝛ ī
lapidibꝫ fcm̄ videbꝰ qꝫ. Os qm̄ bo
coruscantꝫ eis vestimēta. Eꝫ vide

cū q̄ v̄tute p vestimētis īdut͛ ē: ⁊
videb͛ teipꝫ q̄de feno assilatū illā
āt arborā mirabilē fēnti fruu et
multā videtibꝫ ībuctī letitiā. Tu
.n. estā v̄miū ⁊ tinearꝫ escis es:
q̄ ubi sepoñat͛ ti velocit͛ te nudū
fitient a decore isto. Etēi ⁊ vestitꝰ
⁊ aurū ⁊ argētū h͛ q̄de ꝫ v̄miu tex
tura. h̄ āt tiā ⁊ puluis ⁊ c̄s̄ tiā ⁊
aplis nl̄. Q̄ āt v̄tute ēcuamict͛ ꝫ
tale hꝫ stolā cui nō solū tinee sed
nec ipā mors nocē pt. Et valde
decenter. Nō .n. a tia hīt v̄tute he
ai v̄tutes: sꝫ sp̄ē ꝫ v̄tus ideo neq̄
v̄miū sbijciūt͛ ea. Stē .n. ī celo ve
stimeta h͛ texūt: ubi nō tinea n̄
v̄mis nō alid taliu nl ꝫ. Q̄d g͛
meliꝫ ꝫ dic m̄ ꝯditari vl̄ paupe
ē: In potestatu ē vl̄ dehoracōe
ī lascuia vl̄ ī fame. Manifestū ꝫ
qm ī hōre ⁊ lascuia ⁊ diuijs. Cū ꝑ
si tēo vis ⁊ nō nōia tiā dittens
⁊ q̄ ī ipā st̄: applicare ad celū. Q̄
.n. hic st̄ ubi ast: q̄ āt ill st̄res st̄
imobiles ⁊ fixe ⁊ a nullo rapi pnt.
Elegamꝰ g͛ ea q̄ cū diligētia om̄i
ūsa ut ⁊ a tumultu eoꝝ q̄ h st̄ eru
am ⁊ tnqllū illū nauigātes por
tū cū multis oneribꝫ ⁊ īeffabilibus
elic diuitijs appea͛. Q̄bꝫ sit oībꝫ nos
oēs potī. grā ⁊ philātpia dm̄ nr̄i
ihū xp̄i: cui glā ⁊ ipiu ī s̄cla sclōꝝ. A.

Non oīs — Omel' xxiiij.

q̄ dicit m̄ dn̄e dn̄e. intrab͛
ī regnu celoꝝ: sꝫ q̄ fecit volūtatē pr̄is
mei q̄ ī cel' ē. Nō q̄ nō dix͛ q̄ vo
lūtatē mea fecit: Cū mirari ama
bile erat ⁊ h̄ prius suscipi. Etēi multū
magꝰ erat hoc ad ībecillitatē eoꝝ:
sꝫ ⁊ aliud ⁊ h̄ ꝑ illd ē dicē īsinuauit.
Cū hīs āt ⁊ illd ꝫ dicē qm nec ꝫ alia
volūtas filij ē q̄ ꝫ pris. Hic āt in
iudeos magīs tangē videt: ī dogatibꝫ
oia ponētes. Ideo paul' incusat eos
dicēs. Vide tu iudeꝰ denoiari ⁊ req
escis ī lege ⁊ glaris ī deo ⁊ nō cognosc̄s
volūtatē dei ⁊ pbas ea q̄ ptinet.
Sꝫ ī h̄ ti hīr aplitai vite ⁊ opm
ostō nō affuit. Ipe āt nō usqꝫ ad
h̄ stetit: sꝫ ⁊ id q̄d multo apliꝰ ꝫ dixit.
Multi .n. dicēt m̄ ī illa die. dn̄e dn̄e
nō ī noīe tuo ꝓphauim̄. Non utiq̄
solū ait q̄ fide hꝫ vita neglecta ex
cel' pijcit: sꝫ ⁊ sicu fide sua multa
fecit ⁊ nl̄lꝫ bonū opātꝰ fuit: ⁊ hic
a sacris ianuis ill' sīlr ꝓhibet. Mul
ti .n. dicēt m̄ ī i° die. d̄ dn̄e none ī
noīe tuo ꝓphauim̄. Vides q̄lit͛ latet
semꝑ sil' ia īducit. Cia oēs ꝯpletu
simone mutat semꝑ cantē iudice.
Q̄m .n. pena expectat eos q̄ pcant
ī anterioribꝫ mirātur: q̄d āt ꝫ qui
punit h̄ ia reuelat. Et nō dixit apte
q̄m ego sū: sꝫ multi dicēt m̄. dn̄e
ēpꝫ ī suo ōstruēs. Si .n. ipe nō esset
iudex ⁊ q̄lit͛ utiq̄ ad ipos dixissꝫ
⁊ tūc ꝯfitebor eis. abscedite a me
nūq̄ noui vos. Nō solū ī tpē iu
dicij ī sꝫ nec tūc cū mirabilia fiebāt.
Vñ ⁊ discipul' dixit. Nō letami
q̄m demō vob̄ sbiecta st̄: sꝫ q̄ noīa
vr̄a scripta st̄ ī cel'. Et multū ubiq̄ꝫ

iubet vite studium facere. Non n. z homi
spiritu vincente z ab omnibus eiectum passio
nibus despici vnq̄. Sz z si eum eiectare
contigerit: reuocat eum deus ad vitatem att
hic. Sz sunt quidam qui aiunt qm indicentes
hij hoc dixerit: ideoq; nec saluati sunt.
Hic quod contrarium rei vult instruere: Etenim vult
hoc ostendere qm nil fides pt sine operibus. De
inde itendens ea apposuit z signa:
mirans qm non solum fides sed nec
signorum ostensio prodest aliquando miracula
facienti sine operibus. Si autem non fecerit:
qualiter potuit hoc instruere hic. Aliter
autem nec utiq; audent indicere pnte
ad ipsum hoc dicere. Sz z ipsa responsio sedz
interrogacōem dicta ostendit eos fecisse.
Cum n. contrarium expectationis fine vide
bat. z hi quidem mirabiles erant apud omnes
miracula facientes: illi autem videre seipsos
iam punitos. ut stupescerent z admi
rantes dicunt. Domine domine nonne in noie
tuo prophetauimus: qualiter ergo nos auersaris nunc.
Quod vult extraneus z inopinabilis hic
finis. Sz illi quidem admirantur: qm ta
lia miracula cum fecissent puniunt.
Tu autem ipse mirare. Gratia n. omnis
muneris est eius qui dedit. Illi n. a se
ipsis nil intulerunt. Ideoq; puniri iusti
digni sunt: qm circa eum qui ita honorauit
ut z indignis dedit graciam: ingrati
z insensibiles facti sunt. Quid ergo aiunt: o
perantes iniquitatem talia faciebant.
Quidam aiunt qm non in tempore in quo mira
cula faciebant z iniq̄ agebant: sed post ea
transmutabantur z iniquitate faciebant.
Sz si hoc erit: rursus quod studebat monstrare

non consistit. Quod n. monstrare studebat
hoc est: qm nec fides nec miracula va
lent vitam pnte quod z paulus dicit. Si ha
buero fidem ut montes transferam z sciue
ro mysteria omnia z omnem scienciam: amorem
autem non habuero nil sum. Quis ergo sunt hij aiunt.
Multi eorum qui crediderunt acceperunt karis
mata: quale erat qui demonia expellebat
z non erat cum ipso. Talis erat iudas
etenim z hic pniciosus existens: karisma ha
bebat. Sz in veteri testo hoc utiq; aliquis
inueniet z dignus gratiam miraculorum operante
multociens. ut z alios benefaciat:
quia non omnes ad omnia apte habebant. sed
hij quidem erant impure fidei autem non tantam
habebant. Hij autem contrarium z illos per hos
conuertebat ut multa ostendent fidem z
hos per ineffabilem hanc munus ut fiant
meliores exortabat. Ideoq; cum mul
ta copiositate hanc graciam dabat. Multas
n. multas aiunt fecimus: sz confitebor eis tunc:
qm non noui vos. Tunc n. estimat
in esse amicum: tunc autem sciet qm no
ut amicis dedi eis miraculorum graciam.
Et quid miraris si viris quidem credentibus
in ipsum. vitam autem non habentibus fidem concor
dantem karisma dedit: cum z hiis
qui ab utrisq; decidunt inueniatur operans.
Etenim balaam z a fide z ab vrbanita
te opera alienus erat. sed tamen operatam
gratiam per aliorum dispensacōem. Et pha
rao talis erat: sed tamen z illi futura ostendit.
Et nabugodonosor nequissimus erat: z huic iterum
z post multas postea futura erant
generacōes reuelauit. Et filio eius
rursus consequenti preter iniquitate ondit fu

tua : mirabiles et magis dispe
sans res. Ca g(itur) et tunc non predica
tio hebat et multa oportebat effici
virtutis eius ostensione : multi et indigna
munia accipiebant. Sed tamen a signis
his nil illi lucrati sunt : sed magis pu
niuntur. Ideoque terribile illud verbum diri
eis. Nunquam cognovi vos. Multos enim
hunc iam odio habet : et ante punitione a
uertit. Timeamus igitur dilecti et multa dili
gentia curam vite huius : neque estimemus
minus habere quia signa non facimus.
Non enim et hoc amplius erit nobis unquam : quad
neque minus et non faciendo : sed gratia virtute
omnem diligentes erimus. Signorum enim
ipsi debitores sumus : vite autem et ac
tionis deum habemus debitorem. Cum igitur
omnia complevit et de virtute disputavit
cum diligentia diversa et fingentes ea
ondit diversos euntes eos qui ieiu
nant ad ostentacionem et orant et eos qui
in pelle ovium adveniunt et eos qui no
cent et qui peccatores vocant. Monstrans
ideo quantum est virtutis et hoc emolumentum
quantum autem malicie nocumentum addit.
Omnis ergo qui audit meos hos sermo
nes et facit eos : assimilabitur viro prudenti.
Que enim qui non faciunt et signa operantur
audistis : oportet vos scire et quibus condu
nuisti qui dicta sunt perficiunt non in futuro
seculo tantum sed et hic. Omnis enim ait qui audit
hos meos sermones et facit eos : assimilabitur
viro prudenti. Vides quomodo variat ser
monem : quia quidem dicens. non omnis qui
dicit mihi domine domine et scriptura revelans : quia
qui dicens qui facit voluntatem patris mei. qui est
in celis : inducit sermonem indicans enim
rursus iudicem sermonem inducens illum enim
in dicet in die illa. Domine domine nonne in
nomine tuo prophetavimus. et dicam non novi
vos. Et hic rursus sermonem presentate habentem totum.
Ideoque dixit. Omnis qui audit hos meos sermo
nes. Quoniam enim omnia de futuris disputavit
et regnum dicens et ineffabile mercede et con
solacionem et quecunque talia : vult et hu
ius dare fructus et monstrare existentem
vita fortitudinem virtutis. Que igitur forti
tudo ? Cum stabiliter vivere : et non ab ali
quo periculosorum posse capi : omnibus super
iore stare vexantibus. Cui quod fieri nequit
equalet. Hic neque ipse qui dyadema circumpo
situs sive ipsi instituere potuit : sed qui virtutes
percipiat. Ipse enim solus cum multa possidet
sine abundancia et procelloso pericu ne
gociorum multa frui cum tranquillitate.
Quod enim est mirabile hic est : quia non serenitate
existente sed vehemente tempestate et multa
turbacione et continuis temptacionibus
ipse neque paulum concutitur. Descendit enim plu
uia ait : venerunt flumina : flaverunt
venti et ceciderunt in domum illam et non
cecidit. Fundata enim erat super petram :
pluviam et ventos et flumina metapho
rice humanas dicens calamitates et anxi
etates : utputa calumnias. insidias.
mortem famulorum ablaciones. aliorum ver
aciones. Omnia utique que quis dicat aliquis
qui in presenti vita sunt / mala. Sed nulli ce
dit talis anima ait. Causa autem est : quoniam in
petram fundata est : petram stabilitatem
sui ipsius doctrine vocans. Etenim per for
tiora sunt precepta et celsiora omnibus fant
tia humanis fluctuacionibus. Quod enim hic

cū diligētia custodit. nō hoīes
supabit solū x̄rātes: s3 ⁊ ip̄os de͞o
nes īsidiātes ei. Et qm̄ nō ostacio
sit q̄ dicta sit: testis ē nob̄ Iob oēs
suscipiēs dyaboli īmissiones ⁊ ma
nēs īmobil'. Testabunt' at̄ ⁊ apl'i.
q̄ p̄ ceter' orb' t̄raꝝ pe͞ragrātib; eis
⁊ p̄plis ⁊ tyrānis ⁊ familiarib; ⁊ ali
enis ⁊ de͞monib; ⁊ dyabolo ⁊ oī ma
chinatōe mota pet' sīmul stetert
⁊ h' oīa dissoluert. Qd̄ g' vita hāc
beatiꝰ fiet unq̄. Hac .n. nō diuic. nō
viij corpꝰ nō glā nō potētia. nō aliud
aliq̄ p̄mitte. s3 v̄tuti possessio so
la. Hō .n. ē vita īuenire aliā a
mal' libera vniūsis. q3 hāc sola
Et testes nob' sit q̄ īsidias q̄ ī pula
tis sit nouert: q̄ tumultuaciones
⁊ t̄bacōes q̄ sit ī domib; diuitu.
Sz nō ī aplis erat tale aliq̄. Qd̄ g':
Rl' fm̄ 3 tale ne3 passi sit aliquid
mali a nullo illi: Qd̄ .n. mirabile
maxie oīm 3 h' ē: qm̄ multas q̄de
sustinuert īsidias ⁊ multe resiste
sit s' eos tēptatōes ⁊ tēpestates:
ciuaz at̄ eoꝝ nō euert. ne3 ī mesti
cia miserit. Nudis corpib; luctātes
supauert ⁊ uicert. Et tu g' si volu
eris h' fac' cū diligētia: oēs deuīces.
Etei si fuerīs muitꝰ amonicionū
haꝝ: neq̄ nl' te ↄstare potit. Qd̄ .n.
ti nocebit q' vult īsidiari. Pecunias
tuas aufet. Sz ⁊ an̄ nunas eoꝝ
uniusꝰ eos ↄtēne sr̄abudācia: ut ne3
a dn̄atore aliq̄ tale vnq̄ petas
si panē cotidianū solū. Sz ī carcē͞m

īmittit. Sz an̄ carcerē ita viuē
iussꝰ es: ut oī crucifixꝰ mūdo. Sz dt̄
male. Sz ab h' eruit te dolore. multā
ti s'n labore īnocētie p̄mittes mācte.
Et ita te puꝫ ab illa q̄ hūc 3 cstiaa
faciēs ut ⁊ iubeat orare. Sz abigit
⁊ x īmilib; eludat mal'. Sz darior
ti fiet cona. Sz itsiat ī ocād'. Et p̄
h' marie ti p̄dest p̄mia mr3 ti ↄstru
ens ⁊ eiēcꝰ ī p̄ellosū t̄nsmittes por
tū ⁊ maiorē retribucōis ↄdicōnē
ti t̄buens oēm vindictā ↄstrues.
Qd̄ utiq3 ⁊ marie oīm ē mirabiliꝰ
qm̄ nō solū nl' nocēt īsidiātes
s3 ⁊ p̄babiliores eos fiunt q̄ verāt
Sui q̄ fiet unq̄ sile. ad tale dirige
da vitā q̄l sola h' tal' ē: Ca .n.
dicit agusta ⁊ coartata via ⁊ h'
mitigans libacionis ondit multa
eiꝰ ↄnte stabilitatē. multā volup'
sp̄ad' ⁊ dīe vie multa p̄fūdine ⁊
tactura. Sic .n. v̄tutis ⁊ hūc miauit
p̄mia: ita ⁊ malicie tēptaciones.
Etei qd̄ s̄p dico. h' ē nūc dica: qm̄
p̄ utrāq̄ ubiq̄ īstruit auditoꝫ sa
lute ⁊ p̄ zelū v̄tutis ⁊ p̄ odiū mali
cie. Qm̄ .n. q̄da fuīt erat q̄ dicut
q̄de amirātes. onsione at̄ q̄3 p̄
opa nō t̄buēces: p̄ssimē eos
tiet dices. Nm̄ ↄ si bō q̄de sit q̄ da
sit. nō sufficit ti ī stabilitatē au
diciō: s3 necitas ē obie q̄3 p̄ opa
Et totū in h' marie 3 ⁊ h' dissolu
cionē. timore eis vegetatū dit
tens. Sic .n. ī v̄tute nō a fiātib; di
tit. solū regnū dices ⁊ celos ā mā

de ineffabile & consolatorem & alia multa
bona. Sed a prioribus soliditate & immo
bilitate ostendens petre. Ita & in ma
licia non ab hiis que capiuntur tantum so
lum puta ab incisa arbore & igne
inextinguibili & a non ingrediendo in
regnum & a dicendo non novi vos. Sed &
a prioribus ruinam dicens que est secundum do
mum. Ideoque manifestiorem sermonem
fecit in parabola cum creaturas. Non enim
erat equale dicere quoniam non potest capi vir
tuosus & facile capi pravus: & per
nam ponere & domus & flumina & pluui
am & ventum & que talia. Virum autem stul
tum vocavit hunc. Quid enim magis fiet
insipientius domum fabricante in arena
& laborem quidem sustinente a fructu autem
et requie privato: & pro hoc penam sustinen
te. Quoniam enim qui malicia participant o
mni ubique manifestum est. Etenim raptor
adulter & calumniator multum labo
rant & miserias patiuntur: ut suam ma
liciam in finem deducant. Sed non solum
nullum a laboribus hiis fructificant e
molumentum: sed & multa sustinent iac
tura. Et paulus hoc ipsum enigmatice insi
nuans dixit. Qui seminat in carne sua:
de carne metet corrupcionem. Huic
assimilatur & qui in arena edificat. puta
ta qui in fornicacione qui in impudicicia
qui in ira qui in aliis omnibus. Talis erat
achab: sed non talis helyas. Etenim equal
iter adinvicem ponentes virtutem &
maliciam: certiorem cognoscemus hanc
differenciam. Hic enim in petra fabricavit
hic autem in arena. Ideoque & rex existens tre

mebat & formidabat prophetam melote &
pelle ovina habente sola. Tales iudei
sed non apostoli: & ipso pauci existentes & liga
ti petre ostendebant soliditatem. Illi enim
et multi & armati: arene habebant ibe
cillitatem. Etenim dicebant. Quid facimus hominibus
hiis. Vides in aporia existentes non fan
los & ligatos sed eos qui detinebant &
ligabant. Quod quid fiet magis inopinabilius.
Tu detines & aporiaris. Et valde
decenter. Quia enim in arena omnia fabricaverunt:
ex hoc imbecilliores omnibus erant. Propter hoc
& ipsius dicebant. Quid facitis volentes in
ducere super nos sanguinem hominis huius? Tu
flagellas & tu times & tu verberas &
tu formidas: tu iudicas & tu tremis.
Ita imbecillis est malicia. Sed non apostoli
ita. Sed qualiter. Non possumus nos que vidi
mus & audivimus non accipere. Vides pru
denciam excelsam: vides petram fluctu
ationes deridentem. vides domum immo
bilem. Et quod utique est mirabilius quoniam
non solum nequaquam facti sunt ipsi formidolosi per ea
quibus insidias paciebantur: sed quoniam apostoli
omne accipiebant audaciam & illos in
maiorem immittebant agoniam. Etenim
qui adamantem percutit. ipse est qui percutitur: &
qui stimulos calcitrat. ipse est qui stimu
latur & difficilia suscipit vulnera:
& qui virtuosis insidiatur. ipse est qui periclitatur.
Malicia enim tantomagis imbecillior fit.
quantomagis ad virtutem colluctatur. Et
quemadmodum in vestimento ligans ignem flam
mam quidem non extinguit. vestimentum autem
consumpsit: ita qui virtuosos verat & de
tinet. illos quidem clariores operatur est

scipz at destruunt. Ceteri quam mala
passus es mansuete viuens: tanto es for
tior. Quanto eum .n. itendens pluras: tanto
magis nullo indigebis. Quanto minus nullo
indigebis: tanto magis fortes effitiamur
omnibus superiores. Talis erat Iohes: ideo nullus
illum constabat. Ipse autem constabat hero
dem. Et hic quidem nil habens: contra aduersus
eum consignabat. Hic autem dyadema et
purpuram et x mille circumamictus fantasias
tremit et formidat eum qui omnibus erat de
nudatus et nec eum cuius amputauerat
caput sine timore inspicere poterat. Nam .n.
post mortem vegetatem habebat timorem: au
di quod ait. Hic est Iohes quem interfeci ego
Sufferi at hic non interrogatus erat. sed timo
re mitigatus erat ~~sed timore mitigatus~~
et suadentis anime turbatem remeorari
quam ipse eum occidit. Tanta est virtutis
fortitudo: quoniam et post fine viuentibus est
potior. Propter hoc utique et cum viueret qui mul
tas possidebat pecunias: ad ipsum veni
entes dicebant. Quid faciemus. Tantam habebat
a nihil habente volunt discere prosperitatis viam et
ab ipso qui distamus ab eo qui nec do
mum habet quam exitum congregatus. Talis et he
lyas erat: ideoque cum eadem libera ppa
latione plebi loquebatur. Hic .n. dicebat.
Genimina viperarum. Hic autem. Usquequo clau
dicatis in utrisque cruribus vestris. Et hic
quidem dixit. Inuenisti me inimice mi.
Hic autem dixit. Non licet tibi habere mulierem phi
lippi fratris tui. Vidisti petram audisti
arenam. quomodo cedit calamitatibus qui
libertatem cutis et sicut rege et sicut multitu
dine fuit et sicut potestatum. Omnibus

in principates eam insensibiliores fuit
Et nec simpliciter cecidit: sed cum multa ca
lamitate. Ceteri erat causa eis magnus.
Neque .n. pro ingentibus est periculis sed pauca
pro casu celorum et immortalium illorum bonorum
Magis autem et ante illa omnibus miserabiliorem
quam hanc prosequitur viuet vitam. cum me
sticiis continuis formidacionibus solli
citudinibus agoniis viues. Sed et quod
sapiens ecclesiastice insinuans dixit
fugit impius nullo persequente. Nam tales
sunt. umbras tremunt amicos suspectos
habent. inimicos falsos eos qui sciunt eos
qui nesciunt penam. Et hec omnia manifestans
xpistus dixit. Et erat causa eis magis ad
detinente sine concludens bonas has
promissiones et vehementer incredulos
a perditionibus fuge. Et sic maior est quam
de futuris et sermo. sed eos quos grossiores
sunt hi magis sufficientes et detinent abdu
cere a prauitate: ideoque in eum desinit ut
rememorabilis sit eis utilitas. Magis
hec cognoscentes et presentia et futura fugi
amus malicia zelemus virtutem ut non
vanum nec inanitur laborem: sed stabilius
quam hic et fruamur et gloria que illic est parata
penitus: quam sit omnes potiri gratia et philan
tropia domini nostri Ihesu xpisti cum gloria et impe
rium in secula seculorum. Amen. Omelia.

Et factum est xxv ~
cum finiuisset Ihesus sermones hos
obstupescebant turbe in doctrina eius
Et nec inconsequens erat dolere eos ad
otiositatem eorum que dicta sunt. et torpere
ad altitudinem eorum que inuicta erant
Nunc autem tanta virtus doctrine erat. ut mul

tos eo⁊ capet. ⁊ i amiracoe⁊ maxia⁊
imittet. ⁊ suadet p voluptate eo⁊
q dca erat. nec a qescete disce desiste
ia. Nec .n. q̄ex mote ondit desiliteri
auditores: s⁊ ⁊ ita theatr⁊ vniusu
secutu e: tantu iposuit eis eo⁊ q
dca st cupiditate. Obstupebat at
ei⁹ marie ptate. Non .n. ad aliu refe
rens ut pphia ⁊ moyses dix' q dix'
s⁊ ubiq ondens sce eu q hr dnatu
Etei lege refens ⁊tinue apponebat
Ego at dico vob. Diei ceniodras illi⁹
scip; demutabat iudice ee ⁊ p penas
⁊ phorc: ⁊fuis ⁊ hu tumltu pati
decens erat. Et .n. p opa videtes on
dente eu ptate lapidabat scribe
⁊ abigebat: ubi vba solu erat ⁊ s
maifestacia. qlr no decens erat
eos scadalizari ⁊ marie qu i phe
mys h' dicebant ⁊ anq expicita
dedisst ipe suipsi vtute. Et⁊ t tn
nl hoz pussi st. Cu .n. aia ⁊ mes bn
volens fuit: facile psuadet a vir
smoib⁊. Pp h' uniq ⁊ illi ⁊ isigni p
conio extollentib⁊ ei⁹ vtute scanda
lizabant: hij at vba nuda audi
etes psuadebat ⁊ seqbant. Hic ita⁊
eua[us] enigtice isinuas dix'. qm
secute st eu tbe multe. Non pricipu
qde nec scbat⁊: s⁊ qu⁊ a mali erat
cuti. ⁊ mente hebat iflexibile.
Ptoti at h' eua[us]. vides ei hos affix
os. Etei cu dicet cu ⁊silio audiebat
nl scrutinates. nec icidetes ⁊ncia
nec teptates ⁊ captoe⁊ cupietes
iuenir quad phisei: s⁊ p bacione se
qbant rurs⁊ amirates. Cu at itede

dnatois prudecia qlit variat prese
tu a miracul⁊ smones trisiens ⁊
rsus a smonu doctna ad miracla
trismigrao. Etei anq andet i mo
te multos curauit via anfuens his
q dicebat. ⁊ post loga hac ⁊pleta
⁊cione rsus ad miracla venit ctifi
cas ex his q fiebat ea q dca erat.
Qzia .n. qi ptate hns docebat: ut
et extiminaret onsio ee ⁊ ⁊tuacia
Hic doctine mod⁹ ⁊ i opib⁊ h' ide fait
qi ptate hns curare ut no ultra
tumltuet videtes eu docete qn ... Capl'm viij
⁊ miracla ita fiebat. Docenti ei eo
ait adueit ei lepsy dicens. Dne si
vis: potes me mudare. Multa e
prudecia. ⁊ fides ei⁹ q aduenit.
Non .n. icidit doctna. nec irrupit the
atr⁊. s⁊ expectauit decetes tps ⁊ ondeti
aduenit. Et no simplr s⁊ cu multa cal
liditate ⁊ ad genua ei⁹ depcat ut
ait euan[us] ⁊ cu sincera fide ⁊ decete
de ipo gla. Nec .n. dixit si rogaueris d⁊
nec si oraueris: s⁊ si volueris potes me
mudare. Nec dixit: dne mda. sed
ei totu ⁊cedit ⁊ dn⁊ facit dictois
⁊ ptate vniusa ei testat. Quid g ait:
Si falsa opinio lepsi erat dissolue
ea optebat: ⁊ emedare ⁊ icrepare
Nu g h' fait: Neq q̄ s⁊ ⁊triu totu ⁊
⁊stituit ⁊ ctificat qd dcm e. Ppt ea
nec dixit purgare s⁊ volo pgare.
ut no ult' suspicio illi⁹: s⁊ ⁊silij
ei⁹ dogma efficiat. Et⁊ no aplr ita
Et⁊ ~~qlrapli~~ qlr. Ita stupebat plebs
vniusa dicebat. Non attedit nob
ut ppa vtute facientib⁊ ambulare eu

Dnator at cu[m] suis multa moderate lo
cutus multociens et minora gl[or]ia eius, ut
suaderat dogma h[oc] certificat mutatu[m]
cu[m] mente in p[ro]te[st]ate hac. Non n[on] aut[em]
volo. n[on] mundare. Quum tanta et tam mag
nificans signa: nusq[uam] videt h[i]c verbu[m] h[u]i[us]
nimium ut siruet suspicio[n]e[m] et plebis
tociu[s] et leprosi: ea[m] q[uod] de hac p[ro]t[e]state: p[ro]p[ter]
h[oc] apposuit. volo. Et no[n] dixit q[uo]d no[n]
fecit: s[ed] co[n]fessi op[er]is s[e]c[u]tu[m] est. Si at no[n]
bn dixit s[ed] blasphemia erat q[uo]d de[n]i[que] est:
debat abscidi op[us]. Sicut at et nata
iussa cessit cu[m] decenti velocitate: et
maiori q[uam] eu[m] a[n]i[m]a dixit. Et tu co[n]fessi. h[ic]
multu[m] tardius e velocitate q[ua] sed[e]z op[us]
fact[um] est. Non simpl[ic]it[er] at dixit. volo. mundare
s[ed] et manu[m] extendens: q[uo]d utiq[ue] maxime
dig[n]u[m] est q[ue]rere. Cur n[on] voluntate purgans
eu[m] et s[er]mone et manus apposuit tactu[m]?
Michi videt[ur] p[ro]p[ter] nil h[oc] aliud: s[ed] ut osten
dat et hic q[uo]m no[n] subiacet legi s[ed] p[re]ia
cet. et q[uonia]m mundo iam nil i[m]mundu[m]. p[ro]p[ter]
h[oc] utiq[ue] heliseus q[ui]dem nec videt naa
man s[ed] et scandalizatu[m] vidit q[uo]d no[n]
erat et tetigit obs[er]vans legi diligen
tia domi manet et mittit ad ior
dane[m] eu[m] lavandu[m]. Dnator at mo[n]
strat: q[uo]m no[n] ut s[er]vus s[ed] ut d[omi]n[u]s curat.
Nec n[on] manus aleph fuit est i[m]munda: s[ed]
corpus leprosu[m] a manu sca[n]cta co[n]stitutu[m] est
mundu[m]. Non n[on] corpa solu[m] advenit cura
turus: s[ed] et a[n]i[m]am i[n] ph[ilosoph]iam i[n]ducturus.
Sicut g[ra]ti manib[us] no[n] lotis manducare no[n]
ap[osto]lis p[ro]hibebat. optima[m] illa[m] i[n]du
cens lege[m] de identitate cibarior[um]: ita
utiq[ue] et h[ic] iam erudiens q[uo]m a[n]i[m]e cura[m]
iam h[ab]ere op[or]tet et ab exterioribus erutos purga
tionib[us] illa[m] polire et ex lepra sorde[m]
re solam q[ue] est p[e]c[ca]t[u]m. Leprosu[m] n[on] e[ss]e nullu[m]
impedime[n]tu[m] est ad v[ir]tute[m]. Primus ipse
tangit leprosu[m]: et nullus incusat. Non n[on] erat
corruptu[m] illud iudicium nec ab invidi
a detenti erant auditores. p[ro]pterea no[n]
fulmina invocabat. s[ed] et stupebant
mirabilis q[ue] dixissent et ab his q[ue] dixi
sset et ab his q[ui] fiebant i[n]expugnabile[m]
eius v[ir]tute[m] adorantes. Curans g[ra]ti eius
corpus iubet nulli dicere: s[ed] mirare se
ip[su]m sacerdoti et offerre donu[m] q[uo]d iussit
moyses i[n] testimo[n]iu[m] eis. Dicu[n]t at qui-
da[m] p[ro]p[ter] h[oc] nulli iussit dicere ut n[on] ma
ligne circa diiudicatione[m] purgationis
valde incipient h[i] suspicantes. Non
n[on] ita purgavit ut debilis esset purgatio.
Sed nulli iubet dicere: docens no[n] dilig[er]e
ostentatio[n]e[m] et hon[or]e[m]. Quomodo sciunt q[uo]d
no[n] credet ille s[ed] divulgab[it] benefacto
re. s[ed] tamen q[ue] eius s[un]t fuit. Qualit[er] q[uo]m alio
iubet dicere eis. Non simpli[citer] subvenir[e]
eos nec adversarius: s[ed] erudiens nos
bone mentis e[ss]e. Nec n[on] illis divulgare
semp[er] iussit: s[ed] dare gl[or]iam deo. Per le
prosu[m] q[ui]de[m] hortat[ur] no[n] tumidos et no[n] vane
gl[or]iosos nos instruens: per illu[m] at no[n]
ingratos et bone mentis e[ss]e. Et audiens
ubiq[ue] eor[um] q[ue] fiebat: laudatione[m] refer
re dnatori. Quia ait. da gl[or]iam deo. Curat
o[mn]i[n]o s[em]p[er] iussit sacerdoti et donu[m] offe
rri suis h[oc] lege implens. Nec n[on] ubiq[ue] ea[m]
dissolvebat. nec ubiq[ue] custodiebat:
s[ed] q[u]in[que] q[ui]de[m] h[oc] fiebat. q[ua]n[do] illud. Aliq[uan]t[o]
q[ui]dem futu[r]e p[ro]phetie via[m] anticipans et illo
at inscrutanda iudeor[um] interi[m] detinens
lingua[m] et co[n]de[sc]endens eor[um] imbecillitati.

Ecce q[uo]m multociens ho[m]i[n]es egrotantes meminerint dei
ab infirmitate at liberati desidiores efficiu[n]t. unde
co[n]tinue [et] egrotantes et sanatos intendit dnatoru[m]

Et q̄d miraris : si i phemiis ipse
h' fecit ubiq; : Et apli p'q̄ iussi
st ad getes abire 7 ianuas apue doctrine
q̄ 3 scdm ocl'e tra 7 lege pclude
7 renouare negocia vniusa. veta
reiecere : apparent q̄ni q̄de obsuato'
lege : q̄ni at ea trāsirentes. Et q̄de
h' ait ad leg' custodiā ofert nō pa 7
Etei lex erat vet' lepsū mudatū no
sipi pbacoē oced' mudacōis. h̄ ap
pare sacdoti 7 iorḋis illi tbue' apo
dorē : ⁊ oīmnacoē 7 a snīa trac iu
dicari mt' mudos. Ei n. no dixisse
sacdotes qm mudat' ē lepsus : ad
huc eū imud' manet erit talr. Jde
ap ait. Nostra teip' sacdoti : 7 off
ōmū qd' iussit moyses. Nō dixit
qd' iubeo ego : s̄ mteri trāsmittit
legi : undiq; eo 7 obstruēs ora. Vt ei
nō dicat qm sacdotū glām rapuit
op' q̄de ipe oplev'. pbacoē at ill'
ōmisit 7 iudices eos ōstituit, p̄ipo 7
suo 7 miraclo 7. Intm. n. abnuo i
pugnare ait vl moysē vl sacdo'
qm 7 eos q̄ a me bnficia suscep'
ad credendū eis iduco. Qd at est
i testioz eis : Jn redarguicoē. in
demracoē i accusacoē si igrati
fuerīt. Qa. n. dicebat. ut erronem
7 deceptorē psequim'. ut dō ōtriū 7
iniquū : tu m testabis ait sedz ill'd
tps. qm nō iniqu' ego su. Etei cu
ranis te trāsmito legi 7 sacdotū pba
cioni. qd' hōrantis lege erat 7 āmi
rātis moysen 7 nō adūsant' vetib;
dogtib;. Ei at nl erat iueniri
7 hū maxie ei' hōre q̄z ad lege
ē adūsi. Rm 7 pūides nl futi
caturos : q̄ ei erat oīa oplebat.
Etei pūidit h' ipm 7 pdix'. Nec eīn
dix' i emēdacoē eo 7 nec i doctinā
eo 7. s̄ i testioz eis : h' ē i accusacoē
i redarguicoē 7 ōtestacoē. Rm q̄ a
me st' oīa fca st' 7 pūides iemēda
tos manētes nec ita dimisi q̄ fiere
optebat : illi at ppā mā sert ōsūa
tes maliciā. Hc itaz 7 alio ait. Pdi
cab' n. aut euā' h' i toto mūdo i testio
oib; gētib; 7 tūc veniet finis q̄ nō
obediūt nec psuadent. Vt n. ne
aliq's dicat 7 cur pdicas si nō oc'
st' credituri : ut q̄ me i ipi' st' oīa ap
parata fecisse 7 nll' heat postea i
cusare q̄ nō audiss'. Testab' at
adūs' eos ipa pdicatio : 7 nō ha
bebūt dice postea q̄m nō audiui'.
Ad fines. n. orb' tra 7. exiuit sono pte'.

Hec g' itelligētes 7 nos 7 vniū
sa q̄ nra st' oplēam' ad prios : 7
dō sp' grās agam'. Etei i ducēns
ē ope bnficio ei' scdm vnaq̄q; dic
fruētes. nec simone ei gratū ōstitī
7 maxie cū ōfessio i sua nob' utilit'
ofeiat. Nec. n. ipe indiget nro 7 a
liq̄b; : s̄ nos idigem' ipi' vniūs.
Etei grā 7 actio illi q̄de nl adiscit
nos at familiariores illi ōstitu'.
Ei n. hoīs attendam' i nīis atti
pietes bnficia calefacim' : mlt'
to magis q̄ ōmatoris incorrāt' ōtinue
dicoēs q̄ ad nos st' studiosiores
ad mādata illi' erim'. p'pt' h' i pāl'
grās agētes sunt. Custodia. n. bnficij

optia z bnficiorum memoria: continua gratiarum
actio. Propter hoc utique z tremenda mysteria
z multa plena salute q̄ secundum unam
quamque coadunacionem pficiuntur eucha
ristia .i. gratiarum actio vocatur quoniam mul
torum sunt bnficiorum memoracio z capitulum
dei prudencie ondunt p oia instruunt
gratias agere. Ex .n. natum esse ex virgine
miraculum est magnum z stupendum evangelista
dicit. hoc autem totum factum est. z occidi ubi
ponemus dic michi. Si .n. natum hoc to
tum vocatur crucifigi z sanguinem effun
dere z seipsum dare nobis in comestionem
z cibum spirituale: quod utique vocabitur.
Gratias igitur agamus ei continue: z verba
nostra antecedat hoc. Gratias agimus non
pro nostris solum: sed z pro alienis bonis.
Ita .n. z emulacionem destruere poterimus
z amorem coartare z affectuosiorem
emulari iam illos pro quibus agimus gratias
donatori. Ideoque z sacerdos pro orbe terrarum
z prioribus z pro hiis qui nunc sunt z pro hiis qui na
ti sunt antea z pro hiis qui postea erunt gratias
agere dicitur hostia piacente illa. Hoc .n.
nos z a terra eruit z ad celum transpo
suit z angelos ex hominibus fecit. Etenim illi chorum
statuentes pro bonis que ad nos sunt gratias
agunt deo dicentes: Gloria in excelsis deo
z in terra pax hominibus bone voluntatis. Et quid
ad vos qui non in terra neque homines estis.
Maxime quidem ad nos. Ita .n. eruditi
sumus conservos diligere ut z que illorum sunt
bona nostra esse putemus. Ideoque paulus
ubique in epistolis pro orbis terrarum directionibus
gratias agit. Et nos igitur pro nostris z pro ali
enis z pro magnis z pro parvis continue

gratias agamus. Et si .n. parvum fuerit quod da
tum est: magnum fit in eo quod a deo datur.
Magis autem neque parvum in eo solum quod ab
eo tribuitur: sed z in ipsa natura ut aliam dece
ies quam arena vincunt multitudine:
quod silere est dispensacionem que pro nobis facta est.
Quod .n. equale ei honorabilis unius filii: u
nigenitus puer datus est nobis z pro nobis
in mundo. Et non dedit solum: sed z post quam
dedit: mensam eum nobis apposuit. Omnia
ipse que pro nobis sunt faciens z dare z non
ingratos pro hiis facere. Quia .n. multociens
ingratus est homo: ubique ipse recipit z
construit que pro nobis sunt z quod in iudeis fe
cit locis z temporibus z solemnitatibus reme
morans eos bnficiorum: hoc z hic operatus est
a modo hostie in continua memoria
bnficii quod pro hiis pro nobis committens.
Ita nullus studuit probatos efficere nos
z magnos z pro omnia non ingratos ut
qui fecit nos deus preter hoc z nolentibus nobis
bnfacit multociens z ingratitudinibus amplio
ra. Si .n. miramini quod dixi z non in quo
libet aliquo sed in beato paulo mirabo tibi hor
rendum. Etenim beatus ille multum periculi
tans z probatus multociens deprecatur
dominum auferri ab ipso temptaciones. Sed tamen
non peticionum eius sed utilitatem attende
bat deus: z hoc monstrans dixit. Sufficit tibi gra
tia mea. Virtus .n. mea in infirmitate perfi
citur: ut z antequam dicat ei causam nole
nti bnficiat z nesciendi. Quid igitur magnum
petit in pro tanta providencia. Non ingra
tos iubet esse. Credamus igitur z ubique huic ob
sequemur. Etenim iudeos nichil ita perire fecit
ut ingratos esse z multas z contrarias

plagas nil aliud est hic induxit. Plage autem et cum plagas animas eorum hic pure ferit et corrupit. Fugiat non spes est ut pluuia hyemalis autem: ita autem corpus et mortificati animam facit sic illa corpora. Hic autem fit ex relacione: et ab estimando seipsum dignum esse aliquid. Iterum autem non pro bonis solum sed et pro hiis que contraria estimat esse gratiarum actiones mittit deo: et quodcumque paciatur nil estimabit indignum passum esse. Et nos si constituerimus ad virtutem addidimus: ita tamen nos ipsos conteramus: et hic maxime virtus. Sic enim quantocumque acutius viderimus tanto magis discimus quantum distamus a celo: ita quantumcumque addiderimus ad virtutem tanto magis erudimur scire dei medium quod est ad nos. Ideo prima autem hec est pro philosophie: posse conspicere indignitatem nostram. Hic enim maxime est seipsum noscens: qui nil seipsum esse estimat. Propter hoc utique et david et abraham quum ad summum ascenderunt virtutis virtutem: tunc maxime hoc dixerunt. Et hic quidem terram et cinerem: ille autem vermem seipsum vocat. Et omnes sancti sicut hiis seipsos miseros vocant. Qui autem ad elacionem extollitur: ille est qui maxime omnium seipsum ignorat. Ideoque secundum consuetudinem consuetum nobis dicere de superbis non novit seipsum. Ignorat seipsum: quem [illegible]. Quando enim qui seipsum novit et universa nosceret: ita et qui hoc non novit nec alia nosceret. Talis erat is qui dicebat. Super celos ponam thronum meum. Sed cum enim ignoravit seipsum omnia alia ignoravit. Sed non paulus ita: sed abortivum seipsum et sanctorum ultimum vocavit: et nec cognominatione dignum esse seipsum estimabat apostolorum pro[pter] [illegible] titas et tanto magis directores. Hinc igitur zelemus et imitemur. Imitabimur autem si a terra et ab hiis que in terra sunt negotiis eruamur. Non enim ita seipsum ignorare facit ut vite huius negotiis affligi. Et rursus ita vite huius negotiis affligi facit ut ignorare seipsum. Quemadmodum enim hic dependet. Sic enim qui gloriam exteriorem cupit et magna que presentia sunt putat: et si milies conabitur non poterit seipsum considerare: ita qui hec despicit facile seipsum conspiciet. Seipsum autem decens via et ad alias omnes procedet virtutes. Ut igitur bona hec addiscamus doctrina eruimus ab omnibus corruptibilibus que multa in nobis faciunt flammam: et discernentes nostram vilitatem et philosophiam et philantropiam domini nostri ihesu christi cum quo patri gloria imperium honor et nunc et semper et in secula seculorum. Amen.

Omelia. xxvi.

Intranti autem ei in capharnaum advenit ei centurio: deprecans eum et dicens. Domine puer meus iacet in domo paraliticus et male torquetur. Leprosus quidem descendenti a monte advenit: centurio autem intranti in capharnaum. Cur igitur neque ille neque hic montem ascenderunt. Non propter pigriciam. etenim utriusque fides recta erat: sed ut non interciderent doctrinam. Adveniens autem ait. Puer meus iacet in domo paraliticus et male torquetur. Quidam autem aiunt quemadmodum excusans dixit propter quam ipsum non adduxit. Neque enim possibile erat eum dissolutum cum torqueretur et ad ultimas esset respirationes, vehementer. Quidam enim et expirans erat lucas ait, et moriturus. Ego autem signum hoc esse aio ingentis fidei et multo ma

iore hys q̄ p tectū imiserūt : qa
sciebat manifeste. qm̄ ⁊ iūctio sp̄s
sola ad restauracōē iacentis sufficiē
ce estimat̄ eū adducē. Qd̄ g̃ ih̄s. Qd̄
nusq̄ p̄us fecit h̄ facit. Ubiq̄ .n. seq̄ᵖˢ
elicōē supplicātiū h̄ ⁊ isilit. ⁊ nō
curare p̄mittit solū ſ; ⁊ ire ad domū
fecit at h̄ : ut discas v̄tute centurionis.
Si .n. nō h̄ p̄misisset ſ; dixisset vade sana
puer tu' : nil uñq̄ hoȝ cogn̄scem̄. Ad h̄ᵒ
g̃ ⁊ i senice contrio fec̄ m̄lie. Ad .n. nō
vocat' i domū spōtanē p̄missor at
se veturū ēē ut discas centurionis fide
⁊ multā hūilitate. In senice at ⁊
negat diacōne ⁊ iminēte agustiat.
Sapiēs .n. erāt ⁊ bonꝰ argumētator
mediꝰ p̄ c̄tria istruē ut c̄tria noui
⁊ h̄ q̄dē p sp̄ōte p̄missa p̄rica ill' at
p̄ iteriā tardacōē ⁊ recusacōē fide
reuelat mulieris : ita ⁊ centurionis. Et i
abrahā fecit d̄s. Nūqd̄ abscōdā a puō
meo abrahā : ut discas illꝰ dilcōē
⁊ p̄uidēcia q̄ erat p̄ sodomis. Et in
loth negat intrāe ad ip̄m q̄ missi erāt
ut iusti discas hospitalit̄ magnitu.
Qd̄ g̃ cētio ait. Nō sū sufficiēs ut
sb̄ tectū meū intres. Audiam' q̄cūq̄
ip̄m sumus suscepturi : possibile .n. ē eū sus
cipe ⁊ nūc. Audiam' ⁊ zelem' : ⁊ cū tāta
suscipiam' fide. Etēi cū i ope suscepiꝰ
esuriente nudū illū suscepisti ⁊ alasti.
Sȝ d'ribo ⁊ sāb puer meꝰ. Vide ⁊ hūc
sic lep̄su recante de ip̄o opiōē h̄nte.
Nēq̄ .n. dix̄ ora ⁊ supplica : ſȝ iunge
solū. Deīq̄ foidans ne mod'ata sape
c̄miat. ait. Etēi ego hō sū sb̄ p̄tāte h̄ns
sb̄ meip̄o milites ⁊ dico huic vade ⁊

vadit ⁊ alio veni ⁊ venit ⁊ s̄uo meo fac h̄ ⁊ fac̄.
Qd̄ h̄ aīo si cēturio ita supplicauit sit. Qui .n. qui
i xp̄i h̄ enūciauit ⁊ sīnauit. valde bn̄ ⁊ sa
piēt' dixit. Nūq̄ videam' hoc ip̄m ⁊ iueniem'
qd̄ i lep̄so fcūȝ. h̄ ⁊ h̄ gestū. Dix .n. lep̄s' dn̄e
si volueris. Et nō a lep̄so culpiam' solū de p̄tāte
ſ; a xp̄i voce. Hō .n. dissolu' suspicōē ſ; ⁊ firma
uit magis qd̄ suffīni erat dicē adiciēs ⁊ dicēs
volo mūdare ut firmet dogma illꝰ. Ita ⁊ hic
itende iusticiā si qd̄ tale gestū. Etēi iueniem'
h̄ᵒ idē rursꝰ c̄tigens. Talia .n. cētione dicēte
⁊ testāte tale p̄tāte. nō solū nō icusau' ſ; ⁊
c̄mēdauit : ⁊ c̄plius aliqd̄ fecit q̄ c̄mēdauit.
Nēq̄ .n. dix' euāg̃a qm̄ lāudauit qd̄ dn̄ī ; solū ſ;
⁊ itencione signās laud' ait. qm̄ ⁊ amirāt' ē.
Et neq̄ simplic̄ amirat' ē : ſ; ⁊ plebe oī p̄nte ⁊
aliis ex̄ dedit ut eū zelarem'. Vides q̄lit' vnꝰ
q̄sq̄ eoȝ q̄ testati st̄ eius p̄tāte cūmiracōi tradi
ti st̄. Et obstupuerūt ibi ē i doctrina eiꝰ qm̄ ut p̄tā
tē h̄ns docebat. Et nō solū incusauit ſ; a cū
piēs eos defendit ⁊ p ea p̄ q̄ lep̄sū mūdauit
fīnauit eaȝ c̄firm. Rursꝰ dixit ille si volueris
potes me mūdare. Et iste solū nō icrepauit
ſ; ⁊ curās eū ita ut ille dixit mūdauit. Rursꝰ
cēturio h̄ ait. Dic v̄bo solōꝰ ⁊ saluab' puer meꝰ.
Et amirās eū dixit. Nēq̄ i isrl̄ tāta fide iueni.
Ut at ⁊ ex c̄trio h̄ discas q̄ martha hoȝ nil
dix' ſ; c̄trui. qm̄ q̄cūq̄ petieris dn̄m dabit t'
nō solū neq̄ laudata ē c̄plius nota cūris ⁊ dilcā
⁊ eoȝ q̄ valde circa ip̄m studuit : ſ; icrepata ⁊
emēdata ē ab ip̄o q̄ nō bn̄ dixisset. Etēi dixit.
Nō dixi t' si credideris vidēbis gl̄aȝ dei cū nō dn̄
credente icusāls. Et c̄sus q̄ dixit q̄cūq̄ petieris
deū dabit t' abducēs a tali suspicōē eā ⁊
docēs qm̄ ab alio nō idiget accipe ſ; ip̄e ē fons
bonoȝ ait. Ego sū resurrectio ⁊ vita. Hic ē. Nō ex p̄p̄ro
suscipe opacōē : ſ; ex me oīa opor. Sic cētione ⁊ a
mirat' ⁊ plebi oī p̄posuit ⁊ regni dacōne hōrat ⁊ alios
ad eūdē zelū vocat. Et ut discas qm̄
p̄p' h̄ᵒ hec dixit ⁊ ut alios erudiat
credē ita audi euāgelistē dilige
ciā q̄lit' hoc enigmate isinuauit.
Versus .n. ait ih̄c dixit sequētib;
se. Neq̄ in isrl̄ tantam fi
dem inueni.

Capit magna de ipso virginali fide et
regnu et aliorum hominum merite et ca. sermo n.
usque ad verba ei facta et lavatus est et egrota
te sanum tradidit pro fide: et preclara eius
plicat corona et magnas premittit
comminationes ita dicens

Dico autem vobis quod multi
ab oriente et occidente venient
et recumbent cum abraham et ysaac
et iacob in regno celorum: Filii autem
regni eiicientur in tenebras ex
teriores. Liberius certe nunc
postquam plurimus signis animos eorum at
traxit cum ipsis loquitur. Verum ne
adulatione aliqua usum fuisse ex
tatione quisquam putet. utque omnes
ex animo locutum intelligant: audi
quod infertur. Vade inquit et sicut
credidisti fiat tibi. Et continue
res ipsa secuta: certissimum animi
et voluntatis illius testimonium prebu
it. Et sanatus est puer eius ab
illa hora. Idipsum etiam in phenis
sa pariter factum est. Dic enim illi quod
dixit. Magna est fides tua o mulier:
fiat tibi sicut vis. Et sana facta est
illico filia eius. Verum quoniam inde
ipsum in filium centurionis signum
lucas exponens. alia quedam istis ap
ponit. eaque nobis dilucidanda sunt:
ne discrepantiam facere videantur
aut credantur. Lucas igitur scribit

qui misit dicens presbiteros iudeorum ad ipsum
deprecans ut veniret: matheus vero
accessisse ac dixisse. non sum dignus
Non ignoro quosdam quamvis multis

conveniat: alium tamen hunc alium illum
opinatos fuisse. De illo enim dicit
quod et synagogam construxit: de hoc *et gentem nostram diligit*
autem ipse ihesus adiecit. nec in israel
tantam fidem inveni. Nec apud
lucam scribit multos venturos
ab oriente: unde consequens esse videtur
ex iudeorum genere fuisse. Nos autem
et si hoc modo facilius vitari dis
crepantiam fatemur: de eodem tamen et
hic et ibi dici arbitramur. Quo
igitur modo matheum non esse dignum
dixisse scribit sub cuius tectum dominus
introiret: et lucas vero misisse ut veniret.
Quo hic nobis lucas ut mihi quidem
videtur ostendit. quanta sit iudaica
adulatio: et quod calamitate oppressi
homines modo hoc modo illo consilium
amponunt. Quare verisimile mihi vi
detur cum voluisset ad ihesum proficis
ci centurio. detentum a iudeis fu
isse qui ei assentarentur atque dice
rent: nos ibimus et adducemus ipsum:
quod ita esse perspicies si plenam assenta
tionibus orationem eorum diligentius conside
rabis. Diligit enim inquit gentem
nostram et synagogam ipse nobis con
struxit. Nam eum quidem voluisse ipsum *Sicque saut unde laudat dicit*
venire. sed nos casu suum et calami
tatis magnitudinem considerantes
ut domum mane vellet sua
sermo accedum eius fuerat .
ut magnam illius esse fidem ostenderit:
atque hinc ~~celsitudo dei~~ centurio
nis iudicio celsitudo dei esse vi
detur. virtute eius animi et fide

~~[illegible] sit [illegible] centurio [illegible]~~

ut nō uideat magnꝫ eē q̄ rogabat

cogitatiōm celare maluerunt. nec
ad finē pducē illud curauerunt:
cuiꝰ gratia venerat. Magnas pro
fecto ad credēdas homīn inētes:
inuidia possidz uires. Verūtn̄
q̄ occulta cordiū nouit: centuri
onis fidē minīs illis patefecit.
Quod ut verū eē credas: ipm̄
lucā ipso rursus audias. Ait
enī: q̄ nō lōge dystāte eo misit
dicēs. Dn̄e nō vexeris. nō enim su
dignus: ut sub tectū meū in
tres. Unde patꝫ illū qn̄ a iudeo
rū molestia liberꝫ fuit: tuc̄ mi
sisse q̄d diceret. nō negligētia
factū qꝫ illico ipē nō accesserit:
sꝫ potius q̄ indignū se putauit
ut dn̄m sue domui reciperet
Cū si matheus nō p alios sꝫ p
seipm̄ istud dixisse asseuerauerit
nihil prsus ad rē: nō enim id q̄rit.
Sed euāgelistarū uterqꝫ q̄ia
aptū eē arbitratꝰ: magnā
de xp̄o fidē habuisse cētunionē
testatꝰ. Nō ē igitur absurdū
missos eē pmo aliquos qui
illud diceret: deinde quoqꝫ ipm̄
accessisse ac p se iterū eadem
dixisse. At uero inq̄es lucas
alterū nō scripsit. Ego aūt
alterū a matheo tibi pter
missū respōdebo: idqꝫ non
eē eorū q̄ pugnātia dicāt

sꝫ eorū potius q̄ q̄uiqꝫ ab alte
rutro pter missa sūt diligēter
supplent. Tu uero etiā cētu
rionis fidē a luca pdicatā eē
intellige q̄ dixit q̄ moritu
rus erat puer: nec tn̄ despa
tione adduxit pri. Cū si ma
theus a xp̄o dictū ait nec in
isrl̄ tātā fidē inueni & hic nō
fuisse illū israhelitā ac iudeū
putas significari: lucas aūt
sinagogā cōditā eē ab illo. Noli
hec pugnātia attēdere. Po
terat enī etiā cū iudeus nō
eēt iudeorū sinagogā cōdidisse:
& gētē vehemēt amasse. Tu
uero cēturionis vba diligē
tius pscrutari: & q̄d pfectus
erat nō ptmitte. ut hinc fa
cile quāta virtus ipius fue
rit possis pspicē. Tāta uero
eorū supbia ē q̄ principatus
pfectura sp̄ gesserunt: ut neqꝫ
calamitatibus uicti ad hu
miliora cōdescēdat. Unde ille
de quo ioēs dicebat illū tra(n)scribit:
hens propt̄ ea atqꝫ dicēs.
At uero hic nō ita: sꝫ tā ille.
tā his qui p tectū dimise
rūt lectulū multo prestan
tior. Nō enī pn̄ciā xp̄i q̄rit
corporalē neqꝫ ipm̄ egrotū
duxit ad medicū: sꝫ suma

de xpo ymaginatus ac deu ipz ee no du
bitas: dic vbo solo inquit. Pter id autem no
incipiens dix. sz erumna sua tm exposuit.
Erumna nam hmilitr fctm e ut putaret
no tam facile xpz ita obtpaturu sue vo
luntati ut eius domu sua petere vellet. Et ppt
statim tu audisset dicete ego veniam z cu
rabo ipz: tunc exclamauit Non sum dignus:
sz tm dic vbo. Dic nunc doloris magnitudo
adeo aiz eius confudit: ut tanta calamitate
pssus no philozopharetur. Non ei solu salu
te filij respiciebat: sz ne qd ipse decere
mi9 faceret a diceret aia dubitabat. Et
quius no ipse petierit ut veniret: sz xpc se
vltro obtulerit: veritus tm sic fuit ne
videret maiora qz dignitas sua patiat
accipere: ac re grande persus ac sius vibus
impare subire. Vides prudentia hois z vi
des excellentia aie; videes singulare qz
iudeorz dementia. Dicit ei dignitudo
tua gratiaz tribuat. Nam qui magis felicitate qz
humilitate ihu admirari debuisset: ad
dignitate centurionis confugit: dignus ee dicetes.
non que dignus eet pspicientes. Et no solu centurio:
sz valde se indignus ee asserebat: no salutari
beneficio solu: verum et ut domu ihz reciperet.
Pcio et cu dixisset: iacet filius meus. no stul
dic ut curetur: veritus ne tanto munere eet
indignus: sz modo calamitate sua exposuit.
Cuius xpi pollicitaciones suscepisset: nec aut
sic est oblata suscipe: sz adhuc constat
ptinere ad se mensura consuat. Vt fortas
se cessit. Et circa gra pit eu xpc no ho
norauit. Rndebimus pit z magis qz pit xpo ipz
humilitate honoratu. Primo qz benignu z humile
mente eius declarauit: qd in maxime apparet
qz domu ipius no adijt z filiu curauit.
Deinde qz regnu celorz ptinere ipz constitu
z gnm iudeorz ei pposuit. Ita q se in
dignus recipiendi xpi hospicio arbitrabat:
celo dignissimus fuit. icorrupta bo q abraha

ipetiuit consecutus e a dno. Et q de ca
rissimus legis: q ei ist maiora gferuntur
no z laudatus a xpo. Non ei dic vbo. sed
qd vulgo magis erat. velis solumodo dix.
Non vo e qd de pre ipo ppha ptulis. Ora
gentz vo fec. Ego at legisu laudatu ee
estimo. Tu ei si deus sit. off domu qd
iuuit moyses i testis illis: nil a de
e. ei qp tu accusab condenabis iudeos
incredulos qui credere: qius no fregle.
Magis ei e alienigena qz iudai credidisse.
Non fuisse at centurione ex gnte iudeorz.
tu a noie ipo vocabuloqz centurionis pspi
cuu e: tu ex qz dm e nec i israel tanta
fuisse fide inueta. Et erat pfecto arduu.
hoiez q i iudeorz sceptris educatus no
fuit tm magis de xpo cogitasse. Pma
ginatus ei nisi fuisse vidz celeste mi
licia cui9 xps duce ac dnz ee credid:
cui et morte ipaz z morbos ipos ceteraqz
oia si ee sba no dubitat z non illos
milites si pmo et militonies. Dtea
dicere no abnegebat. ego ei ho su. tu
vo ds: ego sub ptate. tu sb ptate
no es. Si qz ipe q ho su z sb aliena
ptate. tot tataqz facile possu efficere z
qz e qp facere ipe no posse q z ds es et
sb aliena ptate no es. Non ei qsi
sile qdda affert: sz comparacione psta
cia qui nimium pcellat dt hs. qp si
ego q sil su qbz ipo z sb alti9 ptate
tn pp pua excellencia pferture. neie
ipugnare fuit q iussero. qius mag
diuisaqz sint. Alij ei dico vade z vadit
z alij veni z venit: qntomagis ipe ad fi
ne pducet potius q iusseris. Eda hunc
locu ita legunt. Si ei ego q ho su.
ab intuallo suspende postea infert.
sb ptate hns sb me milites. Tu vo
ec id ppede: qpacto bnt sbiect. morti

quod ipsum dominari et imperare posse quam aualle
atque fluctu. Cum ei dixit. dico uni et uenit
ac vade et uadit: in hoc signifficare voluit
quod minime potuit in quibus morbus prueniens
si ipsis ei abscedere iussit. Vides fidelis
hominis? Ita quod omnibus postea fuit apertum atque
clarum quod mortis ac vite potestatem christus teneat
quod inferi ianuas deducat nempe multo
ante et alio credidit et alio predicavit. Non mihi
tum solum sed voles simile omnium ad christum sobrietatis
ostendens: suorum quorum fecit mentionem. Et tum in
tam singulari atque mirabili fide tanta humi
litas resplendebat: ut se indignum putaret.
Dominus autem ut dignissimum esse ostenderet eius domum
intraret multo maiora ei contulit fide eius
cum admiratione predicans. plaga si accederet
quam flagitavit. Dedit ei corporis salu
tem filio ... et taliorum ei advenit
Vides in hoc iam adimpletum fuisse quod
dictum est: petite primum regnum dei et hec adicientur vobis.
Nam quia et inaudita fide et eximia humili
tate ferebat celos ei probuit: et salutem
filii non negavit. Neque hic solum magni
ipsum fecerat: sed in mentionem quod omnibus
significavit ad quem electos ipse recipet: ut
iam neminem fugere posset ipsius verbo declarari non
ex operibus legis sed ex fide salutem hominibus
etiam prestari. Ideo non iudeis tantum verum
etiam gentibus hoc donum propositum est: et gentibus
potius quam iudeis. Non ei certioni solo: sed
in toto terrarum orbe esse predixit futurum. Ita et in
meliori spe gentium animos excitabat. cum
multi a galilea gentium civitate ipsum seque
rentur: et iudeorum arrogantiam deprimebat.
Nam ex proposito quoque principali sed de ... perfectu
rione occasione: illum de gentibus sermonem
introduxit. Sic tamen nomine ipso gentes minime
pavit: sed tamen multos ab ortu atque occasu

Nam ne quis a ... ~~...~~ posset: nam

verbis esse dixit: ut non invidiose satis fat
lucius regentes signifficavit. Neque hac voce tantum
ut novum videatur atque inauditum hunc di
cendi modum reddit moderatione: verum
etiam celeste regnum non suo nomine sed simul abrahe
appellat. quia appellatio regni ut erat ignotum
certum non potuit nos excitare et quo mordere
abrahe nomen in medio allato. Sed et ad ter
rorem de gehenna quoque dixit: sed et proposuit que stat
quod iudeos maxime constabat. ne videa
mini dicere. quomodo puer sit abrahe: filius
ipsius verbi esse efficiat ne disciplinae ac re
ligioni maiorum oppositus esse videatur.
Nulla enim talis de ipso potest haberi suspicio
que adeo patriarchas et prophetas et abraham
admirat ac laudat et simul eorum ulti
bonorum finem arbitretur et predicat. et ut in
dicat dolorem et gentibus leticia ex hiis salva
tionis sermonibus affert. Nam et illis tum quod
decepti sunt dolendum est: et hiis tum quod
bonorum compotes facti sunt quod non speravit
consecuti sunt esse gaudendum. Ipsis tamen
quod adduci possit: quod illi videatur negli
gentia sua ab eis excidisse: que isti studio
rapuerint. Regni enim filios illos vocavit
quibus regnum fuerat paratum. Quae res maiorem
poterat ipsis inferre dolorem: quod simul abrahe
repromissione suos qui a maioribus eorum ex
torqueat. Verum quod sententia quedam ac iudicii
comminatio sermo iste erat: fide verborum
signo constat. Sed et signa vero fecit: eventu
predictorum verba credunt. Quare si quis verbo
salvatoris salutem tunc puero prestitam dubi
tavit: a prophetia et quod iam sic docuit in
fine erit ad id quod credendum atque inducat.
Sed enim et prophetia vel ante verum eventum ...

signo confirmata: tunc merito non dubitatur.
Idcirco autem iacentem paraliticum suscitavit
illa predixit ~~illa predixit~~: ut a rebus presentibus
fidem credi acciperent: ac minima maiore
confirmaret. Multo enim minus est quod studiosi vir-
tutum cultores felicem finem consequuntur. et hiis
oppositi finem oppositum. iure itaque id ita
evenire nemo dubitat: quam membra corporis
conquassata roborare mortuumque suscitare.
Id enim iam et naturam ipsam profecto excedit. Id quod
ita ingens atque mirabile: non parvam re-
centurio contulit. Sic enim Christus dixit. ¶ Vade
et sicut credidisti fiat tibi. Videsne quomodo et domini
omnipotentiam et certionis fidem salutem pueri prefecit.
ac etiam prophetiam eius fore confirmat. Primo vero
hec dicta Christi optimam magna voce predicabat:
quod non solum paraliticum pueri corpus confirmat,
sed certionis quoque animum in fide magnitudine
miraculorum attraxit. Tu vero non tantum fidem
virtutis et salutem alterius verum et celeritatem con-
sidera quia ante oculos positum curatum eum dicat.
¶ Et sanatus est puer ex illa hora. Pro sil-
logismo quod significat dixit: et confestim mirandum est
Non enim curatio sed miraculis et in momento tem-
poris omnipotentia ostendit. Ita singulos pueri et doct-
rina qui celeste regnum spargebat: omnes homines
ad seipsum trahere studebat. Propterea et quibus mi-
nabatur iudeos eiectos esse eos a regno, non
ut eiceret minabatur: sed ut electionis
timore ad ipsum conversi non essent. Et si enim
meliores ipsi facti non sunt: magis tamen ad eos
quam ad omnes qui pertinet committitur crimen redundat.
Non enim iudeos solum id accidit: sed multis
quoque fidelibus. Propterea iudas filius regni erat.
audivitque una cum aliis: sedebitis super xii sedes
sedebit. filius est autem gehenne filius.

At vero ethiops quamvis barbarus quidam homo
esset: unus tamen eorum factus est qui ab ortu atque
occasu erant futuri venturi ut una cum
abraham ysaac et iacob celestis honoris perfruantur.
Idipsum in nobis quoque ~~videmus~~ fit. Propterea multi
erunt autem primi ultimi et ultimi primi. Propterea ca-
vendum ne aut illi qui non possunt redire omnino
negligantur aut isti qui iam stabiles sunt con-
fidentia corrumpantur. Ita iohannes quoque antequam hec
fierent clamans dicebat. Potens est deus ex lapidibus
hiis excitare filios abrahe. Propterea ne rei novitate
quispiam turbaretur: statim ab ipsis etiam ~~m~~
tunabilia id predicit. Deinde iohannes quam pro-
predicavit qui possibile futurum predixit: Christus vero et operibus
docuit non aliter quam predixit futurum. Non ergo
nimium confidant qui stant: sed crebro id Christus
repetit: qui estimat se stare videat ne
cadat. Sed desperent qui ceciderunt: sed dicat sermo.
Numquid qui cadit non resurgit. Novi enim mul-
tos ad ipsum celi fastigium virtute. omnes virtutes
mirabiles hausisse: deserta denique loca a vita
hominum aliena coluisse ac denique feras
nec oculis quidem vidisse: et tamen negligentia lapsos
ad viciorum baratrum devenisse. Contra
non ignoramus fuisse nonnullos qui ad celum a
viciorum baratro vita commoti accesserunt,
tantumque virtute potuerunt ut deo omnes derexerunt
aliisque nitens signis perfulgent. Certe omni-
bus plene scripture sacre plena est vita hominum
hic ex virtutis: ut tam adulteri et molles malachiorum
ora quam conspicue commissa scelera delicta
quibus autem mandata est abstinere apostolus non pos-
se affirmavit. veniales fines ac hominum alios ne
virtuti possint in tedium deiciunt totamque huma-
na vita excitent. Propterea quibus persuadere conatur
ut abiici non posse omnibus virtutibus credant. hiis
non solum ut futura predicat efficitur: sed penitentia

Et ei maiora h(ab)uerunt sanacio(n)e(m) m(u)ltomi(n)g(ue) minora

q(uod) g(e)n(er)it tu(m) in ip(s)o e(st) p(ro)bau(i) o(mn)io. Cu(m)
ei q(ua)s(i) cu(m) male vixerit relict(is) vi
ciis v(ir)tuti se trade(re) studeb(an)t: si non
ee reditu(m) ad ip(s)a(m) putab(un)t. Na(m) si
mo cu(m) sint leges q(ui)b(us) pene i(n)seru(n)t(ur).
tu(m) p(ro)positi ho(n)ores q(ui)b(us) plerisq(ue) ad b(e)n(e)
vive(n)du(m) incita(n)t(ur). tu(m) q(uod) gehe(n)na(m) male
ag(e)ntes timea(n)t. tu(m) q(uod) celeste regnu(m)
ad nos(tr)i ip(s)os d(ic)ti s(er)mo(n)is: tu(m) denique
q(uod) ibi dedecore, p(ro)bi laudib(us) affi
cia(n)t(ur): vix tu(m) pauci d(i)vas v(ir)tutes
labore. vicior(um) (con)t(em)pta volupt(at)e sequu(n)t(ur).
(Ex) his o(mn)ib(us) (con)sid(er)at(is): q(uod) potest ho(mo) detine(re) ne
ruat. P(ro)p(ter)ea ut, Q(uo)d ig(itur) q(ui)a q(uo)d (con)p(u)ta s(un)t f(r)ana
(et) malicias d(omi)n(u)s: aptq(ue) vid(etur) s(e)c(u)laru(m)
legu(m) latorib(us), dei oraclis. rex. ne duce q(ui)
nob(is) insit o(mn)i(u)m (con)tiu(m) iur(is). barbaris scyth(is)
thracib(us) ac d(e)n(ique) s(imi)l ceteris ho(m)i(ni)b(us) ta(m) in alii(s)
cos ta(n)q(uam) cos q(ui) fac(er)e o(mn)ia necc(essit)ate q(uo)d s(un)t
arbitra(n)t(ur), oppositos atq(ue) r(e)pugna(n)tes. Ca
ueat(is) chr(ist)i(an)i ac p(ro) augustu(m) ut ill(i) (con)cept(us)
ita p(ro)p(ri)u(s): ut (con)fide(re) (et) time(re) v(er)e videam(ur):
time(n)tes q(ui)n et n(ost)ri itineris p(ar)te vasta
p(re)cipicia s(un)t, (con)fide(n)tes q(uod) q(ue)m illic dux in
e(st) male sobrii atq(ue) vigiles via(m) p(er)ga(n)t.
Na(m) ec si mi(n)imu(m) q(uod) o(mn)i s(un)t (con)fes(s)i delap
si (et) immensa p(re)cipicii vorag(in)e deferim(ur).
Q(uo)d ei sit stabiliores nos q(uod) d(ic)tu(m) q(uod) p(ro)pria
neglig(enti)a in p(ro)fundu(m) p(e)cc(at)i detrusi s(un)t.
Sine t(ame)n velox: suscep(er)it q(uod) se ip(s)a(m) a(m)monit(us)
q(uo)d q(ui) relinq(ui)te solu(m) inspicias: s(ed) et
m(u)ltoni(u)s delic(t)or(um) maculas ablue(n)te(m)
Q(uo)d ei i(n)dito l(ite)r(a)s e(st) (con)(tra) hysto(r)ie scripta e(st)
ut delectu(m) illu(m) tu videas: s(ed) in si(n)gete
recip(ien)te(m)q(ue) se amireris. Ex p(ro)f(e)c(t)o discas:
si q(uando) decid(er)is. quo resurgas. Na(m) q(uo)d ad me
dici (con)missio(n)e morbor(um) cu(m) atq(ue) cura
diligentius docet ut i(n) difficiliorib(us) exer
citati discu(n)t facile q(uod) si i(n) aliis f(r)ue(n)t
sic d(iv)ine l(itte)re maria delic(t)a i(n) medio posuer(unt)
ut hi(i) minora et d(e)l(ic)t(a) facilius rec(e)ta(m) ca(usa)s
i(n)ueniant. Vide(n)s q(ue) q(uo) pacto e(st) (con)tra q(uod)
cito canit seip(su)m b(e)n(e) s(ig)ille vir. Ex q(u)o ig(itur)
morbo dete(n)tus fuit. Uxore alie(n)a s(e)
dux(i)t: viru(m) i(n)nocente(m) occid(it). Q(uo)d ei v(er)ecu(n)
mad(ar)i l(ite)r(a)s voce p(u)blicare. Na(m) cu(m) s(er)p(ent)es
no(n) in dedecu(s) s(ed) in laude v(er)niu(m) ha(n)c
histo(ria)m p(er) scripta(m) expos(ui)t: c(on)me s(ub)vocitat(ur)
oportebat. P(rae)t(er)ea no(n) solu(m) facinus p(re)dicare:
s(ed) facinoris appendices adiice(re) (con)stitui.
Ex ei occultat: m(ihi) videt(ur) obscuriore(m) illi(us)
virtute(m) redd(er)e: ac veluti q(ui) certame(n)
quo goliath illu(m) obtru(n)cau(it) t(ra)n
seunt: no(n) pati(n) de laudib(us) suis
deduce(re) conat(ur): no(n) alit(er) h(ii). q(ui) hac
rem taciti p(re)tereu(n)t de gl(ori)a eius de
t(ra)h(er)e vide(n)t(ur). Admira(n)t(ur) forsa(n) d(ic)ere
q(uo)d d(ic)i: s(ed) si eos ad(ver)to in audie(n)do p(er)scrutab(i)l(e)s
mi(hi)to uos ita sentire (con)g(ue)sce(re). Ideo ei c(er)te
mag(is) ee fateor (et) lo(n)ge a(m)plificat(ur) uto(r)
sime: ut magis q(uod) (et) mirabilib(us) s(ci)p(tu)r(is) cur(is)
atq(ue) remediis usu(m) no(n) nega(r)e affirmare.
Seue q(ui) facinoris appe(n)dices. Q(uo)d h(omi)nis
q(uod) intolabile e(ss)e fiebat. Q(uo)d ei p(re)t(er)
(con)missa i(n) o(mn)ib(us) accipie(n)da s(un)t s(ed) p(ro)p(ter)e(a)
ei ait poter(i)t in(v)estigabu(n)t: (et) q(ui) nou(it) volu(n)t(at)e(m)
d(omi)ni sui (et) n(on) f(ecerit) vapulab(it) flagell(is) m(u)lt(is).
Ita plimu(m) rex (con)cessio: acrbiores effecit
p(ro)p(te)r(ea). Ideo sacdos si q(ui)s cu(m) ceteris peccat:
mag(is) q(uod) ceti supplicio punie(tu)r. Et for
sita a(m)plificato(r)e c(ri)mi(n)is trepidat d(e) me

atq timet: q̄ ad aūia piclosaq loca
devoluto. Ego at tn̄ iusto illi tbuo
ut ultīg et audea ꝑdi. ſto ei dubito
qn q̄to magis delicti magtudie extabat
tāto maiores ad laudes ɔſeqt. At ignes.
q cede ac adultio magis excogitai pt
ꝑt ꝑfecto. Ita ſic eni nō cede solū ɔmiſt.
ſ multo et cede maiꝰ cū nō aliꝰ ſ ꝑgma.
nō iniuriatū ſ iniuriā ꝑpessū occidit.
n ex alioꝝ exitatꝰ ſ ꝑmg victor ſcelis
aliqs ſe ad er ꝑposiut. Alr q̄ ithar
nō cedes solū ɔmissa fuit iſ multo mg
q̄ cedes. cū nō vnꝰ de milit ad fuit ſed
ꝑpria ciunis. n iniuriate miſer ſ ꝑpeſ
ſu iniurias. ſto ei medioc iniuria eſt
ſtupꝫ vxoris: et tn̄ vxore rapuit: et eū
cuiꝰ vxor erat trucidari curat. ꝑdit
nllo me pacto illi iusto peperisse: n
q q̄ de delict detrisse. Et tn̄ tm̄ illi att
buo: ut ꝑ ɔtrāſitū oīꝫ eīu expoſitoꝫ
maicheos q̄ ithis marie illudit. et mar
cionis morbo laborat adesse optare:
ut hīc eoꝫ ora obſtruere. Et id iniuria
ſa cū iſti adultiū cedeq ſiplice ſuy
aſſerāt: nō mō minime nos ɔnegāꝰ
vēꝫ multiplicia ſ ꝑma fuiſſe affirmꝰ
idq tū ab eo q paſſꝰ fuit iniuria: tū a
dicēte ꝑtōis ꝑpba. ſto ei ꝑiꝰ ꝑfecto
delinqt. ſi q̄s cū ſpc ſci etiāꝫ ſt ɔſecutꝰ
au multa magnaq bnfa collā ſt. qui
vnicā auctē obtineat. q deniq ad
ſenile ia ſt etatē ꝑuectꝰ ea ɔmiſerit.
qualis hoꝫ oīm expꝰ ꝑtimt. Sꝫ tn̄ id
eo marie tū ꝑdicā q̄ rob illiꝰ aīma
mīꝫ: q ad neſcie ꝑfundū delapſꝰ nō de
adī dio. nō deſꝑat. nō taūs vulnibꝫ
toll a dyabo ꝑcussꝰ q vict hūmi ſe
ꝑſtravit reſupinū: ſ velocit ꝑmo cte

ꝯtinuo maiora q̄ acceꝑ intul vulnā.
Ita n aliꝰ ſim e q̄ cū a barbaris gda
i acie fort v. dimiſſo telo piclose ꝑcꝰ
ſꝫ: mō id ſcl. ſ iteꝫ atq iteꝫ ꝑcussꝰ nō
ceſſit iſ vndiq ſangne ꝑfuſꝰ magꝰ in
hoſtē ipetu ruerit ɔfeſtīq trucidauerit.
Hic ē ad q̄to magis ſauciū dicꝰ. tanto
maiorib illū ai ondib q ꝑpeꝫ ita miſe
oppſſꝰ fuit atq deiectꝰ vel ſurge ac
an ꝑma acie ſtare ꝑcussoreſq ipꝫ hu
mi ſtne potuit. Ego qle q̄tiuq ſt. hij
marie nō ignat. q i ſumas ꝑtōrū
ernnas deciderit. ſto enita magni et
celſiq aī ee ego iudico: ſicu rēe ꝑa
dās it tuā felici eſū ꝑficias. Habes
ei dū eius ſpē eptiaꝫ q te hortat. irritat
roborat et vires addit: q̄uadꝰ ſt ꝑx victo
et coma atq trophea q̄nuis lapſū. ad eius
eos eſū te recipies victoꝫ ɔſeqris.
At ut vob apcia pateat qd dr: alia q
ſilitu an oculos pōt. Finge gubna
toē q̄ ꝑra ꝑ mille maria icoluꝰ nau
igaſſe: dem ꝑꝫ q̄ magꝰ tepeſtaꝰ arte
ſagaci euaſit. cū in ipo port oſtio in
gēt vix in mīdū effugiſſe. Erue atq
ad mare et nauigaciones hyeq laboris iſte
hēb. Putaſne q nūq volueit n aū ſit
ſiri. vl litꝰ ipꝫ q nauē aliq q portu
reſpice. Ego eqde arbitror: ꝑmo ſeipꝫ
oscitans ſpe oī ad nauigad deſtitutꝰ
mallꝫ medicꝫ vita age q̄ ad ꝑmos
labores piclaq redire. Sꝫ n fuit huic
ſilis ē. Iteꝫ magꝰ naufrgio ꝑ multos
labores ꝑene ſbmiſſꝰ n deſꝑatꝰ: ſ naui
ꝑꝫū in pelagꝰ deducta dare vela vetꝫ
ꝑꝫ naufrgiū aūſꝰ. et clauo ipſū uſꝰ et
ꝑſtꝰ ꝑpeſſꝰ laboris maiores accūlatꝰ iteꝫ

Et si se stare ac nunquam cecidisse diui-
num atque mirabile est: quibus est laudibus dignus
qui se e casu recepit et nullo maiora
perfecit intrepidus. Et certe non erant pau-
ca que in desperacionem detrudere ipsum poti-
issent. Primum delictorum insolita mag-
nitudo: deinde quod non in ipso angustiu vite
atque iuuenta que sepe solet mittere: sed in
senectute iam constitutus labitur. Sicut enim cu-
bernator qui nuper mare ingressus naufragium
fecit parum dolet: sic ille qui post multa a-
norum spacia domum immensa onustusque
gaza renauigans in scopulos deuer-
titur cuncta momento temporis perdidit. Ad hec
tamquam partas magnis laboribus ingentes
victorias ac mitorum suorum diuicias hec de-
lictum subuertit. Non enim pugnas suas maxime
singulares victorias ceterasque multas sibi
dispositas enarrat: multa si a prima eta-
te qui pascebat oues fuerit congesta
multa quam gigantem illum atque horribilem
Goliath superauit atque deiecit: multa cum
sepius euangelica magnitudine atque pacientia
qua saul vsus fuit. Nam cum centies pene
in manus suas incidisset non extinguit semper
maluitque paternam ipse libertatem vitamque
si esset opus ante quam presceptum occide-
re. Regnumque minora regnum adeptus
fecit. Preterea hec autem post de ipso estimacio
cum se non tradidisse videbat non parum
poterat eum eius dubitare: cum intelligeret
non tamen se propria erogare quantum preces
defoncere. Ad hec hec omnia non ignoratis
perfecto quanta magnitudine animi opus sit ut cum
detegant peccata in publicum que efferantur
ut multi iam turpe ac testes turpitudinis

esse queat. non turbet tamen rex perfecti in-
cendat: sed meliori spe perfeccit tamen: sapiens
recognoscat. hoc omnibus ero pulsus. Ideo autem
post illa vulnera deus fulsit. Si se amaciunt
adduxit. ita mundum afferit animum. ut vel
mortuus parentibus fuerit et quod de absa-
lon dei deum dixisse scriptura testatur, ymmo
non multomagis de deo. Ex absalon. n. scrip-
tum est. Recordatus sum testamenti mei quod
erat ad absalon. Hic vero non dicit testatur: sed
post deum fine meum pretegam etate hac. Sa-
lomone et qui nefaria crimina commisit. non
christus placitus vero a fastigio virtutum prius non
decedit. Et tanta de illo apud iudeos me-
rito semper fuit opinio. ut apostolus petrus
post multos annos sic in racione dixit. Li-
ceat ad vos libere de patriarcha dauid: quoniam
et obiit et sepultus est. Et ex quo tanta ipsum
post hec peccata spiritu sancto gratia fulsisse ostendit:
ut rursus de diuinitate sua ut propheta po-
tuerit predicere. Prophetiam enim eius iudeorum
communes ora recitabant. Cum vero in spiritu
deum eum vocatum dicit: dixit dominus domino meo. Scra deus
mem. Sicut nunc ex quadam nolentis moysi sedit
penas maria que contumeliosa in fratrem fuit:
sic huic ex nolenti scelatus filius dedit penas
Tunc nos propriam dei beniuolenciam in illos
viros magis que certa omnia declarat. Nam cum dei
summa heres: ex templis orandi inquirere: Et
si vellet predicare prophetam illum possiset
facile poterit si quis perseueraret ab historia
collecturus quanta ei libertas loquendi ad deum
concederetur. quia gratia deum christi ardens. quod ad virtutem
vires accendendum incitamenta. que excessiue ad
ultimum usque spiritum vixit. hec omnia facile magis
ex historia cognoscetur. Sed quod hec ex monitis
sumus: in regulandum nobis prouidendum est.
Primum ne cadas: deinde si forte cecideris
ne diucius iaceas. Non enim ut negligenti.

ores vos faciat. ad delean pre oculis posui:
sed ut tanto cauderi maiori vos cura mu
niat. Nam si tantis vir qui parum neglexerit tot
tantisque tel' affectis pene fuerit: quid de nobis
erit si nec vivendi normam ordo contempserimus.
Cur non comprendit solum considera: ne forte pe
gior inimicus fias. Vos diligenter cogita quod pe
casu fecerit: quod fletu susceperit: quod prima
die ac nocte confitetur: et quibus cilicio induti
lachrimis lectum suum rigavit. Et si ille tan
ta cordis compunctione indiguit: quis nos pac
to salutem acquiremus nullo post peccata dolore
compuncti. Perfecti quam quod multa meruit
prius. potuit forsan hic ab imminentibus
tel' scriptis defendere: quod autem nudus ordo est ad
quam corporis parte telum pervenit mortale vulnus
ingerit. Et ne accidat fratribus nostris ipsos
armemus: et si quid macule nos deformaverit
confestim lachrimis et gemitibus abluamus: ut
ad dei gloriam et hac vita peracta bonis perfru
amur futuris: quibus omnibus nos potiamur gratia et
misericordia domini nostri ihesu christi cui gloria et imperium cum patre
et sancto spiritu in secula seculorum Amen. Omel. 21.

Et cum venisset ihesus in domum simonis
vidit socrum eius iacentem et febricitantem.
Et tetigit manum eius et reliquit eam febris. Dixit.
et surrexit et ministrabat illi. Et marcus confestim
quam tempore significare voluit eius adiecit. Sed
vero sicut nobis tamen exposuit: tempore omnino neglecto.
Et alii quidem addunt quod rogabant eum que
iacebat: hic vero et id pretermisit. Et id certe non est
discrepantium: sed alterius brevitatis et diligentie alterius
narrationis consistit. Ex contra contra domum
petri dominus petiit. Vide quidem videre ut ci
bum assumeret: quod evangelista quod significat cum
dixit. surrexit et ministrabat eis. Non ei ignarum
Ideo in diversorio ipsum fuisse: nam ad matheum

divitem quam eum vocaret. quod faciebat ut hi ab
eo affecti honore diligentiores ad omnia fierent.
Tu autem hic est summam petri in christo reverentiam consi
dera. Nam cum socrum suam domi iacere calore que
febris ardere non traxit eum in cognitione cogitationis
sed expectavit quousque predicatione absolveret
ceterosque qui tunc ad eum confugiant curasset:
et tunc demum cum intrasset pro ipsam iacente ale curasset
rogavit. Sic statim ab ipsis initiis aliorum commo
da suis preponere discebat. Petiit autem
domum eius non ab eo vocatus sed sponte
atque a seipso: ut quod a centurione audierat
domine non sum dignus ut intres sub tectum meum.
hic quanti faciebat discipulos posset intelligere.
Et quanquam cognitione assequimini qualis domus pis
catorum fuerit: videns tamen ipsos humiles spon
te casas petere: ut in his omnibus despiciendam
esse humanam magnificentiam doceat. Et alias
quidem verbo solo affert curationem: nunc vero manus
porrectione febricitantem sanat. Nunquam autem
utrisque utitur: ut multis modis post oculis curatio
adduceretur. Nam cum adhuc dei sue mysterium
latere multos modis fuit ac presertim in principio gloriosus
ne per gaudio exclamassent: ideo nolebat
nimium supra humane capacitatis modum extendere.
Sed in patet: quia cum amore ostendit propter
ne eum dicerent quod viderit. Tetigit manum
eius. Sed febrium tamen ardores extinxit etiam
incolumitatem sed et reduxit: verum etiam pristinas corporis
vires reparare illico fecit: ut quanto facilius
curatio egrotantis videbatur: curandi mo
tato virtus curanti ostenderet. Nam id certe medi
ci artificium homo facere non potest. Scio quippe
ignorat epilogo tempore plerumque febres cessare
opus est ad pristinum robur recuperandum. Ita
que tunc simul factum est. Et id est in mari pariter
evenisse perpendere possimus. Nam ut ibi non
ventos solum ac tempestatem sedavit sed quod in
auditum omnino erat fluctus eius undasque statim

-posuit. Nā et si vis ventor cessauit:
pinaz tn̄ fluctꝫ vndaꝝ durrit. Sꝫ nō
ita hic. Nō eī nā duce ā arte fiūt q̄ a
xº fiūt: ſꝫ sil' oīa finē suū assequunt.
qd' ſbostend' euāg. v. Surrex' et ministra
bat ill'. Id ēt tā vtute xpi sup hoīe
significabat: q̄ volu' mlier ac affirm
g xp̄ꝫ apprehēdit. Illud q̄ hic discam' q̄
nonq̄ alioꝝ fide alios dn̄s curat.
Sic' ē sic et i centuriōis filio. Alij q̄ q̄mo
ſi credebāt alij curabā. Nā et si non
cureris ni credas: tn̄ si ā morb' ā etas
ipedit' fuit. mag tn̄ posse de xº cssp̄ia
cogitac̄: alioꝝ hortatu ac fide iuabat.
Vespe aūt fc̄o obtulerūt ei mltos
hn̄tes dēs: et eiciebat sp̄s vbo: et
oēs male hn̄tes curabat: ut adplet'
qd' dcm̄ ē p ysaiā pph'ām dicēte. Ipe
īfirmita' nr̄as accep' et egritudies nr̄as
portauit. Vides iā mltitudis fide iā
aucta. Nec q̄ eo tp̄e ita cogēte decede
potant: n' ipoturnos se ēē putabat:
ſꝫ et vespe iā fc̄o egros ad eū adducēnt.
Tu aūt ex pp̄ēdas q̄tā mltitudine
hoīꝫ curatā fuisse ut assert euāg. nō
p singlos minutati enūitēs: ſꝫ vni
co vbo miraclorꝫ pelagꝫ exponētes
Deniq̄ ne magītu' reꝫ mirabiliū icre
duli' cupiā faceret. cū tn̄ pplꝫ ex tā
certis diu'ſisq̄ morb' vno momēto tp̄'
ab eo libātos fide creede videat: ppha
iducit' q̄ iā diu his reb' testio' phibu'
et sil' magnā ostēdo s'ptūꝫ deitati x'
demirac̄oꝫ euā'. ondit. signisq̄ pfc̄o non
minorē. Idco d' ab ysaia pdyꝫ fuisse
q̄m īfirmita' nr̄as accep' et egritudines
portauit. Nō dr' dissolu' ā curauit. ſꝫ ac
cep' atq̄ portauit: qd' de pctis m̄ dcm̄
ā ppha videt. ut cū iohe ēnūciāt dicēte.
Ecce agn' dei: ecce q̄ toll' pcta mūdi. Cur
g nūc ꝑs de morb' ā egrotacōibꝫ id dcm̄
euāg' i h' loco scp̄s'. Certe q̄ hysto'iae testio'
pphe accep'. ā sbaplre volui' plimas eg'
tacōes ab aī pctis origine trahe. Nam si
mors q̄ morboꝝ oīm fons cap' q̄ ē a ra
dicibꝫ pcti pullula': q̄p mꝰ ē si egtacōe'
q̄ tn̄ mlte nascant vn' vl ipā egtudi
pctis egressa ē. Vides aūt ihc' tbas
mltas circūspiciēs: iuss' d' ire trāsfretū.
Vides ne itez p'mo cercbre' ēto studio
fugiat ostentacōeꝫ. Nā ceti gde dicūt deo'
eū p'cepisse: ne dicerēt q̄ ipē eēt. Math'
aūt dt q̄ tbas remouebat. Lcd' faciebat
pti ut nos q̄ ostētacōes fugiēdā ēē dispu
pti ne iudei pestifero veno īuidie tabes
cent. Etēī nō corp'm icolumitas cure si
tm' erat. ſꝫ mltorūq̄ aīaꝝ saluti pui
debat: ita p utraq̄ sup hoīe se ēē osn̄
debat. et q̄ morbos vbo ā tactu curaret
et q̄ hūanā egtaq̄ nō q̄ret. Repellebat
q̄ turbas. q̄m erat ei assist' nō paua a
mātes āmiratēsq̄ ipꝫ videreq̄ sp̄ cupiēs.
Et ēte q̄s ab auctore taliū signꝫ nō ītuitꝫ
recedet. Aut q̄s vl faciē solā respice. osq̄
ipꝫ ex q̄ diuīa p'ceptoꝝ istituta pfluebāt
igēnti desidio nō ardet. Nā ut i faciēd'
sign' erat mirabil': sic visu gtiosissi' ēēt
fuisse. Idq̄ ipē ppha significās: mltoꝝ an
clāuerat. Speciōsꝰ plēhītudie p' filios hoīꝫ.
Si aūt ut dt ysa' nō habebat spēm neq̄ plēhītu'
ā q̄tū ad deitat' sue ieffabile glām:
ā q̄m ad passiōis cruciatā deforitacōes
et liuidos tuōres respex'. id ita dix'. Vl
ex' q̄ tenui eū et victu et vestitu usū'
significaē voluit. Nō aūt pcis iuss' ulti'a
abire: q̄ morbos cura'. Nō eī ē aīo

abire potuissent. Et quo in monte no
solu sicut frienti vez et docenti adherebat
eodemq nunc mo et pus miracula permanet.
ex solo aspectu no parua utilitate assequentes.
Ita si moyses facies resplendebat et stephi
vultus angelicus videbatur: quid de ipsius dni
facie debemus estimare. Et forte his ob
adeo non illi incessi sunt ut desiderent eius
faciem et videre: si dni velimus multo illa
venustiore si bni si viuis tunc aspicies
cum inmortalitate adepti obuiam in nubibus ipsi
rapiemur. Tu vero et considera quod non dr repu
lisse illos ne contra videntur. n. iussisse
ut omnio recederent. sed ut abirent ulterius: spe
abiecti quod illo tracturus erat facilius obte
perant. Verum illa no parua iussa deinc
facilius apples: contrario fuit. Quidam autem
petitur adeo nimiumque inflatus. sequar
te inquit magister quocumque ieris. Videns quid
scribam tum accessit fuit. Non facile pa
tiuntur se cum multis inueniri. Ita hi ut alios
non parum excedere videantur: admodum impor
tunus est. Hi enim mores iudeorum sunt: quos
aliena tempibus libertate sepius uti no igno
ras. Sic et alius quidam cum certi os. docenti
taciturnitate astaret: ipse quidem insultans
ait. Magister: quod est preceptum primum. Sed tamen
moleste tulit dns. n. importuna liberta
te corripuit: ut et nos fecundos esse hec hos
perdiscas. Et quamuis non arguat aperte ta
prauas cupientes: tamen inter volun. eorum in sum
accomodat: ut et ipsi se iuste reprehensos
cognoscant: duplicem eos prauans utilitatis. et
quod si adapuit quod secreta cordium sciret
et quod eorum tacitos sua inepta no potuit
in medium: ut si vellet facile seipsos
posset emendare: quod hi faciunt liquido videns.
Ita quidem sicut ille cum pro multitudine
signorum multos undique affluere videret: pu
tauit domini sui ditari: ac ideo sequi cu
piebat. Sed unum nos idipsum patebit. ipsius re
sponsione: quod non ad sonum verborum sed ad
sensum interrogantis accomodata est. Cui enim
ait. Pecunias credo collatas si me sequeris:
Nonne vides nec diuersorium mihi esse: nec tamen
permitto ut quam vite necessaria separare.
Vulpes. n. inquit cauernas habent et volu
cres celi nidos: filius autem hominis no
habet ubi caput reclinet. Hec sane non erat
repellentis responsio: sed eius quod prauam illius
opinionem corriperet. a prauitate daret si cum
spe hec sequi vellet. Tu vero et vide quod
bos hois mores. Intellige quod cum hec
audisset nec ex contumelia prauis lignis
responsione seipso melior factus est: n. refre
nari valuit. patiuntur se esse Christo auscultare.
Verum et vide alios quos no paucos ita
redarguisse inuenit: ut a consilio eius sensum
interrogans seipsum aperiret. Ita et ille qui magistrum
bonum appellabat quod hac assenta
tiuncula verborum. tentauit ad se dns separaui:
cur me bonum nominas inquit cum nemo sit
bonus preter deum solum: et illi qui ei dicebant
ecce mater tua et fratres tui te querunt. quia
more hominum no ut aliquid boni perciperet
ei dicerent. sed ut solum ostenderent quod ipso fi
cerent certos coniunctiones. quippe quod et matrem
et fratres eius agnoscerent: consequenti audierunt.
Que nam est mater mea: et qui sunt fratres mei.
Ad fratres quidem ipsos dicentes. manifesta tempus
quoniam hunc false aliquid glorie indagabant. au
di quid inde dicebat. Nesciunt tempus suum et patui
mecum autem nondum adest. Et silentium quod
de seipsis amantes estimarent. non quod capit

ut de nathanaele inquit. Vide vere
israhelitam: in quo dolus non est. Illud quoque ab
his alienum non est: abeuntes annuncia
te quod audistis et vidistis. Nam hec quoque non ad
verba: sed ad mentem eius qui misit rursum est.
Tercia autem mentis secreta tetigit ubi dixit.
Quid existis in desertum videre: calamum.
Nam quia mutabilem quidam eum suspicabantur:
falsam eorum de ihesu suspicionem arguens
ait. Quid existis in desertum videre. Calamum
a vento agitatum? aut hominem mollibus
vestitum? circa medium. Utrumque re significans
nec a semetipso esse instabilem: neque quemquam delicias
corporales posse mutari. Non muneris
quoque et hic ad interiora mentem: non ad
sonum verborum esse nisum. Quid quoque modestissime
patitur tulit. in pace quem non dixit
hec se quidem pecuniam: sed despicere. et ut
se gessit hec: ut tu hic predicas quoque
mirabilis esset in eo humilitas. Nam et
cum edit et bibit cum peccatoribus quod ihesus
facere putavit: propter illorum immo vero potius
totius orbis terrarum salutem faciebat. Sed et
hereticorum ora obstruxit: et illos qui tunc secum
vivebant summe attrivit. Sed alius quidam
ei dixisse scribitur. Domine sine me primum abire
et sepelire patrem meum. Considera quantum inter
hos discrimen est. Ille impudenter sequi te inquit
quocumque ieris: hic vero et si rem honestam petebat
nolebat tamen nisi ei concederet abire. Sed non
permitti ei. Dicit enim. Dimitte mortuos
sepelire mortuos suos: tu autem me sequere. Itaubique voluntatem horum inspicit
Sed enim quam ob rem ire dicet noluit. Quem
videlicet nec patrem insepultum iacuisset. cum
sepeliendi munus et alius quoque filius sibi
ire posset et filius a rebus melioribus
non evelleret. Cum autem mortuos dixerit
suos: ostendit profecto non fuisse suum hunc
mortuum. Vi in mea quidem sententia: infidelem
quendam illius patrem fuisse puto. Si vero
miraris tu de adolescente videatur quod cum
rem tam honestam se nuntiare impendet. non
statim abiit sed iuxta consule voluit: tu in
solum vide mirabilius quod cum sine negatum
esset quod petebat non contristatur tulit sed equo
animo cum ihesu veluti videbatur permansit.
Sed putas ne aliquis non ingentis impudentie
crimine dicet illum meruisse: quem in sepeliendo
patre non affuit. Ego vero ingratissimum hominem
iudicarem: si negligentia id fecisset. Cum autem ne
rem maiorem sereret et ihesu obtemperans
non abiit: non mediocri laude dignus est qui
remansit. Dominus quoque ipse non quod despiciendi
sunt parentes vetuit. sed quod discere nos hinc voluit
nihil esse utilius nisi quam nostrum nobis
doctrina celestium quod tanto studio abiendum
est. ut et si magis sint quod abire cogant. nil
be tamen omni diligentia atque vigilancia ei debet.
Quid enim maius videri quam dum sepeliantur parentes
adesse. Quid esse facilius aut quo breviori tempore
quoque potest. Quod si ne tam brevi tempore propter sepeliendos
parentes abesse a spiritualibus tutum non est: prode
de quo suppliciis dignus sit qui semper a doctrina et absunt
qui vilia nimium atque abiecta secularium rerum
negotia necessariis atque spiritualibus anteponit.
Ego autem doctrina illius vehementer admiror.
Nam cum adolescentem sic perpetuo affixit. Veluti
a mille malis velut ab immodico fletu ac
dolore aliisque quoque hinc oriri solet eripuit
eripuit. Erat enim verisimile post parentis sepulturam
testamentorum legationibus que considerationes deducturum:
deinde in aliis ex aliis quasi undarum fluctibus
distractum procul a portu salutis iactatum.
Quare ne illi accideret secum esse iubet ipsum:
eiusque sinus volente affigit et toleret.
Si vero tu adhuc miraris. nec esse aliud fieri
putas quod iubet adolescentem non adesse et

timo i pntu officio: i' tecu osa. sepe
nuo a prudetib; vir. si qs molestij pat
a filii morte q optrat latuq videat
no sbito nz i sepeliedi tpe s multo post
optunitate da. dissio iitu fuisse mi
ciatu n ullus uiq illos carpet nz qi hu
manos iudicat. Contra ei crudeles ac
inhumani eent si qs ibecilles aio asserent:
illos ad re aspa atq tbuleta ptrahent.
Psi ppinqs ita luge eu decedent ut
deiectio met sequat no laudat: q mag
ee malu putandu e a spuali doctrina
h vite cursu abduci. Ideo alibi et aut.
neiez q in arat mali iposita ad postio
ra reuers e: nec ad rg celoz pficisci.
Et q hic pcipue discag: q alid. n q nllo
tpis momento caduca h. et si necta vide
anti spualib anferida st. e q loge alid
vita e alid vo mors q vulgo estimet.
Quapp cu nlti viue credat q nl a motuis
differat. qui in petis misera vita agut.
Nil eos a motuis differe dixi: imo vo
magis differt. cu sint ill multo deteriores.
Na q morit iustificat a peto: h at sut
peto. Nec eni m dices no clausisse huc
oclos. n seplch iace i isstur ligatu deti
neri n postimo omnib; sentire: cu multo
peioribs hic qs q obiert vexet. No eu
deuorat vmes: s ptbatores ai oi fero
ci bestia truculetij exagitat atq lacerat
Clausi oclis st mortuoz nl pspiciete:
s vo nulle si mobos cuicdo cote depiht.
Ille iaq i mont ad plandia imobil:
h in seplchro maloz a serpo intrusij
ingenti mole petaz obrutu. Et dixi ad
corpus huius pingue ac floridu no tabe co
ruptu vides. Atq vo res si corpe integ
ia preeat aia corrupt atq depdita e. z ille
ps morte male olet: h vero p tota vita
os huis ul ipis fetid loc spirag. tola

bile expirat fetore. Cuc tato ille dis
crimine h meliore: qito nali solu cor
ruptio sbiectu. cora oib; debita patit.
H vo anqs ad illa pueiat q no effugiet.
petoz vndiq fetidissiaz si putdine
colligit. mille cades corruptois virale ex
cogitus. Et phalerato mq asfert
magnifice. Ego vo mags meliore illu ee
q in vina qu in loculo gesit. q q decu
tius e nemo puersente. Cu te sitegit
vina dissolutu corpus: h at fetente
aiaz i corpe qi in sepulch circuagit.
Certe si posses aiaz hois petis inuo
luta oclis corporeis cnere no dubitaes
nllo meli ee in seplch iace q deli
irretitu detinei: et lapide poci q qu
petoz ponde pmi. Q qm cepit malis
vexenti igiatis no dubitet ppinqui
eor veluti maria tuc in lazaro fecit
istq adire et si putdi oleat. et si qt dua
st no despes tn: s adeas e lapide in
remoueas. Pmo ei stati ut i seplchro
iacente insisti ligatu inspiciatis. Et
pducas in mediu insigne oppidu atq
potente: ut iso q duq apris ~~q~~
cspiciat. fit vereanti. Noid ei neiez:
cuius et si noiare nl ono timed eet
eu vmo hoi motuq noie nllo possit.
Videte q pmo hi hois cap qi ebos
capt opticus plib; atq viciis alligatu:
sr vndiq atq obrutu ut sensib vertig
nl audiat nl videat nl gressus sentiat.
Deniq manq ad oclos educite videreq
vetri aneitas. sic mortuoz no qde istut
vez qd epi e durissio aiai vitiis
q victus no sinit ad libali porrigi
s istensib ad hec officia rod. Multis e
pedes sicr i ireititos videre. Videte

---

ocls (left margin, beside line beginning "s vo nulle")

vl tuba (right margin, beside line beginning "q in vina")

alligatu (right margin, beside line beginning "sr vndiq")

† Etei multo melis regnu diuulgare e alios eucite a morte qs
mortuu qi ulls in nulli q sepelie. e magnu cu fuit q h optaue.

· sepultorem

de ficta

varijs curis eos alligatos : ac ideo non
posse dei eciam adire. Vidisti mortuum : nec
et pollicitore videte. Eris et pollicitore. Forte
penitus alios non alios oracius quos ita diliget
fingit et polit ut non homines sed ligna ficta esse videantur.
Ita ubi non oculus non pes non manus nec alia
membra suis officijs fungitur : quomodo hunc hominem
putabis. Posita cum cura et pecto con eius scelerata
te obruta volui nisi quid cura ex videat.
Itaque qui ipsi qui mortui non sentiunt : ad
eam similiter per ipsis orens ut ipsos excitet :
lapidem tollat, ligaturas dissoluat. Ita si
lapidem aufer potius insensibilem eorum status
qui premuntur : velociter ipsos pro amore
educeres : et tu eduxeris. Arctius atque facilius
nervos eorum dissolues. Tunc eos christus cognoscet
tu excitati fuerint et soluti : tunc ad
cenam suam eos vocabit. Tu autem qui christum dili
gis : occurite ad illum, atque orabis. Ita quanto
peius olent isti mortui : tanto magis deus
si eos amas pro eis intercede : et sicuti
sorores lazari tum fecisse vides : non prius
a precibus ac orationibus abscede quam vivos recipias.
Non enim dubito quin si et nos magis se diliget
dubitanti sine vite beatitudinem consequi ;
ad quam nos perducat christus et mia christi Amen.

Et trascendente Omel'. 28.
eo in naviculam secuti sunt eum discipuli eius.
Et ecce motus magnus factus est in mari : ita
ut navicula operiretur fluctibus. Ipse vero dormiebat.
Lucas quidem ne quis ab eo tempore ordinem quaerat :
et fuit et inquit uno dierum : et ipse ascendit in na
viculam et discipuli eius. Marcus quoque similiter. Hic vero consequen
tiam quandam temporum observat. Non enim per omnia sunt : ne
quis omnino non eodem modo scribunt omnes. discrepare
ipsos arbitretur. Turbas quidem premisisse ac discipulos
tamen secum retinuisse : illi enim dicunt. Sed autem
non simul : nec absque causa fecit : verum ut futuri
signi miraculo ipsos corroboraret. Ita ut

palestre magister optimus ad utrumque eos exercebat :
ne contra timore vincerent aut honoribus efferrent. Ita
ne magis quam sit arrogerent : quin alijs omissis
ipsos tamen secum retinuit : ut in tempestate i
adesset premittit : et sic in stendis adhuc fieri me
liores. Ita cetera porta quam signa quae iam ab eo ge
sta erant magna fuerunt. Verum hoc nec pax eos ex
cebat : et auctissio illi similis erat. Ideo quoque
solos discipulos secum duxit : quae causa tamen demonstra
bant turbas quoque admittebat : ubi vero ad signa
tidem quod ac timore imminebat eos solos reci
piebat quos ad predicatorem et predicta erat misso.
Et mattheus quidem dicit quod dormiebat : marcus vero
quod in cervicali sit : ut et humilitatem suam patefa
ceret et prestans plurime propter nos instruet. Cum
igitur fluctus vehementius insurgerent ac mare procell
isaniet : tunc excitat ipsum dicens. Domine salva nos
perimus. Ipse autem eos prius quam mare sedaret
reprehendit. Sic enim dixi : ad exercitationem eo
rum fieri permittebat. Exemplum quod quae signa temptationum
ad quas erant preventuri. Maioribus enim eos tem
pore tempestatibus permisit vexari. Unde paulus quoque
dicebat. Nolo autem vos ignorare fratres : quod valde
gravati supra vires sumus, ita ut vita despera
remus. Sed ex tantis mortibus nos deus liberavit.
Ut quidem hinc eos doceret quod tum in eo fide
oportet cum insani fluctus insurgant discentes
quod ad melius cuncta dispensant permittit ipsos
increpat. Nec enim incassum : ad extremum usque timore
eos devenire permisit : verum ut signum eius igno
videret et perpetua miraculi memoria resideret.
Nam propterea stantem oblivio solet ac negligen
tia hos occupare : propterea prius quam signum fiat multa
sic permittit quod diuturniorem memoriam staret.
Hoc et moyses spectare primo procurat : deinde mani
festare miraculum sic missus fuit. Et nunc quidem cum
iam salutem se desperassent : tunc salvantur.
Ita ex periculorum confessione magnitudinem signi
perdiscunt. Hac de causa et dormit. Ita si vi

gilante videńt: q̄ nō adeo ptimescent:
a pete ab eo salute q̄ picla eoꝝ videt ne
glexisset. q̄ nō posse ipꝫ fluctꝯ sedare pu
tassent. Ideo g̃ dixit: ut ⁊ tiōr sca ipsis
maior fieret, ⁊ sensꝯ eoꝝ aptior ad vi
denda miracla redderet. Itā cū nō ꝑit aliꝯ
sentiat q̄ in alienis fuit corꝑibꝫ ⁊ q̄m
seipso: optebat discipulis eiꝯ q̄ plimos
in dies libare videbat ut mḡr obligare
i seipis oīpotēᵃ eiꝯ inspice. Cūqꝫ nᶜ clam
cent ipi nᶜ cet nᶜ alia cḡtacōe labora
rēt: tepestatē siḡ pmitit: ut libati ab
ea sīnā bn̄ficaoꝝ eiꝯ in se mēoꝝ heant.
Ptea nᶜ psntibꝫ t̄bris id fiat: ꝫ solos
ipos corripit. ne modice fidei a multitu
diā iarent: ⁊ anqꝫ vndas aq̄ꝫ depri
mat: nimios aīoꝝ fluctꝯ sedauit. Icir
ꝑmit ei eos ac dixit. Quid timidi estis
modice fidei: Illd hec cāꝫ redd. nō a tep
tacōibꝫ ꝫ ab iꝑirᵒ mēt tiōre ꝑstrīsa.
Et si q̄s obijciat nō fuisse formidinis
nᶜ pue fidei q̄ eū ad saluādos ipos exci
tassent: rndebꝯ. q̄ nimio illos ꝑfēo nō
decente se de seipō hec opīoē declarabat,
q̄ vigilati ꝫ nō dormienti posse resiste
tepestati credebat. Nā nimꝫ si paꝫ adhᵘ
credulitas q̄ vl' pꝯ multa et alia signa ip
fiores fuisse credat. Circa ⁊ increpant
sepiꝯ: ut cū ad eos dē. Adhᵘ ⁊ vos isipiēᵗᵉˢ
estis. Et si discipᵘˡⁱ adhᵘ deficiebat: q̄ miꝫ ē
si tbe nl' magni nᶜ ulti hoīeꝯ cogitabāt.
Mirabāᵗ ei dicētes. Q̄l' ē hic hō. Qm̄ et
mare ⁊ venti obediunt. Xp̄c at nō arguᵘ
ebat eos nudū hoīeꝫ ipꝫ putātᵉˢ ꝫ sustine
bat: sic ꝫ q̄ inducebat ut viderint non
recte se opinari de ipō. Hoīeꝫ vō ipꝫ ꝑti
visu. ꝑti q̄m dormiret ac et bibet. tū et
q̄ nauigio utebat: existīabāt. Homi
ei ⁊ statura q̄ videbāᵗ: hoīeꝫ ipꝫ declāt.

At vō mariꝫ tāta ꝑ eū sbito fcā tñ
qllitᵘ deū exclāt. Cūqꝫ n. ⁊ moyses
tale q̄ oli fecerit: ꝫ ille q̄ sup hᵒ vō q̄
dn̄s opat. Nō ei vīgā ut ille tetēdit:
nō manᵘ in celū sustuliᵗ: nō p̄cib' indi
guit. Nā xᵉ ut dn̄s ancille ꝑparis ⁊
conditor sue creature: s' fluctꝯ maris de
p̄ssit. sedauitqꝫ q̄ freno vbo solū atꝫ
p̄cepto. Oīs ei ꝯfestī soluta ē tēpestas.
nᶜ vestigiū fuit ullū ꝯturbacōis relictū.
Qd' euāᵍᵗᵃ oñs inq̄. Et fcā ē trāqllᵗᵃˢ
magn̄. Et qd' de p̄re q̄ res grandis
dixit ē: ipꝫ xᵉ effecit. Scptū ē ei de p̄re
Dixit ⁊ stetit sp̄c tēpestᵗˢ. Et de xᵒ hᵒ scp
tū ē: q̄ vbo solo fcā ē trāqllᵗᵃˢ magn̄.
Ptea et mirabāᵗ ipm tbe: q̄ certe
nō adeo mirate fuissent. si fecisset
ut moyses. Dixit p'eaqꝫ ei nam
dixit. mirabilius q̄dd̄a sigᵐ subseqᵗ.
Demonibꝫ ei q̄dā repleti q̄ serui
fugitiui cū dn̄ꝫ viderent clābant.
Quid nob ac ti fili dei: venisti huc
an̄ tp̄s vexare nos. Nā q̄m ꝑhm
hoīeꝫ tbe appellabat: accesserūt
demōᵉˢ deitate eiꝯ p̄dicantes. Ita q̄ mare
nᶜ fluctuās nᶜ trāqllū audiert: au
diebat demōᵉˢ eade ipā clāntes q̄
mare ⁊ trāqlliᵗᵃˢ sbita p̄dicabat.
Dixit ne assentaciuncula hᵒ dice vi
derent: rebꝫ ipīs pbat d. Venisti
huc an̄ tp̄s torqre nos. Ideo se ho
stes an̄ ꝑfitent: ne suspecta eoꝝ
supplicatio videat. Nā nēie videre
flagellabant: multoqꝫ mḡ qꝫ mare
paulo an̄ ꝑturbati pn̄tia ꝯ atꝫ iexsi
verabant: nᶜ ꝑre ullos potant. Accessᵗ
ei ꝯ ipꝫ ad eos: q̄m nēo demonibꝫ illos
terribiles addure ad xp̄ꝫ audebat.

Et mattheus quidem scripsit illos dixisse.
Venisti huc ante tempus torquere nos. Lucas vero
dicit adiurasse eum quod deprecabantur eum et adiu
rabant ne vellet in abissum eos mittere.
Putant enim ulterius suppliciis iam tempus instare:
ac ideo fortitudine commoti talem penam depre
cabantur. Et si lucas unum fuisse scrib
it at duos: nisi dissonantia aliqua esse
dicitur. Nam si unum solum lucas fuisse
affirmasset: discrepasset esse a mattheo. Quia
vero cum alter de uno alter de duobus verba
faciunt: non dicuntur esse pugnantia: sed alter
atque alter rem eandem exponunt. Marcus vero dicit
quidem durioris demone vexatum lucas fuis
se fecisse: quod etiam et ignito quem igne calamitate
curret quod nulla vincula nulle cathene
ipsum detinerent. sed omnibus dirupit mittit iret
per deserta. Marcus autem lapidibus seipsum solitum
cedere adiecit. Ex verba quae sua ad po
nendam per otius crudelis ac impudentia
ipsorum sufficiunt. Venisti enim autem huc ante
tempus torquere nos. Nam cum non possent ex
cusare se quod non peccassent: ne ante tempus
penas darent formidare videbantur. Cum enim iam
se deprehensos et pernicios atque iniquos factos
arbitrabantur. quibus omnibus quod poterant modo tantum
et exagitabant: proptera putarunt non expecta
turum ipsum commodius puniciones tempus. sed magni
tudine et acerbitate peccatorum commotum. eos ul
timis suppliciis punitos. ideo deprecabantur
rogabant obtestabantur. Itaque fere non
poterant tenere vinculis: vincti nec veniunt.
et montes ferocitate arripiebant. et cupebat ad
nulli humiles exitum: quia aliorum itinera omni
patentes nemini transire sinebat: cum eum vi
disset quod vias suas facile obstruit con
stituerunt. Et est in sepulchris versantibus. Ita
videlicet perniciosam opiniones hominibus ingerere
conantur quod hominum qui obierunt anime demones

Ex verbis scis dicit in quantum anime omnium aut ipsis sunt:

fiant: quod est a cogitatione nostra ut absit. Et
quod videbis obiciet conspirantes: cum multi arus
pices artes infantes attulerint atque immo
lauerint ut animas eorum qui demones habeant
adiutores: Nam multi aruspicum occidunt
pueros ut animas eorum cooperantes habeant.
Ipsi autem demoniaci clamant: quam animam illius
sunt. Ego autem quod hos aruspicibus atque magis ab
occisi sint non negabo: quod vero immolatorum
hominum anime ipsis cooperentur. unum non persuadebit.
An quod ipsos demoniacos clamare nonnumquam au
disti: animam talis ego sum. Verum quod hec oratio
fraude atque deceptione dyaboli est. Non anima
defuncti est quia ista dicit: sed demon qui hec ut audientes
decipiat defingit. Nam si possibile esset animam
hominis in demonis substantiam transire: multo fa
cilius posset in corpus suum redire. Preterea
rei induceret nos ut credamus animam cum illam
iniuria est illi propriam protinari quod si iniuria
tulerit. Aut homines posse facere ut incorpea
re et in aliam substantiam transmutetur. Nam si
de corporibus possibile est ut unquam hominis corpus in
asini corpus transmutetur: consequens est impos
sibile animam in substantiam demonis transforme
possibile est. Sunt vetularum hec verba omnia de
ripientium sunt et puerorum ludibria. Nec enim potest
anima e corpore separata in hiis erroribus errare.
Iustorum enim anime in manu dei sunt: sicut in
quit salomon et placuit. Peccatorum vero hinc post
exitum continuo abducuntur quod a lazaro
et dite planum efficitur. Et alibi quod deus
ait. Hodie animam tuam abs te repetent.
Non enim potest anima cum a corpore abcessit apud
nos herrare. Nec immito. Nam si quis hic fuit
cum in ignotas vias inciderit nescivit
quo ibi sint nisi ducem habeant: consequens anima
relicto corpore cum novam sibi ignotamque vitam
et viam ingrediatur quam ita sibi ignorabilis nisi ducem
consequitur. Multe enim loci scripture comprobant posse non
errare hic post mortem iustorum hominum animas.

Sicut ut stephanus ait. suscipe spiritum meum: et
paulus cupio dissolui et esse cum christo desiderabat. De
patriarcha quoque scriptum dicitur. Et appositus est ad
patres suos: multum in senectute bona. Cum vero
non peccatorum anime hic commorari permitti diutius au-
diat quod dicat. precedat si quid petat et non impe-
trat. Et si possent anime hominum hic conuersari et
venisset ipse ut cupiebat: et suos de tormentis
ipsius fecisset certiores. Ex eo loco scriptum illud
esse aptum patet quod preceptum a corpore in locum quendam
certum anime deducuntur: unde redire sua sponte non
permittuntur: sed terribile illum iudicij diem ibi expectant.
Et si quis dicat. et cuius rei gratia. quod demones petie-
runt: sic ut ad gregem porcorum possent proficisci:
id si christus permisit. Certe non illorum gratia id fecit:
sed ut multa hic dispensando doceret. Primum
enim ut qui liberati a demonibus erant facile hac ex
re intelligerent quantum dolosos insidiatores
sui demones haberent: deinde et omnes hic discimus
ne in suos quidem impetum facere demones aude-
re nisi permittantur. Tercio docens quod nisi uel in ipsa
calamitate demoniaci diuina prouidentia in-
uaret: multa peiora sibi a demonibus fierent
quam tunc in porcos illam sit. Sicut quod maiore
hos odio habeant quam expertes rationis animalia:
nullus unquam dubitat. Certe qui porcis non pe-
percerunt sed confestim cum sibi concessum est in precipicia
compulerunt: multomagis his hominibus intulissent
quos in deserto abigebant nisi diuinitus retine-
rentur. Unde manifestum conicere est: quod absque
+ prouidentia diuina etiam uiuat. Et si non eodem modo deti-
neri ea percipiat: hoc ipsum esse prouidentie accedet
diuine. Sicut species non minima enim ad id quod
unicuique confert gratia prouidentie accedet
aliis est illa diuisio: non aliter solum omnibus dei
prouidentie: verum etiam unicuique separatim. Quod et si
christus ait adaugmentum dixit. pilos quoque capitis
enumeratos esse: tamen et ab hiis demoniacis pla-
ne id conficiat. de quibus iam omnibus sic porcis

actum fuisset nisi diuina cura conseruaret. Hiis
quoque de causis concessit in porcorum gregem abire:
ut simul omnes qui regionem illam habitabant quanta esset
virtus eius non ignorarent. Sicut ubi magis fama
de ipso erat ibi non nimium se ostendebat.
Ubi vero minus cognoscebatur. nec quisquam de eo sen-
tiebat. ibi miraculis iam magis effulgebat: ut
eos ad cognoscendam deitatem eius attraheret.
Isti vero insensibiles fuerunt sic cunctorum rerum do-
cuit: ut cum admiratione adorare eius virtutem
ipsum deberent. repellunt potius hortarentur quod
a finibus eorum recederet. Et quae a demonibus
porci incoluerunt? Hii in delectatione animas
hominum intrudere demones studuerunt: sic quoque gaudent
cede ac vastitate. Quod et princeps eorum
contra beatum Iob fecit: cum sibi deus petenti
concessit. non sui gratia. verum ut suum sanctum faceret
clariorem et impudentiam diaboli deprimeret ac in
caput suum contra quod aduersus iustum excogitauerat
conuerteret. Sicut et hic oppositum est factum quam quod demones
optassent: cum et christi virtus predicaretur et eorum
malicia et durities ac impotencia manifestius
appareret: ita ut nec in porcos sine potestate
videantur nisi eatenus quantum deus concessit. Hoc si quis
esse anagogice velit accipere non prohibemus:
dum rerum veritatem ita secundum historiam habuisse se
credat. ut enarratum perscripsit. Scire enim licet
multos homines porcorum more non hominum viuat
facile a demonibus inuadi solere. quod quidem aliqui
homines sapiunt forsan effugere poterunt. Si
vero porci omnino fient non a demonibus solum ex-
agitabuntur: verum etiam in precipicia deferentur.
Et ne fictam fabulam hoc esse putes. sed fuisse
credas expulsos ab hominibus demones fuisse:
porcorum interitus efficit. Tu vero non omnipotentiam
eius solum: sed et clementiam considera. Sicut cum a
regione sua qui hec miracula viderent eum
[illegible] abigerent non repugnauit: sed recessit ac
ipsos qui se sua doctrina indignos fecerant reliquit.
Illi tamen qui a demonibus liberati erant remanserunt.

miracula expositores. ut ab oibus q fcta
erat. oes ꝑcipe possent. Ipe aut x sire
cessit: tiore tn ab eis no abstulit. Magtu
ei dānu atq iactā pecoꝝ. sicq fama au
gebat: et vndiq miracli nouitas ꝑ
dicabat ab his q libati erat. et a por
coꝝ dnis. ac et a pastoribz ipis. Hec
si altius ↄsidas et nc fiq videb: multosq
inuenies in sepulchris demoniacos. qs ab i
sania sua no fex. no cathene no mł
titu hoiꝝ. no exhortacio no tiror no mi
ne. no alid q xps adduce pt. Cu ei
luxuria corrupta atq petulans q ad oez
corpis forma hiscit. a demoniaco differ
Non vidi nudus abulacit ꝫ corporis qd
vestibz amictus ē: veraz aut vestis ꝑuatus.
summa hois gla caret. Non lapidibz
seipm cedit: ꝫ scelibz q lapidibz aspi
ora duriora q sit. Quis g huc hoiem
iuuare potit. Quis eu a petulantia
remouebit. Quis ei ꝑsuadebit: ut lasci
uiā aspnat. Quo fit. ut nunqz sit
i seipo: ꝫ sp in sepulchris versetur.
Sepulchra pfco sit metricu dnisoia:
cu multo fetore. multa putrdie multa
īmudicia repleta. Ac auarus nonne
talis ē. Quod ei ipz ligare potit. Ecce
no tior. no quotidiane mine: n exhor
tacoes. n ↄsilia. Oia ei hec vincula
ꝫpnit: admiratq oes q eu a cupidit
auri remoue voluit. ne frant. ne fa
tiat. supplicia putās ee maxima no viue
i supplicio. Que ei miseria auaro.
Nā demoniaq vbo xi abacti demonib
libatus ē: pecunie aut sui ipo n au
scultat. Sicut et si coti xpz audt pdi
cante. n potest do suire et mamone:
et si gehēne tiore titulit ac iferni.

pene imine dicitur: no cedit tn: ni
x vbo credit. no qr robustior ipo st
ꝫ qr nolētes nos x ad vtute no ad
ducit. Vndo et quius celebs ihitor
vrbes. desolatus tn ē. Quis ei multe ipos cu
his hoibz ↄusabit. Sicut mea qde snia
cu mille demoniaq hitandu potius ē:
q cu vno q hoc morbo laborat. Cui quis
snia mea ab his q vtrūq patiut ꝑbari
facile pt. Sicut enis qde audi. vl bruiiles
n utiles sint si u dicit: et libez hoiū
si possent libenti in suitute sua redi
erent. Demoniaci vo nl hi faciut: ꝫ ipi
soli suo malo laborāt. Et illi qde multas
domos eutūt no qz dei gre ipos blas
phēt. oīs eruina ritatu atq orb tonq
deo bellu eragitati. lacrimas nb ita mo
uet. ut coꝝ facile miseam: et isti n
sentiut plagas qs agut. illi ꝑmedit
oia faciut. i medijs vrbibz bachates
ac noua insanientes isania. Tn ei
oes sil demoniaci tm facinus admitterent:
qtu iudas solu ↄmisit. q ad extrema ij
qtate ꝑ pecunia ꝑ ardore deuectus.
Vitiq oes q auari illi imitat. qi fere
bestie a cathenis solute cetos hoies
nllo resistete ꝑtbat ac lacerat. Et
vincula qd et his vndiq iecta sit
iudicii timor. legu tior. multaq odia
cetāq hi: ꝫ his rupt oia ꝑtbant.
Et si quis hos mayoio ab eis auf
ret: tuc videbis peiore hos demone q
demoniacos ac fortiore vexari. Neq
qm id facere no possus: saltē orōe ita
fugamus: ut cu oes cathenas ab eo. mete
abstulimus clare isania eius ꝑspiciās.
Sz nolite astutate bestie cu adaggta
fiut fordare. Nā hec no vitate ceni
facis: ꝫ sola orōe ↄfingis. Fingite q

videres vos terram quedam homines qui ab oculis
ignem emittant. cui ex utroque humero dra-
cones pro manibus dependeant. et os eius habeat
illarum magnitudine sicut in quo pro dentibus acuti
enses steterint. ex lingua fons venenosus sca-
turiat. venter omni fornaci sit ardentior
cuncta que intrauerint subito consumens. pedes ala-
ti. velles que ipsis velociores. fremitus canis ac
lupi sit fremitum ondat. nec hominis vocem emittat.
sed insuaue quoddam atque terribile mugiat
preterea adhuc omnia faces ardentes in manibus teneat
Multa hec forsan nobis videntur. sed non dum
digne ipsum descripsimus. Neque enim dominum hominem istum
metorum effectibus. Itaque imaginem eum
obuiam sanctos iugulare. carnes eorum la-
cerare ac deuorare. Sed quid facio. Scio et hec
descripto multo truculentior est auarus. In-
uadit ut mors cunctos. omnes ut infernus de-
glutiens. communis hominum generis hostis. quippe qui
vellet res omnes sibi arrogare. Sed nec sic finem hec faciet
verum undique cupiditate cuncta collegit. ipsius
et terre speciem in aurum conmutari vellet.
fontes ac fluuios aurum optat defluere.
Verum ut videat nondum nos insaniam illius
oratione assecutos. fingamus a nemine ipsum
accusari. nullum sibi timorem imminere. non a
iudiciis. non a consuetudine hominum. non a legibus.
et tunc videbis ipsum arrepto ense omnes iter-
me. nulli parcere. non amico. non cognato. non
ipsis parentibus. Sed quid plura. si interroges auarum
si hic seruum totum versatur. si omnes cogitationes
inuadit amicos. cognatos. parentes. Ac nec istis
tamen quidam ipsos opprimere. Sciunt enim omnes quod quam hic
morbo premuntur. et vita presenti seruiunt
seruiunt ferunt. et dulce est et natura suauissimum li-
berorum non aspirant. Unde fratrum coniunx ut multi
sterilitatem uxorum suarum excogitauerunt. ac naturam
orbam effecerunt. Quod et si filios natos non
interfecerunt. attamen ne omnino nascerentur effecerunt
Unde nolite admirari. si hos auaros de-
scripsimus. cum videat non potuisse nos
prauitatem eorum oratione assequi. Sed considerate
quo pacto poterint ab hoc abisso demonis
liberari. Quomodo igitur liberabuntur. Si persuadi sibi
recte poterint impedimentum auaricie esse maximo. non
ad conquirendam grandem pecuniam. Crescit
enim cupiditati primum. spe lucri magis fiunt
plerumque iactatos. Sicut multi cum magis
locare pecunias studeant usibus cupiditatis
lucri. minus diligenter conditionem eorum con-
siderauerunt quibus pecunias crediderunt.
atque ita sortem quoque ipsius iacturam fecerunt. Multi
cum in magna pericula deuenissent. quia pro vita
se pecunia redimere noluerunt. vitam vna
cum opibus amiserunt. Multi cum quandam dignitates
quibus aliquid adipisci pecuniam potuissent.
pro auaricia omnia perdiderunt. Sicut multi frumentaque
seminare negligunt. ac sepe ad messem se
parant. ipsius enim messis expertes plerumque re-
manserunt. Ideo quippe est. quod semper mente quod sepe
emolumentum consequi possit. Ita cum velit expensas
fugere. nec lucrari sciunt. Quod vero una in re
facile perspicere potest. Siquidem si uxorem ducere
voluerit. quasi decepti sepe propter opulentiam eligunt.
quoniam propter diuitem ductam maiora dampna susti-
nuerunt. Non enim uxores opes. sed virtus dictas
parant. Nam quid utilius marito dotes est. cum in-
cepta et prodiga uxor sit. cum ut ventus omnia
dissipet. Quod vero si lasciua petulansque
sit. quam mille consequi amantes. Que si est
ebriosa. nonne citius in summam maritum
depellet paupertatem. Sed omnia oro vobis
sepius versate. Sed a rebus futuris sum gehen-
na sive regno celorum non possum vobis prodesse
si auari estis. quia non recte sermone de illis
rebus accipietis. Si igitur dampna et iacturas quos
sepe cupiditate quesitas fecistis. vel in mutuo
dando vel in emendo. vel in uxore ducendo
vel in cultellis ac aliis huiusmodi. pro oculis semper
habueritis. facile propter hoc ipsum experies audi-

pacto

esset auaricia ɔtenet. Et sc̃ta p̃nte vi
ta tuci⁹ ageret. quã aĩ oclus aliqñ aptus
sole p̃spice ac supme phie poterit
istituta p̃cipe. Et sic efficietur ut vitã et
nã ɔseqmur: ad quã oẽs p̃ueniã gra
et mia dñi nr̃i ihu x̄ et. Ca. 9. mt̃. 2h

Et ascendẽs ih̃s ĩ nauiclaz
trãsfretauit. et ṽe'm ciu'sua.
Et ecce offerebãt ei paliticũ iacentẽ
ĩ lc̃o. Vidẽs aũt ih̃s fidẽ illoꝝ: dix' pa
litico. ɔfide fili remittũt ti pct̃a tua.
Ciuitatẽ hic ciuitatẽ ei⁹: caphar'appella
Bethlee. n. ip̃e tul't: nazarã' educauit:
s; capharnau p̃petuũ erat ip̃i⁹ habitacim.
Paliticus aũt h̃ nõ ẽ ille de q̃ ioh̃es fecit
metiõne. Ita ĩ apd̃ piscina iacebat
iacebat: h̃ in capharnau. Et ĩ triginta et
octo ãnis laborat' de h̃ vo nil tale q̃s
sc̃ptũ ẽ. Preterea nullos ille h̃uit mi̊stros:
huc aũt ad ih̃m mi̊stris videm⁹. Ad huc
ɔfide fili dix' [struck through] remittũt ti pct̃a t;
illũ v̊o intrrogat' an vellet san⁹ fieri
Atted' q̃ in sabbo illũ curau': huc v̊o
nõ in sabbo. Nl' ei tale h̃ iudei accu
sare videntur. Postmo p⁹ h̃ sig' tatu
erit iudei: p̃ illd' ingtũne p̃seqbant.
H' nõ ociose dixi: s; ne q̃s vnũ eũdẽq;
putans ee. dissonãtia miracla eiũ
afferat. Tu v̊o q̃s clẽns q̃s huil' st
dñs ɔsidã. Nã et antea turbas miti
ãio remouit: et a cadaueris pulsũ nõ
restitũt: s; recess' nõ paulu tñ: rursũq;
ee q̃ pedes mare potat trãsire nau
gio se ac d'ẽs traiecit. Nõ. n. s; signa
fact volebat: ne huaiũ'sue mystio
deiectaret. Mathe' q̃ attulerit eũ tẽp.
alij aũt p̃ tectũ eũ demisisse hũsse de
sc̃pserit. ac ita x̄ ppositũ: ut nil a mi̊stris
q̃ fide adducti re tota ei tradiderit dicet.

Nã et si in pri⁹ p̃dicatiõis nõ tãta
ab adeũtib' fide postulabat: p⁹ ea h̃
nõ a laborãtib; solũ. verũ et a mi̊stris
flagitãt fidẽ videm⁹ nõnũq;. ac maxĩe
qñ et sta' morbo ip̃edita nõ rẽ sapuit.
Et h̃ er q̃ paliticũ demiserit: credidit.
Videns ei mag' fidẽ eoꝝ. Et paliticus ip̃e
ñ credidisse: dicti p̃fecto noluisset. Cum
q̃ tãta illi fidẽ aduenerit: ꝓptã dñs
q̃ v̊tute sua mag' ondẽ'. sũma cũ
ptãte a delictoꝝ vinclis ip̃e dissoluet.
ut et oib; h̃is p̃ri se demõstrt eq̃le.
Tũc q̃de altius in repetẽda ee videntur.
Manifesta q̃ fecit ptãte sua. cũ ad le
p̃sũ dix': volo mũdare. cũ cẽtione dic̃
v̊bo solũ et sanab' puer meus dicẽte
magis lactoib; extul't. cũ mal fremũ
v̊bis ɔposuit. cũ deo' q̃ iudiciũ ptãte
cũ hĩc ɔfiteba' qĩ dñs ciecerit. et nũc
rursũ alio q̃dã multoq; maiori mõ
ii'us suos testit eq̃le se p̃ri v̊bis suis ɔ
sti. Nã ip̃e oẽz ãbitiõnẽ fugiens
qm̃ mag' erat multitu' ɔfusa adeo
ut ei obstruso mitu ab tecto pa
liticũ dimiserint. noluit stati' corp⁹
curare. v̄ez ut ab ĩu' si occasio fecet
latentẽ atq; abdita curã aĩe ɔtulit
tñ pct̃a dimisit. Credo q̃de et palitico
nichil erat: et ip̃i nimiũ gl̃osũ nõ
erat. H' iudei cũ p̃uitate ac v̊rati
rep̃hẽderit: maiora videi ĩuiti oĩa
p̃ferent. Capiã. n. eisf̃m z: ut ex i
iudia eoꝝ multomagis sig' apparent
videam⁹ q̃: p̃terea q̃ illi tẽptati dixerũt
Hic blasphẽt. Q̃s p̃t pct̃a dimitt' ñ
sol⁹ d's. Videns mag⁹ et q̃ ip̃e ait. utꝝ
opiõez eoꝝ ꝓbauit. Nisi. n. eq̃lis
eẽt p̃ri dixisset: ece rẽ sapui' p̃ul ego
absũ a tãta ptãte. Nũc v̊o nil hoꝝ

dixit: sed contrariu tam verbo q signis affirmavit.
Ita qm solet audientibus ee molestu ut
aliqis de seipso apertius dicat aliqd: verbis
et signo deum se. pricipe eqle ondit ee. Et
q mirabilis e no paucos solu vexer
p nimis hic pagit: ut et virtus et sapie sue
pelagus pateat. Per amicos qde qm dix
volo mudare. et qm neqs in isrl tanta
fide inveni: pr nimis vo nt. Cu ei illi dixis
sent nemine posse peta dimitte ni solu deu:
intul. Ut videat q ptate hz filius hois
dimitte peta in tra. Tuc dixit paralitico
Surge tolle grabatu tuu: et vade i domu
tua. Non at solu id fecit: sed alibi ee cu
in sui dicerent no de bono ope lapidam
te sed de blasphemia. et qm cu sis ho facis
teipz deu. no refutat opioez illorum sed
approbavit d. Si no facio opa pris mei:
nolite crede m. Si aut facio: si m
no credit: saltem opibz credite. Deinde
hic alid sign deitatis sue et q pri eqlis
ee: no pvu ondit. Illi ei murmurantes
secu dicebat petoru dimissioez solius ee
dei: ipe vo no solu peta dimisit. sed oc
culta ee cordiu q nosse solius dei e
manifestavit. Non ei apte: sed secu hi blas
phe dixerut. Ihs at motus aiorum no
ignorans. c inqd mala cogitatis i cor
dibz vris. Et vo dei solius st secreta
cordiu nosse: audi pphtam dicente.
Tu nosti corda solus. Et itez. Scrutans
corda et renes ds. Et ihe. Pravu
cor e sup oia. Et ho e: et qs noscet eu.
Et ho videt in facie: ds aut videt in
cor. Multis qz aliis pcipe possum solius
ee dei: mete ac aios hoiz cogscre. Dic
eqle pri se ondit: q q illi sui secu co
gitabat n audebat in latitudine

timentes pferre: hic oibz summati cleriu
revelat. Et si turbari aliqd oportuit:
contrariu magis expectebat. q qi decepts
potuisset exclarare. Ego ad curandu
corpus veni: hic vo ad curandu aiam
refugit. Unu naqz manifestu e dis
sa ee m peta mea. Sunt vo ille n
hcti dt: sed seipz curatis ptati sincere
atqz integre tradit. Debe at pusitate
atqz invidia: bn sicut alior insidiant
ideo clementissime ipos increpat. et potius
q verbis: ut dice videat. Si no credit
posse me peta dimitte et tuore qda afflati
id me arripe putatis qd n habeam:
ecce ad i hic qz adiicio q secta meis vere
revelo: et adhuc tam addo paralitici corpus
firmu illico atqz robustu cstituens. Illud
vo no pretermitendu. q qm peta paral
dimisit no apte ptate sua manifestat.
non. n. dix: dimitto ti peta tua sed dimitt
ti peta tua: ubi at vegetibz ~~manifeste~~
manifestius sua ptate ondit. Ait ei. Ut
sciatis q ptate hz filius hois in tra peta
dimitte. Pendisne qm longe abest. ut nolt
eqlis putari pri. Non. n. dix ptate hz
a deo filiu hois. aut q si dedit dis ptate:
sed ptate hz fil hois. Et ad grlam dico aut:
sz ut vobis psuadea q no blasphemo cu
meipz pri eqle faciam: et ut alibi cecu
siniliaqz signis vult argum prebe. veluti
qm dixit. vade et onde teipz sacdoti. qm
socru petri ad ministroez usus pfirmat. qm
demuqz i precipicia porcos abire pmist.
Sic i hoc loco q peta vel dimissa ee ut sbita
curatoe corporis qi certo qda argumto esse
signo affirmat. Et vo corpus erat curatu:
qm grabatu tulit ac abiit dubitari
no poterat. Hic itaqz fecit sic: ne qs pu
taret ficta fantasmata vidl. Sed tn p

cui curaui' q ipos interrogauit. q's fa
cilius dicere. dimittunt' tibi peccata an tolle grabatu
tuum et vade in domum tuam. Hic vero les e.
Vtrum vbi facilius vere dissolutum corpus con
firmare: an anime peccata dimittere. Non est dubiu
quin confirmatio ibecillis corporis facilius sit. Nam
quanto anima corpore prestantior: tanto curatio
et curacione corporis maior ac difficilior.
Verum quoniam alterum latet alterum patet minus
quam ac manifestius adiecto: ut illud maius quod
non sentitur confirmaretur vero et certius quod manifeste
reddidit. Cum opere ipso iam illud superaret: quod
iohannes dixit. Ipse tollit peccata mundi. Remit
tit ei cum sanasset in domum suam: partim ut
humilitatem ondet: qui eum non retinuit: partim
ne multi non signum verum sed fantasma
fuisse dicere audeant. Et ei morbi testes
erant. hos et testes sanitatis esse volebat:
ut dicere videat. Ego quidem optare possum
omnes qui cum corpore sani sint. anima tamen vehemen
tius egrotant hiis que facta sunt ad sanam mente
reducere: sed quoniam noluit. vade in domum tuam
ut saltem tuorum mentes ab egritacione reuoces
Vide ne quoniam ad tam corporum quam animarum addito.
re se esse ondat. Nam utriusque sibene mor
bum curauit: et occultum manifeste patefecit.
Et ad hec homini talia iacent. Miratio
namque fuerat cum hec vidissent. et glorifica
uerunt deum qui tantam dedit potestatem hominibus. Et mentes
eorum assiduus operibus excitabat: et ad
sublimius sapiendum adducebat. Non
ei parum videbatur quod ceteris hominibus maio
re et a deo ipsum venisse arbitrentur: quod
si firmo animo tenuisset hac via a mi
noribus ad maiora procedere congessent perfectio
dei filium fuisse. Sed non sunt auerum
hoc tenacius: quapropter ad excellentiora p
cedi non potuerunt. sed mutato animo
rursus dicebat. Hic homo non est a deo. Et

quomodo iste a deo est. Tunc assidue vte
batur sermonum quem probacionibus cum victi. hinc
et illinc instanter ferebantur. Sed et nunc
multi faciunt: cum tamen eos animo optant p
fore suis probacionibus vitati. Deum ipsi
ut credunt ulciscuntur: quod cum possit in blas
phemantes fulmina iacere solet tamen sunt
ori si omnes fuit inberes dimittere: ceteraque omnia
clementissime prestat. Ipse quoque imitemini: et
ut ore exhorteni ceteros ad virtutes nulla
ira nulla ferocitate moueamini. Nec
ei deo nocuisti si blasphemasti iratus:
sed gladium in teipsum conuertisti. Tunc inge
muisti lacrimis. Lacrimis enim dignum est quod
prestat. Postea nulla lacrimis remedium est. mai[us]
ad hec peccatorum vulnera. Humilis enim atque contritio
cordis. omnia vincit superat. Et considera quoniam ipse
deus non tam veteris quam noua scripta tum loquitur:
cum videat contumeliosos fuisse iratus. In veteri
enim scribitur. Plorans quid fecit. In nouo vero
saule saule quid me persequeris. Paulus enim
cum omni mansuetudine iubet aduersarios alloqui.
Sed et ipse christus cum accessissent discipuli rogassentque
ut ignem de celo demitteret: vehementer
increpauit illos dicens. Nescitis cuius spiritus estis vos.
Hic quoque non dixit: quid cogitatis scelestes. iuidi.
et salutis humane hostes: sed est mala in cor
dibus vestris cogitatis. Oportet quod clementer egri
tudines animi remouere. Nam qui humano timore
melior factus est: ad prauitatem cito redit.
Propterea zizania iussit dimitti: ut penitentie tempus
praberet. Multi certe tamen prima conpuncti sunt:
ut qui antea peruersi erant eos clarissimi probati
inuenerunt. Paulus ut publicanus ut latro
qui cum prius zizania erant: in optimum tritacum mu
tata sunt. Tunc quidem mutatio in seminibus impossibilis est:
sed in volumptate facilis atque procliua. Non enim
nec timens ad bonum aut malum volumptas astri
ligatur: sed libero honorat arbitrio. Tunc
cum tu videris aliquem videris: omni studio atque
cura conare ad virtutem reducere: po

Invaluit ei eius caro

ut

viuedi exepl': deni orois qualitate.
ac postmo prociny 7 auxiliy copia.
Ro grauer oia emedacois gra p
tre. Imitadi sut ei boni medici. q no
vno curatois mo utut: sz cu vide
rit primus remedys morbu no ee de
pssu. alia atz alia excogitat. 7 aliqn
qde ligatures merb; doloribz dolores
excutiut. aliqn vo incidut. Ita mlti
varysqz medendi gnibz: tande corpus
ad sanitate reducut. Sic pti et tu aiarz
medicus fuis. oi curatois mo. sz legis
xpi utaris: ut 7 opm tuorz 7 aliorz
salutis mcede accipias. Ita q lz in
glaz dei feci: ipe qz glaz sequti. Gli
ficabo. n. inqt eos q me glificat. Cu
ergo oia ad glaz dei agas: ut etia
vera adipiscam. Ad qua oes ut pue
maxgra 7 mia dni nri ihu xi. q cu patre
sil' atz spu sco vi 7 regt i se seclorz A.

Et cu Omel. tricesima.

Et transisset inde ihs: vid' hoiez seden
te in theloneo mathz noie. Et ait illi.
sequere me. Cu inges sig' mirabili
curatoe paralitici fecisset. nulla mora
ibi fecit: ne sibe maiora vide 7 ipz
ardent undiq. Sz recess: ut satiatoe eorz
mitigaret. Et d' nb qz faciendu z. No
ei debemus cominus i adusarios isrge: sz ul
ceribz eorz medel cedetes: ut dolor eorz
mitigeri. Sz cq rei gra no cu petro
sil' ac ioh'e 7 alys dis'lis ips vocat. Ite
quad' tuc ad illos accessit vocatqz qn
obtpaturos sciebat: sic mathz qz nuc
vocat qn miraclorz fama p domitu
nime reluctatz videbat. Cu vero ec
paulu post eitroez piscatorz. Ita q cor
da scrutat 7 occlta metiu gspicit:
ut ec qn unuqsqz ad obediez patr erat
no ignorat. Ptea no otinuo ta piec qn
durior fuit: sz post mille miracla 7 in

signe atz pmulgata fama. aptiore ia
ad obtpand' vocauit. Sz no z ab re euagt
pliaz dimisian: q an acta vita sua no
celauit. 7 no' siu alcps: q' aly muta
appellatoe occltauerit. Sz 7 c dixit in te
loneo sedisse. Vrtute vocatis voluit onde
q no i proposito adh' fine pcaue pblicaor
7 messatois. emedio malorz pelago ips
abstxit: sic btz paulu fuiente ac or
rabie ardente. 7 igne ecte infente re
dux. Qua vocatis vtute: ad galathas
scribes exp'ssit d. Audistis fres aliqn
cusatoe meam in iudaismo. qr supra
modu gseqbar ecclaz dei 7 expugba ipa;
Piscatores qz a medys opibz suis vo
cauit. Sz piscatura qda artificiu est.
qd ceuus iudiu hoiz sc nlos no vitupat;
pblicanorz at studia 7 exacta ipude
ac crudeli plena sc qsty. nota tpis li
beral qda incatura. imo rapina lege
sclari 7 cessa. cteue oia no erubuit dns:
sz si amicu fecit pblica. Sz mirz: cpi
n' meretrice erubuit: qua no a forni
catoe sola eripuit: vez et pedes os
culai pmisit. Venit ei no ut corpa
solu curaret: vez et mlto mgs ut osrt
aias incolumitate pstaret. Ido planu
i paralitico fec: et cu pecca dimisisset. tuc ad
mathz accessit: ne erubarent si pblica
vident in disclo 7 sortio collocatu. Ita
q pt delictorz solue vincla: 7 mirz est
si petore aplz feat. Vidisti vtute
vocantis: disce ne vocati obedietia.
No n. repugnuit: n' abigendo secu dix:
Putasne pblica' petoremqz me ee abs
fraude vocauit. No z ei hyci humilitas
lauda' Sz osestim obtpat: ut n' domu
qde ad extrand' re cu suis cpsus sit.
Vez sic piscatores prius retibz vna
cu nauicula atz patre relictis: sic iste pb.

licano offo & qstu relicto seqbat. Et se
spatu aio atz pmeditatu ondens.
sz ab oi sclari negocio seipz eripiens:
mirabili hac obra testioz vocati phi
buit. q optue ipz vocauit. Sz c ia
ingens no de oibz scpt quo vocati st.
s de pet. iacobo iohane adra atz phi
lippo solu: de cetis vo nichil. Cia isti
mane in humili offo. atz tpi qstu bsa
bant. Cu ei publicano pcus a piscata
humilis. Philippu ec no fuisse isig
ne: a patra ei planu fiei pt. Id eo
de his marie scbut. Cu de cu cu lau
dabilia narat suspectos heb: pstati
cu multa sig & miracla verunt tusc
rut. cu vo patibulu qd obpbo plenu
ee videbat. exactissie psenti sc. Dis
qp studia. artificia. & qsty. ?ceptu: &
ipi magri pgenitores q fortitudie aliq
detinebat. mag voce i mediu pfert.
Ptz g qsta si cet cura vitali: cu nl
ad graz nl ad ontacoez. abiciose co
scpserit. Decz mathis vocaty. no mi
nu hore ?scruty e. Mesa ei dni co
tinuo digty potat facile maiora
qs spare: q videbat se ia libe cu dno
?uisari. qsuis ihs no cu illo soly ad
mesa accubuit. sz alys qs cu multis:
qd si cui a nobilioribz dabat. q p
catores depellendos ee censebat. Sz
nc hipz celatu eua q ab ipis atz
aliud ad ifamia ducebat. Venit at
qu ad ?sorte officy multi publicani:
qs mathis leti no pua. p accessu x
tuta dno ita disponete. q oe gen9
curacois aiaz exhibuit: nc dispu
ta solu a curado egros q alienicos
redarguendo: vez et sedendo atz bi
bendo. multos a vicys ad vtute redux.

& nos doctiores his oibz effecit. No
ei z tpi nc opq: ex q no possum utilez
?seq. Et qsmus q tu apposita erant
iniusta erant. atz rapacit acqsita: n
repul tu ca dns: sz assupsit ex ill.
Mag ei lucz ovebat: q nimo eode
tecto eadeqz mesa cu pctoribz utit.
Nec ete bo medicu decet ig nisi la
boratu putredinez ferat. no pt eos a
doloribz libare. Sz dns mala multoz
de se estiacoez. ad qua deuet. qm cu
publicanis in domo publicani sedet: no
timuit. Illi at exprobrabat d. Ecce
ho edax & vini potator: publicanoz
aicq & pctoz. Audiat hs q magna
si p ieiun glaz adipisci student: dis
catqz dnz edace vinique potatore ap
pellatu no erubuisse. Ora ei hs
despiciebat. ut ad fine optatu pue
ret: sic & fcm z. Na ?uertit multos
& meliore multo publica effecit. Et ut
discas qstu alys qs pfuit. qa domo
mathi publicanis accubuit: audi q
Zacheq aliq publicanus dt. Cetu x vba
preprissz diceret hodie i domo tua oz
me manere: suma iocudi pfusq me
dietate sbnie paupibz tribuit. & si cui
qs aliqd calumniose abstul. reddo qd
plu. Ad que ihs. Hodie salus huic
domui fca z. Rce. n. dyris: oi erre
meliores ho posse fy. Sz quo ingres
palus pcipit: si qs cu fr noiet sz for
nicator a rapax cu eo no sede. P
mu qde. no ptz si ingruis er hs a pa
lo pcepta sct. & no fribz solu: dem
nodu erat oio fri fres qs vitados
dixt: adhs ad ?sortiu frm ia asciatos
tue vitae iubet cu in mal pseuent.
Publicani at illi ab illicitis ?uisi: ia me
liora psequebat. Dez nl hoz phiseos

meliores fecit: s; discipulos aggrediunt d.
Cur cu publicanis et peccatoribz magister vester
edit. Itaq qn discipuli deliquisse i aliquo
videbant: xpm alloquunt. Ecce inquit
discipli tui faciunt: qd no licz i sabbo facere.
Hi vo ad oes discipulos xpo detrahunt. Quie
cia maliciose agebant: volentes a
magistro discipulorum multitudinez subducere. Cuj at
imensa sapia dni ad h: Non indigent
magis valentes medico: s; q male hnt.
Pendens quo ad ppositu male dca eorum
artit. Illi culpe dabant qm cu hmoi
hoibz 9versabat: ipe vo et indigere esse
aiebat no 9versari cu his q medici mua
indigebant. Quire no pcul a culpa tm
h ee ondebat: s; pncipale ppositu su
u et laude maxia digu. Et ne videat
turpitudinez a necte vocati. cu dt. male
habentes medico indigere: adiecit itre
pano ipos ac dicens. Euntes discite. qd
e. miaz volo et no sacrificium. Quod dicebat.
ut pud eos scptaz hre ondet pitia
Cepit accioni q ordine usus e: nequa
9motus ipe. s; ut illos 9moueret. Et qmvis
potuisset dice no vidistis me paralitici
mebra firmasse. peccorum nervos dissoluisse:
n tn hoz: s; coibz et pbabilibz
pius utit. Deniq scptas i mediu ad
duxit. Cu n. dixisset no eis q recte va
lent medico opus ee s; eis q male valent
et hm occulte scripz ee mediciu declarasset:
tur adiecit. Euntes discite. qd e miaz
volo et no sacrificium. Hoc et paulus fecit.
Sta a coibz pmu et pbabilibz rebus
9firmat. ubi dt. qs pascit gregem ac ex
lacte ej no edit: tuc scptaz testioz
addux. In lege naq moysi scptu e
...: no frenab bove triturante. Et
dns eua... et euangeliu vi-

ue. At vo ad discipulos taliter dt. In signorum
ei meoz reducit d. Obliti estis pane
et hoz quinq miliu et corbium qs tulistis.
Non s at ad istos nr ait. s; coes ibe
tillos memisse facit: ut ex ipoz mio
eos ee 9ondat. Eppe q n scptaz pi
cia hebant. et oem 9tutem negligentes
plimu in sacrificiis 9ficiebant. Id ei
occulteq sigficans biuit tamq qd pas
sit ab oibz dicit pphis: cu dt. Discite
qd e miaz volo et no sacrificium. Hebz vbi
pbat illos ee q nequit agant: no se.
Qu. d. Cuius rei gra incusat me q
peccatores ad 9tiu reduco. Aut et peccz
p idipz no incusatis. Quad q alibi
sili argumentu utens dicebat pz mej uz
mo opat et ego opor: s r i h loco.
Euntes magis discite qd e miaz volo et no
sacrificium. Alterz ei 9pbaunt: alterz repba.
Ondicq no mo no ee de mal qd illi
vituperabant: s; sepius multonigis qz sacrificiu
laudatu. Cu g et a coibz pbabilibz signis
et a scptis ipos 9pssisset: adiecit. Non veni
vocare iustos: s; peccores ad pniaz. Hoc
yronice dicere videt: sic ibi Ecce ada factus
e qi vns ex nob. Et iterz. Si esuero no
ti dica. Na nemo in tra iustu fuisse apud
pals ubi dt. Oes ei peccaverunt et carent
gra dei. Verz h qd hic dt: vocatoz 9a
liacio respicere videt. Ideo n. pcul abe
ne peccores abhorret: ut eoz ca se solu
advenisse testet. Et ne his vb resupi
nos ac desides facit q peccores appel
lavit: ad pniaz 9festi adiunx. Non n.
ut i pcco manent advenit: s; ut 9mu
tati meliora eligerent. Vez cu vndiq
ora eoz pri a scptis. pri a rez pbabili
obstrusa fuerit. cuq ipi rei ia videnter
atz peco sibiecti q legibz et scptis se

Sic n. ille h vult ait. ita et
ego. vides qlit illa qd s
superflua h ac necia. s ei dt.
miaz volo et sacrificium. s; miaz et
no sacrificium.

opponebat. omiserit ipz: ac ad dis iter
cinen trastulerit. Et lucas qd phiseos:
h vo iohis dis fecisse dt. Verisile at z
ab utriq sil frm fuisse. Phisei n. 9fu
sioez sua intelligetes iohis dis mea qh
fnia veluti in ho dianis p ea fecerit.
sen acceperit. Emulaba n. sp iohis
dis xpo. z multipli se opponebat. tu
solu ad humilr redacti cu iohs i carcez
fuit adducty. Modestiy ei tu acces
sere ad ihz ipiq nuciat: qsius p ea
ad primu iudire vitiu fuert reversi.
Ut q dicut. Qti qi nos z phisei ie
iunas multu: di at tui no ieiunat.
Ecce h illa z egitu qua x ia pde repel
lebat d. tu ieiunas: unge cap tuu. z
facie tua laua. Videbat n. q qutaq
vicia hu oriat. Xpc vo no increpat eos
acrit tm inane qre glaz z iaussu sese
ostetat: s maxia cu clentia eidz dicebz.
Nō pnt filij sposi ieiunare: do cu ipis z
sponsy. Ita qn publicanis dicebat ut
aios eoz vulneratos curaret. acriy i egrib
tores isrent: nuc vo cu ipz atz displo sus
carpent. humile sucurit. Qd cu dixerit:
hyt z. accedat ti qi medico ad curacoez
egstudi cu eqti 9dde. Dis at tui c ieiu
spto 9messacoibz attendut. Et ut cme
i mais efferat: pmu se. dem phiseos
posuerit: 9paroe pcti aplificare studes
Eos n. icut z phisei multu ieiuna qd
alti a iohe didicerit. alti a lege velut
z phiseq ille dicebat. Ieiuno bi in sbo
tu g ihs ad h. Nō pnt filij sposi ieiu
nare: don cu eis sponsy e. Sic pi g se
medicu. nc vo sposu appellat se: tes
fabulā qda mystia hs noibz adapiens.

Et qnq cu acrimonia potuiss sic eos
iuehi. vn potesti vos h ti. ieiunandi
lege 9de aut qua utili vo ieiu affe
ru cu mes vra scelibz repleta s. cu
alios accuset. de festuca. no ptuas tra
bes gentes in ocls. cu ad aucupand
hoiz glaz oia fiat. cu pora iamis
gla eet extreda z oes vtu adhibede
frm dilco. chri mansuetu: nl tn hoy
dt: s humile ac aio eqssio. no pnt iq
filij sponsi ieiunare do cu ipis spos z
i meor illoz iohis vba reduces qbz i
dicebat. Ei tz sponsa spos z: aicy aut
sponsi assistens z audies sposu gaudio
gaudet ppr voce sponsi. Id vo h z. Gau
dij atz leti tpe nuc est: nolite g adhi
be mesta. Mesti at q ieiu z no na
sui: s 9paroe illoz q adh 9miores st.
Na puectioibz q ad sblimiois phie
fastigiu puenire volut: iocuda qda
res z z valde amabil. Et qad ex bo
corpis hitudie leti 9sequt: s multo
maior e aie voluptas. qn vtuti de
dita e. Sz ad mete eoz suspicoes q
iudit. Psuas vo de ieiu vba faciens:
humilitate ai ieiu appellat. Moyses
9spxit. Dns at no ex his q dca st tm
ipos retrudt: vez ec qd dt. qr venet dies
qn aufer ab ipis sponsy z tuc ieiuna
buit. Vn patefaciunt no ventre dis no
ieiunasse s qda eis dispesacoe inabili.
Et sil cu his passiois sue metione i
tende adulsarij ferit: ut assuescat dissi
cuiora h audire z dolore no aspnai.
Na ad eos ipos de passioe aptiy dice:
arduu nimiu adh erat. qppe qd multo
ps ad excitacionez vbe ipos 9ba. Id
alios g dicit: ut mitig videat. Vnde
pmeditacoe dis 9fmet. Deq qn pis

sione iohis sibi qdda meo iudicio.
sape atq sblime videbat: hunc qz tu
more ipse depmit. De resurrecone nondu
fecit metione: n eat adhuc optu de ta
to mysterio dice. Na si nam lic fiat
ut natq ho moriat: illud oio sup nam
e. Deniq qd in supioribz fitebat: id ec
efficit hic. Na sic cu iudi conare ne
pharanda in eu cogitae cimiaq qm cu
petroribz sederet: & ipa psuas no mo
tine id no ee sz laude qz dignissi. Si i
hc loco cu ipi vellet onde nescie ips uti
dis facile pbat eos potius q hs dicit ig
rare se sagittibz uti & frust sit cu ceteros
culpare. Nullus enim imittit aut committit
panni rud i vesti veti. Vide quo a
pbabilibz afirt orone. Tale naq e
qd dt. Nondu dis mei ad maiora
ascendert: nondu spu renouati sit:
pptea eis idl cetera adhuc eget ut nulla
si pondera apponeda no sint. Hc at di
cebat leges ia dis atq regulas pbens:
ut cu ec ipi ab errore gtu dis eos
cat. mites q eos atq suaues sint.
Neq imittit vinu aut nouu i utres
veteres. Vendes hic ex ec filia priscis.
vesti scz atq utres. Na i theas angulu
pplz dr: & ta de utribz qz de vino me
tione fecit. a qbz nu ex acceptus. Tem
at & de mesa & de venis vicio sermo
eat: lucas add: qm i nouu scinde
si veti co imisseris: & ita no solu a
modu no seqt vez ex dannu aseqt:. i
Eisde vbis & psitia p & futa predicit i
lamqz veiant no optet inqt austera
qdda a asqm dis pcipe. Na q optime
no expeita altiora hoibz dogmata
pponit: ib tu n occasio fuit eos eo

videlz qplures dilos sint futuri :.

audiens suscipiet. cu ia scil eos corrupt
ez n susceptus rei cu n suscipientu
culpa atiget: si ppt imponebat q doce
tu festinacoez importuna. Hunc et cas
docem: qz et humilioribz vbis ad ipos sepe
disseruit: cu itelliga ppt ifirmitate au
dientu multa fuisse ab ipo humilius
qz dignitas sua patet de sepo disputa.
Sed & apd iohez aptius expmit. Mul
ta hco vob dice inqt: s no potestis
fe mo. Na ne putaret illa solu
fuisse. s multa maiora restae edent:
ifirmitate eoz i medio ptulit. qz pmi
tes tunc illa et auditores cu robustio
res fuint. qd ptr hic qz fecit. Venient n.
dies inqt cu spons ab eis aufert: &
tunc ieiunabut. Cetes ob res n des xeta
i prio rez exposce. s ea solu q icipie
tibz facilia st qdus sit ad futa. Et
si tuis atq festinas velocius re age
cupis: io noli festinae: qz qnto
velocius pficere festinas tato tardius
pages. Ideo g noli festinae: qz festi
nas. Sz ne ti obscuri sermois enigma
dice videamur: ippaz rez nam aside:
& no lateb te nre oronis sna. Nec
eoz q te rpdunt cuncta arbet.
Na & tunc phisei erat q criminabant: & qu
q ob probris vrgebat: sicut hoz fecit
ut x imutaret snaz: n hc cessit vedere
ee no ieiunae hos cu illi ieiunaret:
Vez ut gubnator optimus n cfudit flu
tibz: cu artificio suo cfidat. Sic & ihs
fecit. Videret qppe no eat si no ieiuna
bat: qm ppt ieiuniu magnus fastus ulcibz
oracebat dirupebit. Que nos itelli
gntes: huis istitutu nra gubnet. Pro
inde hos ornatu corporis nimium amira
te: q fuco psusa est lasciua delicijs

alr̃ hoīcidiū

loq̄citate diffidū. Sciā tñ h' oīa ī unā
mulierē accidē nequit: fīgas tñ oratorē
oīa ɔcrisse. Sz ē ingēs de feīs potius h'
q̄ de viris dicē voluisti. Sed etē vi
tali mulie corruptiores. Nec q̄ui mal'
gubernatio natā accedit: accio mulie;
nū despexisti: nō q' pl'a ī mulieribz q̄
ī viris vicia repiant. Multa eī apud
viros sepe īuenies. q̄ apud mulieres nūq̄
ct̄ etē varius repiet: ut cedē i sepulchrz
cusione. ī inutile adūsus ferores bestias
pugnā. cetā hz h'. Nolite g̅ putare
sexus ɔtemptu nos ita facē: sz ꝗmmo
dus nū ē de feīs dicē. Et g̅ tal' mulier
quā descripsisti: eā velit vir oīs oī cura
ī studio ad meliorē mētē reducē. Nō
nā g̅ mō id peragēt: si vmulsa sibi
sit ipauit. Ez faciliora ceteris prius
q̄bz illa minus studē soler ɔpabit. Ez
si ɔcta ab instanti ī melius vite volu's:
nl faciens. Nō g̅ stati aureis ornat'
ipsaz pruab: heat interī atz utat. Na
id minus malū ēē vidē: q̄ depicta fu
catac̄z facies. Dictiz g̅ prius auferas:
id q̄z nō tirorē n' minus faciat. sz mi
ti iocūdaq̄z suasione: pti alias ac
cusando. pti tuo iudicio auctorē ī
pbando. fac ut a te sepe audiat nō
placē ti' fucatas facies mulier. abho
minatorē atz fastidiū ē ti' tm̄ nas
ci solē ut ferē nō possis. Cui tue sine
alior q̄ opiōez accōdat q̄ nulla for
mosa sit' putet q̄ nō suo sz alieno
colore coloret. Interea nl adhs de ge
henā dixis. nl de regno celor: sz psua
de ipi magis te affici volupt' cū ta
le eius faciez videas q̄l' a deo creataz.
faciē vō corruptā ī alienā a nā
sua rubica vl cerusa plenā. apud
hoīes bonos vulgo ꝑbari. Dicis g̅

Et

his tenus coloribz ī de sinā: morbū ab
aīa eius extirmia. Et prius q̄ꝫ hos ob
prinseris de inferno eē ī celo dicto.
Sz scl'. sz iterū atz iterū h' dissaē nō
cesserib: nō odio ā ira. sz cū amore
ī leni: nū adulādo. nū q̄ ex fastidio
oculos auertendo. nū colendo. Nōne
vides pictores. mō hos mō illos co
lores prioribz abrasis īponē. cū for
mosā faciez pingūt. Noli tu picto
ribz ī doctior fieri. Illi corpis effigiē
ī tabul' pingentes tanto studio atq̄
cura utūtur: nos cū meliores aīas
facē volum' sedebim' ociosi nl cogitā's.
Nā si cū faciez vxoris tue gloe forma
uis: nō videb corpis sui faciez fig
ment deformā. nō labia qī colore p
tincta. nō os vese oui ɔnctato sub
nō atra scialia. qī ad ollā attinent.
nō plnerulētas genas sani sepl
chri pietes: q̄ oīa cū calx ī cinis ī
pulvis sint. fūmā deformitate effician.
Sz q̄niā mō ad h' vba dilapsus sū.
ut q' moneā cū humili' doce: ipē
ad irā videar devolutus. Redeamus
g̅ ad mitiorē āmoīcōez. Fera tamē iq̄
ita nroz delicā: ut īcca ī dulcedo
emendes. An nō vides fr̄a ab oībz fēm
īfantiū matribz cū vehēētius ploret
q̄n ablactetur. Nos g̅ vide oīa. nos
eq' aīo pati dēus: dūmō facimus
ne peiorē usū reposcat. Dic ī mites
fletū īfantiū tolerat ut mensam
deposcat. Uitr q̄z ī cōiugēdo acqas
differam' interī cetera. ut vnū so
lū ɔseq̄m: qd' cū habuis ad aliud
hac via pgrediem': ac ita pariter
siliq̄z mō de aureis ornat' dispu
tab: si paulatī sciatz vxoris tue
formaueris. pictor eris optimus. sic fidel'

pb' agricola. Cu his sit q3 illustrium
mlierz q forma pstant. metioe3 crebo
facito sare vizg. rebecce atz filiu:
q oes ostat hi vanitate despsisse.
Leo in pz: qm lia piarche iacob
vxor. q si formosa no erat: nl tn hi
cogitat. n' feiez ana sua eduxit
s3 pmanebat in tec ne osuas lim ata
n' ei offuit educata fuisse a getibz
Tu vo cu capt x'z. q fidel' es. i ueto es
sathane ophabis: n' recordab' in
que feiez iuisti. n' sacmeti. qd' labia
tua orna'. n' sangs q ligua tua
corinea effecit. Et ue oia si meo
tenes. et si valde ornatu amaes:
no audes tn n' fre posses plu3 a'
tine3 aliqua sr feiez tua spone.
aspto x' te adoptata fuisse: z hac de
foitate abhoiabis. No eni gaudet his
coloribz s3 sblimiore pulchritudie fla
gitat aie sz: qua er valde dilig'. qua
z pha no pui faciendā ducit ubi aut.
s3 dcupisci3 rex pulchritudies tua. No
q iane q atz sefluu nob iponam.
Nullu ei ex opibz dei aliq dee: ner
qq e qd' emedatoe tua idigeat. Re
mo pguli q ad silitudie3 regs alicui
stā3 appone opq audet: z si audeb'
no fuet ipune. Hoiz q opi nl add':
qd' vo ds opatq e id emedare conai'.
Ve gehene igit ti vetit in mete: ner
aie puli3 ptimesc. Et ue tui oio ne
glecta iacet: cu tota mete cura stu
diuq tuu ad corpq xulisti. Cur
dico aia3 neglig: cu ipi corpi ōria
digat q vos optat. Et in pz: qm
cu hac re formosa vidi studeas. hac
ee deformis appes. Hac re marito
plare cred': hac no pui ipi color ad
ducit. Et ipe solu. verer alieri te
culpati hac re qi formosa glari te
posse putas: hac ti no pud3 decore af
fert'. No solu eqles atz amicas: s3 ancillas
ancillas z servitores suos cu vides erubesc
z multo pri' cu te i speclo videas. Et
h tā multa dspecto. maiora illa pte
rep: z q d3 offerd'. modestia suffodis.
suspicioni flamma incedis. pstituta
scorta imitaris. Et ue oia cogitat'. ate
nte dyabolicos hos ornatq: z iutiles
artes. Ac formos' hac. imo deformi'
omissa illa pulchritudie: i aia ogate q
angeli dcupiscut. qua ds dilig'. q ma
rit' iocūda: z ut hoi fuie vita hpacta
futu3 q glaz osequi. ad qua nos pue
niā ctia z mia d'ni n'ri ihu x'. Am.

Omel. xxxi.

Hec eo loqte ad eos: ecce princeps vnq accessit
z adoravit eu d. Dne filia mea mo defuc
ta e: s3 veni ipone manu tua z vivet.
Opa iā simoibz adiungit: z pharisei nigl
osiduit. Ra z q accessit synagoge princeps
erat: z luctu mag pmebat. Unica n.
puella erat: z xii anu ipz fine flore
etat attigerat. Quabre mane ofesti ea
volut fuscitari. Et si lucas scebat
veisse q sda q dixerat. noli vexare mg'z
mortua e mo puella z: dicez q. mo e.
a tpe itineis osicietis erat mo mor
tua ee: a forsā calau aplificat. Ra
q re aliq indiget. solet erumnas suas
auge z maiores face: ut exoret. Et
vide ruditate pricip. Duo q da a x'o po
stulat: ut veiat z ut manu iponat: qd'
erat spirite ad h puella qn ab ea pat
discessat. Id sp'a q naama a ppha po
stulabat cu dicet: exib' z manu sua i
ponet. Visu ei z sensu idiget: q rudi
ores st. Et mrq dd z lucas ts eu acce